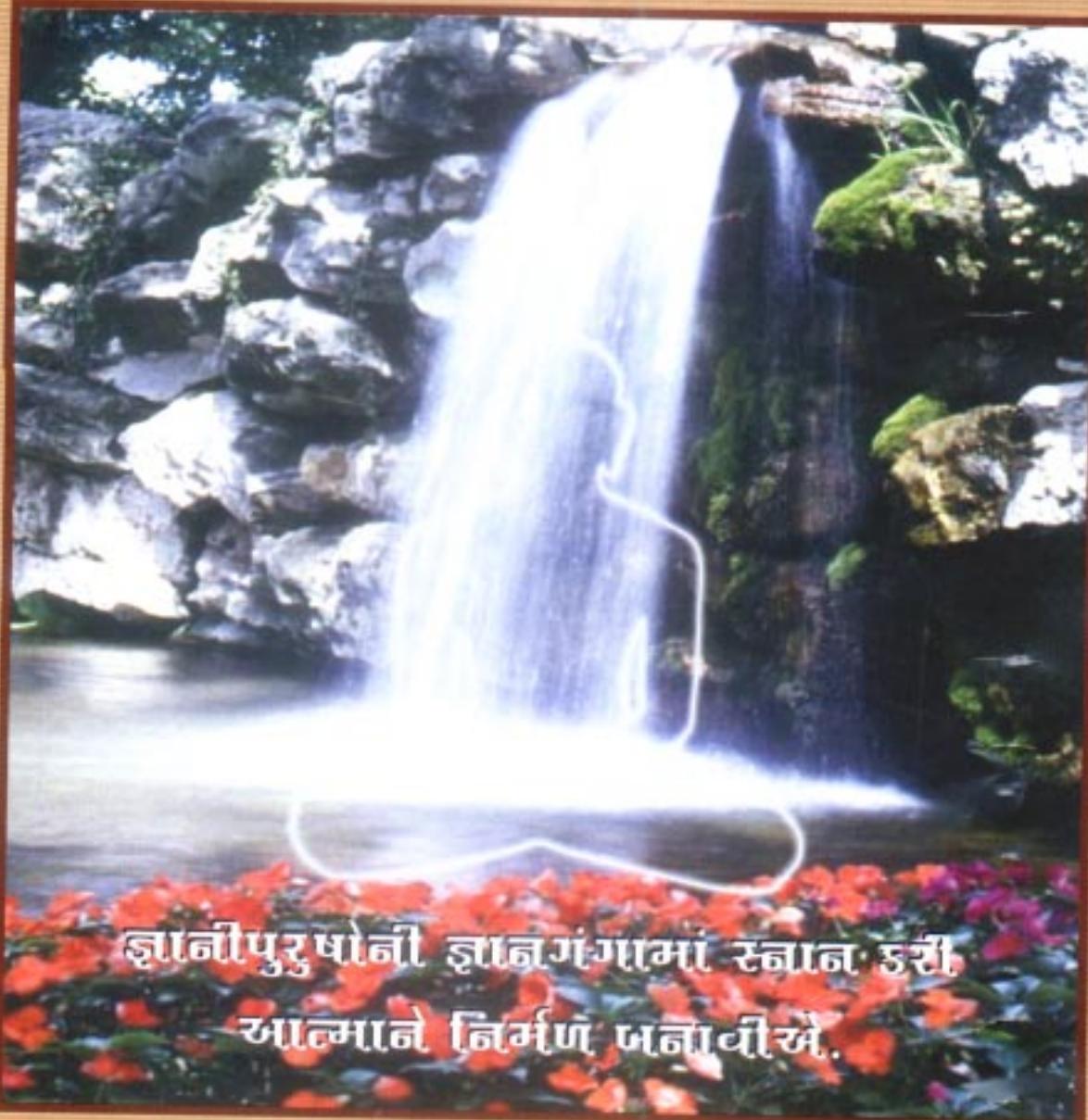

શ્રી રાજ-સોભાગ સાદગુરુ પ્રસાદ

અંક : ૪૮
(બિમાસિક)
માર્ચ-૨૦૧૦

જ્ઞાનોપુરુષોનો જ્ઞાનગંગામાં સ્વાન કરો
આન્માને નિર્મણ બનાવીયો.

Published by :

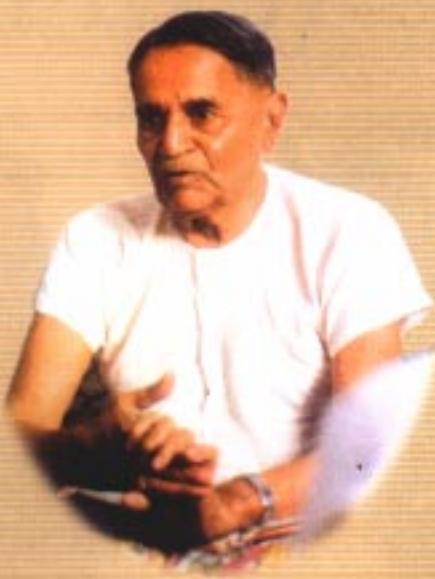
Shree Raj-Sobhag Satsang Mandal

Sobhag Para, SAYLA-363 430 (GUJARAT-INDIA)

Tel. : 02755-280533, TeleFax : 280791

Email : rajsaubhag@yahoo.com

Website : www.rajsaubhag.org

જેના મન, વચન, કાયાના
યોગ વિષય અને વિકારમાં જ
રખડતા હોય, સદાયે એમાં જ દોડતા
હોય, લુબ્ધ હોય, એનું પરિણામ એને
ખરાબ જ આવે. એને કદાચ
સદ્ગુરુનો કે સત્શાસ્ત્રનો, ભગવાનની
વાણીનો, આગમોનો અને પરમાત્માનો
જોગ થયો હોય તો પણ તેને યોગ,
અયોગ (નિષ્ફળ) બને છે.

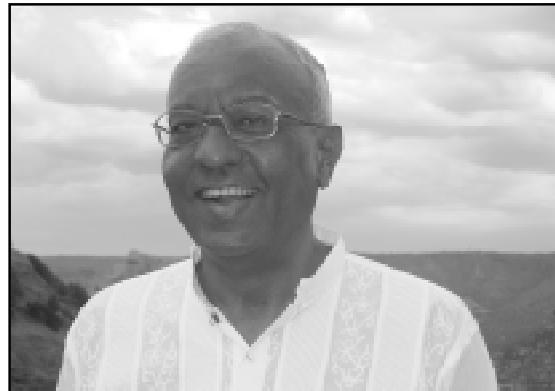
શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વચનામૃતજી

પત્રાક - ૨૧૭

(ગતાંકથી ચાલુ)

આ પત્ર પૂ. સોભાગભાઈ પર લખાયેલ છે.
આગણના અંકમાં આપણે જોયું કે પ્રથમ તો પ.કૃ.
દેવ કહ્યું કે : પરમાત્મા પ્રત્યેનો પરમ સ્નેહ ગમે
તેવી વિકટ વાટેથી હોય તો પણ કરવો યોગ્ય જ
છે. એમ કહીને વસ્તુસ્થિતિ એટલે કે પોતાની જે
પરિસ્થિતિ છે એનો ખ્યાલ આપે છે. પછી
ગોપીઓનો દાખલો આપી એમ કહે છે કે આ
પંચમકાળની અંદર ગોપીઓ જેવી ભક્તિ પ્રાપ્ત
થવી દુર્લભ છે. છતાં પણ જો જીવની નિશ્ચણ મતિ
હોય તો એ જીવ એવી ભક્તિ પ્રાપ્ત કરી શકે છે.
અને પછી જડભરતજીનો દાખલો આપી અસંગતા
વિષે પોતાની વાત વ્યક્ત કરે છે અને પ.કૃ.દેવ
પોતે પણ એવી અસંગતાને ઈચ્છે છે એમ જણાવે
છે. સોભાગભાઈને એમ કહે છે કે જો તમારો સંગ
હોય તો પણ અમને અસંગતા જ છે. આ જ
પત્રમાં પહેલાં આપણે પ.કૃ.દેવનાં બે વચનો
વિસ્તારથી સમજયા હતા કે (૧) ઉદ્યક્રમ
ભોગવતાં દીનપણું અનુકૂળ નથી. (૨)
ભવિષ્યની એક ક્ષણનો ઘણું કરીને વિચાર પણ
રહેતો નથી. આ બંને વાક્યો પર ખૂબ ખૂબ
વિચારણા કરવી જોઈએ. ખૂબ જરૂરી એટલા માટે
છે કે આ આધ્યાત્મિક માર્ગના પંથીઓને આ બંને
વ ચનોની અંદર રહેલો પરમાર્થ જો બરાબર
સમજાય અને પોતાના જીવનમાં એ ઉતારે તો એને
માટે થઈને ઘણું બધું સરળ અને સીધું બની જાય.

હવે આગણ કહે છે : 'સત્ત-સત્ત' અનું
રટણ છે અને સત્તનું સાધન 'તમે' તે ત્યાં છો.
હવે જે મહાપુરુષને આત્મસ્વભાવમય જ રહેવું છે,
આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ થઈ પછી તો તેને આત્માના
સ્વભાવની અંદર જ રહેવાની ભાવના હોય. એમાંથી
બહાર નીકળવું એને ગમે નહીં. કદાચ કોઈ પણ

કારણસર એને બહાર નીકળવું પડે તો એ બધુંય
એને ઉપાધિરૂપ જ લાગતું હોય અને કૃપાપુરુષને
તો કર્મના ઉદ્યયથી સતત બાહ્ય પ્રવૃત્તિ હોવાથી
તેમાંથી બહાર નીકળી અને બધાં કાર્યો કરવાં જ
પડે છે. તો એવા વખતે પણ આવા મહાપુરુષને
સત્તસમાગમની ઈચ્છા રહેતી હોય છે, પ.કૃ.દેવના
અંત:કરણની અંદર સોભાગભાઈનું સ્થાન કેવું છે ?
તે અલગ અલગ પત્રોમાં અલગ અલગ રીતે
દર્શાવી રહ્યા છે તો આ પત્રની અંદર પણ એની
મહત્ત્વાની કેવી છે એ દર્શાવી રહ્યા છે કે **સત્તનું**
સાધન 'તમે' તે ત્યાં છો. કેટલી બધી ગૂઢ રીતે
કેવી કેવી વાત આની અંદર એપણે વ્યક્ત કરી
દીધી. એપણે સોભાગભાઈને સત્તના સાધન કહ્યા
છે કે જે તમે ત્યાં એટલે કે સાચલા છો. **અધિક**
શું કહીએ ? ઈશ્વરની ઈચ્છા એવી છે, અને તેને
રાજી રાખ્યા રહ્યા વિના છૂટકો નથી. ઈશ્વરની
ઈચ્છા, એટલે કે પ્રારબ્ધ કર્મનો ઉદ્ય એ એવો છે
કે એકબીજાના વિયોગમાં રહેવું પડે છે. નહીં તો
કૃ.દેવ શું કહે છે કે, **નહીં તો આવી ઉપાધિયુક્ત**
દશામાં ન રહીએ; અને ધાર્યું કરીએ, પણ
મહાપુરુષની આંતરિક દશા ગમે તેવી બળવાન હોય
પણ એને કર્મના ઉદ્યયને અનુસરવું જ પડે. એ
ઉદ્યરૂપ કાર્ય એને કરવું પડે નહિં તો પરમ
પીયુષ અને પ્રેમ-ભક્તિમય જ રહીએ ! પણ
પ્રારબ્ધક્રમ બળવત્તર છે !

આટલું કહાા પછીનો જે પેરેગ્રાફ છે એ એવો છે કે સોભાગભાઈ માટેની આપણે જે આગળના પત્રમાં વિચારણા કરી કે તેમની આર્થિક પરિસ્થિતિ ઘણી જ ક્ષીણ થઈ ગઈ છે. અને એ એવી ક્ષીણ થઈ ગઈ છે કે સોભાગભાઈને ફિકર થઈ ગઈ કે કુટુંબનું ભરણપોષણ કેવી રીતે થઈ શકશે. બધી સંપત્તિ ચાલી જવાથી રસ્તાના રઝપતા ભિખારી તો નહીં થઈ જવાય. પોતાની મહત્ત્વા, મોટાઈ, કીર્તિ રહેશે કે નહીં? આમ સોભાગભાઈની જે ફિકર છે તે આ પેરેગ્રાફ વાંચતાં દરેક દરેક આરાધકે પોતાના ઉપર જે ફિકર ચિંતા છે, જે ઉપાધિ છે તેનો વિચાર કરી આ સમજવાનો પ્રયત્ન કરવાનો છે, કેમકે ઉપાધિ વગરનો કોઈ જીવ પ્રાણ થવો મુશ્કેલ છે. જ્ઞાનીપુરુષ કોઈ મળી જાય તો વાત જુદી છે. બાકી બધા અજ્ઞાની જીવોને ઉપાધિ એવી વણગોળી હોય છે કે એ આંતરિક રીતે તો દુઃખી જ રહેતા હોય છે. ઉદ્દેગ અને ઉચાટમાં જ રહેતા હોય છે. અને ચિત્તની અંદર કલેષિત ભાવો જ થયા કરતા હોય છે. **આજે આપનું એક પત્ર મળ્યું.** વાંચી હૃદયગત કર્યું. એ વિષે આપને ઉત્તર ન લખીએ એવી અમારી સત્તા આપની પાસે યોગ્ય નહીં. હવે જે જણાવે છે કે પહેલાં આપણે એ વાત કરી કે કૃપાળુદેવ અને સોભાગભાઈનો આધ્યાત્મિક સંબંધ કેવો છે? તો આની અંદર પણ એમ કહે છે કે તમે મને જે પત્ર લખ્યો અને એનો ઉત્તર ન લખીએ એવી અમારી સત્તા આપની પાસે યોગ્ય નહીં. આપે પત્ર લખ્યો એટલે એનો તો અમારે જવાબ લખવો જ જોઈએ એમ કહે છે. તથાપિ આપને, અંતર્ગત સમજાયું છે, તે જણાવું છું કે જે કંઈ થાય છે તે થવા દેવું. હવે જે માણસને પોતાના ઉપર ઉપાધિ છે અને છતાં પોતાની જાતને ઉપાધિથી મુક્ત રાખવી હોય તો આ એક પેરેગ્રાફની અંદર સંપૂર્ણ રસ્તો છે. જીવ કે પોતે જેમ કે પહેલાં આપણે વિચાર કરીએ કે સોભાગભાઈની આર્થિક સિદ્ધિતિ નબણી

પડી ગઈ છે. એ આર્થિક સિદ્ધિતિ સુધરે એના માટે એ જેમ જેમ પ્રયત્નો કરતા જાય છે એમ એમ એ સુધરવાને બદલે બગડતી જાય છે. તો કોઈપણ સામાન્ય જીવ હોય, ને એ પ્રયત્ન કરે અને પ્રયત્નમાં સફળ ન થાય એટલે દુઃખી દુઃખી થાય. બીજુવાર પ્રયત્ન કરે અને જો તે સફળ ન થાય તો તે પહેલીવાર જે દુઃખી થતો હતો એના કરતાં વિશેષ દુઃખી દુઃખી થાય. આમ એને દુઃખની જે પરંપરા છે એ વધતી જાય. એવી જ રીતે સંસારમાં રહેતો દરેક દરેક જીવ એ પોતે જે કાર્ય કરવા ઈચ્છેલું હોય અને એ કાર્યની શરૂઆત કરે, એનો પુરુષાર્થ કરે પણ એમાં સફળ ન થાય એટલે દુઃખી થાય તો કર્મના ઉદ્દ્યમાં જે કાર્ય આપણે હાથમાં લીધું અને જો આપણે ધારીએ એ રીતે તે ન થાય તો ચોક્કસપણે માની લેવું જોઈએ કે એ આપણે જે કાર્ય કરવા ઈચ્છીએ હીએ એનો એ ઉદ્દ્ય નથી. એ કર્મનો ઉદ્દ્ય નથી અને પછી જે કાંઈ થાય તે થવા દેવું. કર્મના ઉદ્દ્ય મુજબ જે કાંઈ થવાનું હોય તે થવા દેવું. હવે જીવ ઘણી વખત એવો નાસીપાસ બની જાય કે એ પુરુષાર્થ જ છોડી દે. અને જે કાર્ય હાથમાં લીધું હોય અને ન થતું હોય તો અંદરથી એક અભાવ ઉત્પન્ન થાય. તો કહે છે કે ન ઉદાસીન, ન અનુધમી થવું; ન પરમાત્મા પ્રત્યે પણ ઈચ્છા કરવી અને ન મૂંગાવું. હવે આપણું ધારેલું કામ થતું નથી એટલે આપણે ભગવાન પાસે તો જવાના જ. જે હાથ જોડી ચાચના કરશું ને ભગવાનને તે કામ થઈ જાય તેવી વિનંતી કરીશું. અને વ્યવહારની અંદર તો એટલાં બધાં આપણે કાર્યો ઉપાડ્યાં હોય, જેમ કે દીકરા-દીકરીનાં સગપણ કરવાં હોય ને તે થતાં ન હોય તો કુંડળી જોવરાવે, બીજું ધણું બધું કરે.

વેપાર ધંધાની અંદર પણ સફળતા ન થતી હોય તો નાની મોટી અનેક વાતો જે કરવાની હોય અને એના માટે પ્રયત્ન અને પુરુષાર્થ કરતા હોય

અને તે ન થતી હોય ત્યારે જીવ મૂંજાય, હતાશ થાય, અંદર અંદર તકલીફ ભોગવે. પછી ભગવાન પાસે એક મંદિરથી બીજા મંદિરોમાં જાય. પછી કંઈક જાતના મંત્રોને એવું બધું કરાવે. આમ એની ઈચ્છા અને કામના વધી જાય. કોઈ મહાત્મા પુરુષ પાસે જઈ એના આશીર્વાદ મળે તો તેનું કામ થઈ જશે એવી ભાવના રાખે. જો કે આમ આધ્યાત્મિક માર્ગના પંથીઓએ તો આવું ધારેલું કાર્ય પૂરું કરાવવા માટે ચાચના નથી કરવાની. એમાં પણ વ્યાવહારિક બાબત માટે તો ખાસ નથી કરવાની. અને ગમે તેવી ઉપાધિ હોય અને તે દૂર ન થતી હોય તો પણ અંદરથી મૂંજાવું નહીં. તો આ એક વ્યાવહારિક વાત થઈ. હવે બીજી અપેક્ષાએ વાત કરીએ તે બધા મોટેભાગે અહીં સાધક છે એટલે એ અપેક્ષાએ વાત કરીએ કે જીવ સાધના કરે છે, પુરુષાર્થ કરે છે અને પરિણામ નથી મળતું. જો સાધકને સાધના કરવા છતાં પરિણામ ન મળે અને એમ જ લાંબો સમય પસાર થઈ જાય એટલે પછી એને થોડો અભાવ આવી જાય. આ સાધના કેમ નથી થતી ? એ વિકલ્પ તો ચાલુ થઈ જાય કે હું ક્યાં ભૂલ કરતો હોઈશ ? મને જે સાધના મળી તે બરાબર હશે કે નહીં ? આમ કંઈક જાતના વિકલ્પો ઉત્પત્ત થાય પછી એ જે વેગથી પુરુષાર્થ કરતો હોય ને એ પુરુષાર્થ એનો ઢીલો પડવા માંડે. એ સાધક અંદરથી મૂંજવાણ અનુભવે કે આમ કેમ થતું હશે ? ક્યાં ભૂલ હશે ? કંઈક જાતના સવાલો તેને ઉદ્ભબે. આમ સાધકને માટે પણ જો એ પુરુષાર્થ યથાયોગ્ય કરે છે અને એવું પરિણામ એને મળતું નથી. લાંબો સમય થયો હોય છતાં એને પરિણામ ન મળે તો પણ એના ઉપર એને અભાવ તો આવવો જ ન જોઈએ. અરુચિ થવી જ ન જોઈએ અને બરાબર પુરુષાર્થ એનો કોઈપણ હાલતમાં છૂટે નહીં. પછી શારીરિક પરિસ્થિતિ ગમે તેવી નબળી હોય, નાજુક હોય, એક આસને પોણો કલાક બેસી ન શકાતું હોય

તો પણ એનો પુરુષાર્થ ચાલુ જ રાખવો જોઈએ. આમ સાધકે કરવાની જરૂરત છે. કદાપિ આપ જણાવો છો તેમ અહૂંપણું આડું આવતું હોય તો તેનો જેટલો બને તેટલો રોધ કરવો; અને તેમ છતાં પણ તે ન ટાપતું હોય તો તેને ઈશ્વરાર્પણ કરી દેવું તથાપિ દીનપણું ન આવવા દેવું. આપણા માટે આ માર્ગની ખૂબ જ મહત્વની વાત છે. “અહૂંપણું”-આ વિષે કઈ રીતે પ.કૃ.દેવ સોભાગભાઈને કહેવા માંગો છે. તો કહે સોભાગભાઈને એમ થાય છે કે મારી સંપત્તિ ઘટતી જાય છે. હું જેમ જેમ પ્રયત્ન કરું છું, તેમ તેમ સફળતા મળતી નથી. આમ “મારી” અને પછી “હું” આવ્યું. આ બંગ્રેમાં અહૂંપણું આવ્યું. “મારા” કુંબીજનો શું ખાશે ? એની મને ફિકર છે. આમ બધે જીવને હું અને મારું ખૂબ જ હેરાન કરે છે. ખૂબ જ દુઃખી કરે છે. એટલો બધો દુઃખી કરે છે કે એની અંદરથી એ બહાર જ નથી આવતો. એજ એની અવળી સમજણ છે. એણે આ શરીરમાં હું પણાનો જે ભાવ કર્યો એ જ એનું અભિમાન છે. અને આ અભિમાન જ મોટેભાગે જીવન અટકાવે છે. મારી કીર્તિનું શું ? આમ બધે એનું “હું” આડું આવે છે. કૃ.દેવ કહે છે કે આ ઈશ્વરાર્પણ એ મોક્ષમાર્ગના પાચાની વાત કરી. તો જીવને મોક્ષમાર્ગની પ્રાણી થાય એટલે કે સત્ત્વદેવ સત્ત્વગુરુ અને સત્ત્વધર્મનું શરણ પ્રાપ્ત થાય છે. ત્રણેય સત્ત્વ છે. દેવસત્ત્વ એટલે કે અરિહંત, ગુરુસત્ત્વ એટલે કે ગ્રધિભેદ થયો છે એવા જ્ઞાની અને ધર્મસત્ત્વ એટલે કે તીર્થકર ભગવંતે આપેલો જીવનધર્મ. આ ત્રણેય સત્ત્વ છે અને જેને આ ત્રણેય દેવ, ગુરુ, ધર્મની પ્રાણી થઈ એ જીવે પછી સમર્પણ ભાવ કરવાનો છે. એટલે કે તન, મન, ધનની આસક્તિનો ત્યાગ કરી અને ગુરુ આજ્ઞામાં એણે રત રહેવાનું હોય છે. એટલે કે ગુરુ આજ્ઞાનું આરાધન એકનિષ્ઠાપૂર્વક કરવાનું હોય છે. તો સમર્પિતભાવ એટલે કે આ

તન, આ શરીર એ હું સમપર્િત કરી દઉં છું. એટલે કે ગુરુઆજ્ઞા જે પ્રમાણે થાય એ પ્રમાણે આ શરીરથી જ્ય, તપ કે કિયા જે કાંઈ પણ આપણને કરવાનું કહે તે કરવાનું. મનને સમપર્િત કર્યા પછી ગુરુએ જે મનથી શુભ વિચાર જ કરવાનું કહ્યું હોય તો મનથી એ શુભ વિચારો જ કરશે. બાકી સાંસારિક વિચારો કે ખોટા વિચારો એ નહીં કરે. અને ઘન એટલે કે પોતાની બધી ભિલકત, સમપર્િત કરી દેવાની. ભાવથી સમપર્િત કરવાની વાત છે. તો જ્યારે જીવ ભાવથી સમપર્િષ કરે છે તે પછી કોઈ વસ્તુમાં આ મારી છે એવો ભાવ તેને નથી રહેતો. એટલે કે મારાપણાનું જે અભિમાન છે એ ગાળવા માટે આ સમપર્િતભાવ છે. જે જીવનો સમપર્િત ભાવ સાચો છે તે જીવનું આ અભિમાન ચોક્કસપણે જાય. અને જો આ અભિમાન જાય તો એને આત્માની જે પ્રાણિ કરવી હોય તે એના માટે સાવ સરળ અને સહેલું બની જાય. પછી સારું થયું તો એ મારું એમ નહીં પણ મેં તો સમપર્િત કર્યું છે તો એ એનું, અને ખરાબ થાય તો પણ એ એનું. તો જેમાં મારું સારું કે ખરાબ કાંઈ રહેતું નથી તો મને દુઃખ શેનું ? ઉદ્દેગ અને ઉચાટ શેના ? ઉપાધિ શેની ? એટલે જ્યારે જીવનો આવો અંતરથી થયેલો સમપર્િત ભાવ હોય તો ગમે તેવી ઉપાધિ હોય પણ એ એનાથી મુંઝાય નહીં, એનાથી મોહિત ન થાય અને એનો પોતાનો પુરુષાર્થ એકસરખો સતત ચાલુ રાખી શકે. જેમ કે ભગવાન રામ, એણે એનું આખું અયોધ્યા નગરીનું રાજ્ય એના ગુરુજીને સમપર્િત કર્યું. એના ગુરુજીએ પ્રથમ એ સ્વીકારી લીધું અને પછી ભગવાન રામને કહ્યું કે : “મારા વતી આ બધો રાજ્યનો કારોબાર તું ચલાવ.” તો અયોધ્યાનગરીનો હું રાજા, એ જ્યાં સુધી હતું ત્યાં સુધી ભગવાન રામનું જ એ રાજ હતું. પણ હવે તો એ એણે એના ગુરુજીને સમપર્િત કરી દીધું. તો કહે કે હવે એ રાજ મારા ગુરુજીનું થયું. બસ, મારે તો મારા ગુરુએ જે

પ્રમાણે કીધું છે એ પ્રમાણે આ રાજ્યનો કારોબાર ચલાવવાનો છે. આમ એ “હું” વચ્ચેથી નીકળી ગયો અને એ જ બધાએ કરવાનું છે. એ “હું” અને “મારું” કાઢવાનું છે. તો સોભાગભાઈને એમ કહે છે કે જીવે તો અંદરથી દીનતા તો લાવવાની જ નથી. શું થશે ? એવો વિચાર કરવો જ નહીં. બસ જીવને તો સતત એવી જ ફિકર રહ્યા કરતી હોય પણ કહે છે કે, “એ બધી ફિકર તમે કાઢી નાખો. અને તમારાથી જે પુરુષાર્થ થાય તે કર્યા રહેવું. **અધિક જાંવાં નાખવા પ્રયત્ન કરવું નહીં.** આમ જે જુગારી હોય ને તે જેમ જેમ હારે ને તેમ તેમ વધુ જાંવાં નાખે. બાળ જીતવા માટે પ્રયત્નો કરે પણ એનું પ્રારબ્ધ અવણું હોય તો એ ગુમાવતો જ જાય, ગુમાવતો જ જાય. એમ સંસારની અંદર જીવ છે તેને પોતાને જે કાર્ય સાધવું છે ને એના માટે એ સાધી ન શકતો હોય તો બહુ જાંવાં નાખતો હોય છે. તો કહે છે એવાં અધિક જાંવાં નાખવા પ્રયત્ન કરવો નહીં. **અલ્પ પણ ભય રાખવો નહીં.** થોડો પણ ભયને પ્રવેશવા ન દેવો. માણસ પોતે ધારે એમ ન થતું હોય, કે થોડું અવણું થતું હોય એટલે કે પોતે બધું ગુમાવતો જતો હોય પછી અંદરથી ભય છે ન એ એને અંદરથી ખૂબ જ સતાવતો હોય, ખૂબ જ દુઃખી કરતો હોય, શું થશે ? તેના એ ભયની કલ્પના પણ એ એટલી બધી વધારીને કરતો હોય કે જેથી એનો ભય વધતો જ જાય. પણ આ માર્ગના પંથી કે જેને આ છ પદના પત્રમાં પહેલું જે પદ છે કે “આત્મા છે” એ જો એને દઢ થયું હોય તો તેની અંદરનો ભય એને ઘટવો જ જોઈએ. કેમ કે એને દઢ છે કે હું આત્મા છું. કાંઈ શરીર તો છું નહીં. નફો-નુકસાની છે તે તો શરીરમાં મારાપણાના હિસાબે છે. તો એવા જીવને પછી ભય રહેતો નથી. હવે જે પ.કૃ.દેવે પોતાને માટે કહ્યું હતું કે ભવિષ્યની એક પણની પણ પોતે ચિંતા કરતા નથી. પછી સોભાગભાઈને કહે છે કે, **ઉપાધિ**

માટે ભવિષ્યની એક પણી પણ ચિંતા કરવી નહીં; કચ્ચિનો જે અભ્યાસ થઈ ગયો છે, તે વિસ્મરણ કર્યા રહેવું. જીવ સતત ભવિષ્યની જ ચિંતા અને ભવિષ્યનો જ વિચાર કર્યા કરતો હોય છે. પણ વર્તમાનમાં નથી જીવતો હોતો. પણ જીવ પોતાની જાતને એવી રીતે કેળવવી જોઈએ કે એ વર્તમાનમાં જ જીવે. પત્રમાં આગળ જે બે વાત પ.કૃ.દેવે પોતાને માટે લખી હતી કે ઉદય ભોગવતાં દીનપણું ન આવવું જોઈએ અને ભવિષ્યની એક પણી પણ ચિંતા ન કરવી. એ બત્રે વાત તેઓએ સોભાગભાઈને બોધસ્વરૂપે અહીંયા જણાવી. હવે ભવિષ્યની એક પણો પણ ચિંતા કર્યા કરવાનો જે અભ્યાસ થઈ ગયો છે તે અભ્યાસને આપણે દૂર જ કરવાનો છે અને જો જીવ આ રીતે પોતાની જાતને કેળવશે, તૈયાર કરશે તો જ ઈશ્વર પ્રસન્ન થશે, અને તો જ પરમભક્તિ પામ્યાનું ફળ છે. બધાને ઈશ્વર પ્રસન્ન તો કરવા જ છે. અને પોતાની જાતને જીવ જો આ રીતે કેળવશે તો ઈશ્વર (પરમાત્મસ્વરૂપ) જરૂર પ્રસન્ન થશે જ. અને તો જ પરમભક્તિ પામ્યાનું ફળ જીવને પ્રાણ થાય. એટલું જ નહીં પણ હવે પ.કૃ.દેવ શું કહે છે ? કે તો જ અમારો અને તમારો સંયોગ થયો યોગ્ય છે. જ્ઞાનીપુરુષ તો ખૂબ બોધ આપે, ખૂબ બોધ આપે. બોધની વર્ષા વરસાવે પણ જો જીવ ગ્રહણ જ ન કરે તો તેનું પરિણમન જ ન આવે ને ? તો કહે છે કે જો તમે આ પ્રમાણે કરશો તો જ અમારો અને તમારો સંયોગ થયો તે યોગ્ય ગણાશે. પછી કહે છે અને ઉપાધિ વિષે શું થાય છે તે આપણે આગળ ઉપર જોઈ લઈશું. ‘જોઈ લઈશું’ અનો અર્થ બહુ ગંભીર છે. જોઈ લઈશું કહીને કહે છે કે અનો અર્થ બહુ ગંભીર છે. કદાચ અનો ખુલાસો આ પત્રમાં જ આવે. હવે આટલી જે આ વાત કરી તેમાં આ આખો પેરેગ્રાફ એવો છે કે જીવ જ્યારે ખૂબ ઉપાધિમાં હોય અને પોતે અંદરથી

સતત ઉદ્દેગ અને ઉચાટ જ અનુભવતો હોય અને એમાંથી બહાર નીકળવાનો પ્રયત્ન કરવા છતાં તે નીકળી ન શકતો હોય ત્યારે અવારનવાર આ પેરેગ્રાફ વાંચે તો એમાંથી એને કંઈક રસ્તો મળે. **સર્વત્તમા હરિ સમર્થ છે.** પ્રથમ તો કૃ.દેવ પોતાના માટે કહે છે કે સર્વત્તમા હરિ છે. સોભાગભાઈને પાછાં આની સાચે જોડી કહે છે કે, આપ અને મહૃત પુરુષોની કૃપાથી નિર્બળ મતિ ઓછી રહે છે. એની મતિ કેટલી બધી બળવાન છે. જરા પણ એની અંદર નિર્બળ તો છે જ નહીં. પછી કહે છે કે તમારી ઉપાધિનો ખ્યાલ છે પણ તમારી ઉપાધિ તે તમારા કર્મના ઉદયને આધીન છે. એટલે જેવાં કર્મ કર્યા એવું એને ફળ ભોગવતું જ પડે અને એની અંદર કોઈ મીનમેખ નહીં. પછી એ ચન્દ હોય, ઈન્દ્ર હોય કે નાગેન્દ્ર હોય કે ખુદ જીનેન્દ્ર ભગવંત પણ હોય. પણ જે કર્મો ઉદયમાં આવ્યાં એને એ ટાપી શકતાં નથી. બધાંએ પોતાનાં કર્મો તો ભોગવવાં જ પડે છે. એટલે કહે છે કે એ તો તમારે ભોગવવાં જ પડશે. તે ભોગવ્યે જ છૂટકો છે. અને જ્ઞાનીને પણ એ રીતે ભોગવ્યે જ છૂટકો છે.

ઉપર જે ઉપાધિમાંથી અહીંપણું મૂકવાનાં વચ્ચે લખ્યાં છે, તે આપ થોડો વખત વિચાર કરશો, ત્યાં જ તેવી દશા થઈ રહે એવી આપની મનોવૃત્તિ છે. બસ, આના ઉપર જે વિચારણા કરી તેમાં મુખ્ય સારભૂત વાત એ છે કે તે ઉપાધિમાં રહેલું અહીંપણું તે બધા જ અજ્ઞાની જીવને પીડા કરે છે, દુઃખી કરે છે. તો પ.કૃ.દેવ કહે છે કે બસ, આના ઉપર વિચારણા કરી જુઓ. આનો પરમાર્થ ગ્રહણ કરશો તો તો તમારે ઉપાધિ હોવા છતાં પણ તમે તમારી જાતને એનાથી પર બનાવી શકશો. અને એવી ગાંડી શિક્ષા લખવાની સર્વત્તમા હરિની ઈચ્છા હોવાથી મેં આપને લખી છે; માટે જેમ બને તેમ અને

અવધારજો. કુ.દેવ કહે છે કે એવો પ્રારબ્ધ હોવાથી મેં આપને એવી ગાંડી શિક્ષા લખી છે. માટે જેમ બને તેમ તેને અવધારજો. તમારા જીવનમાં એ વાતને તમે સ્વીકારજો અને તમારી જાતને એ રીતે તમે કેળવજો. ફરી પણ આપને વિજ્ઞાપન છે કે ઉપાધિ વિષે જેમ બને તેમ નિઃશંકપણે રહી ઉધામ કરવો. કેમ થશે ? એ વિચાર મૂકી દેવો. ઉપાધિ તો ભલે એની જગ્યાએ એ ઊભી છે પણ એનાથી તમારો જે આધ્યાત્મિક પુરુષાર્થ છે તે અટકવો ન જોઈએ અને આમાં જે પ્રમાણે સલાહ આપી એ પ્રમાણે જીવ જો પોતાની જાતને કેળવે તો એ પોતે ઉપાધિની વચ્ચે પણ બળવાન પુરુષાર્થ કરી અને પ્રગતિ કરી શકે. બાકી તો કેમ થશે ? બસ આવા જ સવાલો જો અંદરથી ઊભા થયા કરતા હોય તો તો જીવ ઉપાધિમય જ રહે. એટલે કહે છે કે તેવા વિચારોને મૂકી દેવા. આથી વિશેષ ચોખ્યી વાત લખવાની યોગ્યતા હાલ મને ઈશ્વરે આપવાનો અનુગ્રહ કર્યો નથી; અને તેનું કારણ મારી તેવી આધીન ભક્તિ નથી. બસ, આમાં ધણું સ્પષ્ટતાથી લખ્યું છતાં કુ.દેવને એમ લાગે છે કે આથી વિશેષ ચોખ્યી વાત લખવાની યોગ્યતા હાલ ઈશ્વરે આપવાનો અનુગ્રહ કર્યો નથી. અને પછી લખે છે કે મારી એવી આધીન ભક્તિ નથી. કુ.દેવ તો આ જ પત્રની અંદર આ તન્મય ભક્તિમય બનવા માટેની જે વાત જણાવે છે તો હકીકતની અંદર એવી ભક્તિ તો એનામાં છે પણ એવી તન્મયતા કર્મના ઉદ્યયથી રહી શકતી નથી, એટલો જ ફરક છે. આપે સર્વ પ્રકારે નિર્ભય રહેવું એવી મારી ફરી ફરી વિનંતી છે. બધી રીતે જીવને તો શું છે કે જે વિચાર કરે ને એની અંદર એને ભય લાગે. એક પ્રકારે વિચાર કરે તો યે ભય, બીજા પ્રકારે વિચાર કરે તોયે ભય. પણ કહે છે કે તમારે બધી રીતે નિર્ભય રહેવું. આ સિવાય હું કંઈ બીજું લખવા

યોગ્ય નથી. આ વિષય વિષે સમાગમે આપણે વાતચીત કરીશું. કોઈ રીતે આપે દિલગીર થવું નહીં. બાકી તો કહે છે-આના સિવાય બીજું કંઈ લખી શકાય તેવું નથી. પણ સમાગમે વિચારણા થાય, દિલગીરી છોડી દેવી. આ ધીરજ આપવા તરીકેની જ સમ્મતિ છે એમ નથી, પણ જેમ અંતરથી ઊગી તેમ આપેલી સમ્મતિ છે. વધારે લખી શકતું નથી; પણ આપે આકુળ રહેવું ન જોઈએ; એ વિનંતી ફરી ફરી માનજો. વ્યવહારમાં શું હોય કે આપણું કોઈ કુટુંબી કે સ્વજન કોઈ ઉપાધિમાં આવી ગયો હોય તો આપણે એને આશ્વાસન આપવા જઈએ. મોહેચ્યો વચન બોલીને આશ્વાસન આપીએ. પણ એ કોરા શબ્દો કહેવાય ને ? અને કદાચ એકબીજાનો સંબંધ એવો હોય તો સામેવાળાને એમ થાય કે મને આણે આશ્વાસન આપ્યું. પણ જો કે સંસારની અંદર તો શું છે કે આશ્વાસન આપવા ન જાય તો પણ ખોટું લાગે કે કોઈ મારી આવી મુશ્કેલીમાં કમસે કમ ખબર પૂછવા પણ ન આવ્યું. એટલે જીવો જાય, કોઈનું મરણ થઈ ગયું હોય તો જેમને ત્યાં આ પ્રસંગ બન્યો હોય તેમને આશ્વાસનના બે શબ્દો કહેવામાં આવે પણ ખરેખર તો એ શબ્દો કહીને કપડાં બંધેરીને નીકળી જવાનું છે ને બહાર ? તો એવી સામાન્ય આશ્વાસન આપવાની આ વાત નથી પણ આની અંદર તો ગૂઢ, જેને કહીએ કે તત્ત્વજ્ઞાનના મૂળ સુધી પહોંચી જવાય એવી વાત વણાયેલી છે. એટલે આની અંદર લખાયેલી જે વાત છે તે યથાયોગ્ય, બરાબર જીવ સમજે અને પછી એના જીવનમાં એ વાતને ઉતારે તો તે જીવને આ માર્ગમાં આગળ વધવા માટે કોઈ મુશ્કેલી કે તકલીફ ન આવે. કેમ કે જે મુશ્કેલી છે ન તેનું સાચું સ્વરૂપ તેને સમજાઈ ગયું છે કે આ બધી તકલીફ શેના હિસાબે છે ? માટે જીવને સાચું સ્વરૂપ સમજાય અને તેથી જીવ તેનાથી પોતાની જાતને વેગળી રાખી પોતાનો પુરુષાર્થ કરી

શકતો હોય છે. આ ધીરજ આપવા તરીકેની જ સમતિ છે એમ નથી, પણ જેમ અંતરથી ઊગી તેમ આપેલી સમતિ છે. વધારે લખી શકતું નથી; પણ આપે આકુળ રહેતું ન જોઈએ; એ વિનંતી ફરી ફરી માનજો. એ જે વચનો પ.કૃ.દેવ લખ્યાં છે તેના માટે ઘણા જીવોને વિચાર થાય કે કૃ.દેવ અહીં ઉપરના પેરેગ્રાફમાં લખે છે કે આપ અને મહૃતપુરુષોની કૃપાચી નિર્બણ મતિ ઓછી રહે છે. એમ લખે છે અને હવે શું લખે છે. બાકી અમે તો નિર્બણ છીએ, જરૂર માનજો કે નિર્બણ છીએ; પણ ઉપર લખી છે જે સમતિ તે સબજન છે; જેવી તેવી નથી; પણ સાચી છે. આપને માટે એ જ માર્ગ યોગ્ય છે. તો અહીંયાં કઈ અપેક્ષાએ પોતાની જાતને નિર્બણ કીધી? તો એવી અપેક્ષાએ કહું કે કોઈનો પણ કર્મનો ઉદય છે ને તે કોઈ બદલાવી શકતું નથી. એ કર્મનો ઉદય દરેક દરેક જીવે ભોગવવો જ પડે. એની અંદર કોઈ કાંઈ જ ફેરફાર ન કરી શકે. જીનેન્દ્ર ભગવંત પણ કે જે પૂર્ણ જ્ઞાની છે તે પણ એની અંદર કાંઈ ફેરફાર ન કરી શકે. જીવે તો તે ઉદય ભોગવવો જ પડે. એટલે કહે છે કે એ તમારું દુઃખ અમે લઈ શકીએ એમ નથી. તમારી ઉપાધિ છે તે તો તમારે પોતે જ ભોગવવી પડે. એ અપેક્ષાએ કૃ.દેવ કહું કે અમે નિર્બણ છીએ પણ ઉપર લખી એ સમતિ તે સબજન છે. સબજન એટલે કે જેને કહીએ કે એટલી બધી જોરદાર છે કે જો જીવ છે ને તે જે કાંઈપણ કૃપાપુદેવે દર્શાવ્યું તે બરાબર સમજી લે તો તેના માટે પછી બધી મુશ્કેલી ટણી જાય છે. મુશ્કેલી વગરનો એ જીવ બની જાય છે. આપ, જ્ઞાનકથા લખશો. ‘પ્રબોધશતક’ ભાઈ રેવાશંકર હાલ તો વાંચે છે. રવિવાર સુધીમાં પાછું મોકલવું ઘટશે તો પાછું મોકલીશ, નહીં તો રાખવા વિષે લખીશ; અને તેમ છતાં તેના માલિક તરફની ઉત્તાવણ હોય તો જણાવશો

તો મોકલી આપીશ. પુસ્તક માટેની આ વાત જણાવી અને છેલ્લે કહે છે કે આપના બધાં જ પ્રશ્નોનો મારી ઈચ્છાપૂર્ણ ઉત્તર લખી શક્યો નથી, ઉપાધિયોગને લીધે; પણ આપ મારા અંતરને સમજી લેશો, એમ મને નિઃશ્વંસની છે. કૃ.દેવના અંતઃકરણની અંદર હજુ ઘણા વિચારો હશે પણ એ બધાં જ વિચારો મુજબ આમાં વ્યક્ત કરી શક્યા નથી. પણ કહે છે કે તમે મારા અંતઃકરણને સમજી શકશો. એમ કહી તેમજો અહીંયાં આ પત્ર પૂરો કર્યો.

દેહમાં વિચાર કરનાર બેઠો છે તે દેહથી લિત્ર છે? તે સુખી છે કે દુઃખી? એ સંભારી લે. દેહની ચિંતા જેટલી રાખે છે તેટલી નહીં પણ એથી અનંતગણી ચિંતા આત્માની રાખ, કારણ અનંતભવ એક ભવમાં ટાળવા છે. (પત્રાંક-૮૪)

જો યચાતથ્યપણે વિચારણા કરવામાં આવે તો જણાશે કે જે દેહમાં રહીને વિચારણા કરી રહ્યો છે, તે દેહથી જુદો જ રહેલો જણાય છે. દેહાવસ્થામાં પ્રાય તે દુઃખનું જ વેદન કરીને રહેલો છે. હે જીવ! તું તને મળેલા દેહની જેટલી ચિંતા રાખે છે તેના કરતાં દેહમાં રહેલા આત્માની ચિંતા અનંતગણી રાખીને, તે દેહમાં મમત્વ કરી રહ્યો છે, તેમાંથી પાછો વળ; કારણ કે અનંતકાળથી જે સંસારમાં પરિભ્રમણ કરી રહ્યો છે, તેમાંથી બહાર નીકળવાનો યોગ આ મનુષ્ય ભવમાં જ પ્રાસ થાય તેમ છે માટે દેહ કરતાં આત્માની ચિંતા અનેકગણી રાખીને તેને સંસાર પરિભ્રમણમાંથી છોડાવવાનો પુરુષાર્થી કરી લે. જેથી અનંતકાળના પરિભ્રમણનો કિનારો આવી જાય અને બહુ જ થોડા ભવમાં તેનો અંત લાવી શકાય-તે માટે સદગુરુ આશ્રયમાં રહી યથાયોગ્ય સાધના કરવામાં લાગી જવાની જ જરૂર છે. તો જરૂર સંસારનો અંત આવી જશે.

- બ્રહ્મનિષ રસિકભાઈ

૫. પૂ. બાપુજીના ૧૦૬મા જન્મદિન તેમજ આશ્રમની વર્ષગાંઠની ઉજવણી

પ.પૂ.શ્રી બાપુજીના ૧૦૬મા જન્મદિન તેમજ આશ્રમની વર્ષગાંઠ ભારે ધામધૂમપૂર્વક અને ઉત્સાહસભર રીતે ઉજવવામાં આવેલ. ફાગણ સુદ એકમ-બીજ-ત્રીજ, સોમ-મંગળ-બુધવાર, તારીખ ૧૫-૧૬-૧૭ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૦ દરમ્યાન ત્રિદિવસીય મહોત્સવત્તે ઉજવાયેલ હતી. પ.પૂ. ભાઈશ્રીની શુભ નિશ્ચામાં યોજાયેલ આ મહોત્સવમાં બ્ર.નિ. સર્વ શ્રી વિક્રમભાઈ, મિનણબહેન, રસિકભાઈ, વિનુભાઈ, લલિતાબહેન, રમાબહેન, સુધાબહેન, ભૂપતભાઈ, દીપકભાઈ, કરશનભાઈ તેમજ પ્રદીપભાઈ (લંડન) એમ કુલ ૧૧ બ્ર.નિ.શ્રીઓ ઉપસ્થિત હતા. (લંડનથી ખાસ આ પ્રસંગ માટે પદ્ધારેલ બ્ર.નિ.શ્રી પ્રદીપભાઈ અંગે અલગ રીતે લખાયેલ લેખ અન્યત્ર છપાયેલ છે.)

પ્રથમ દિવસે પ.પૂ.બાપુજીના જન્મદિન નિમિત્તે તેઓશ્રીના જન્મસ્થળ ચોરવીરા ગામની યાત્રા યોજાયેલ હતી. જન્મસ્થળે બનાવવામાં આવેલ હોલમાં પ.પૂ.બાપુજીના ચિત્રપટ પાસે ભક્તિ-આરતી-મંગળદીવાનો કાર્યક્રમ ઉલ્લાસપૂર્વક ઉજવી સૌ મુમુક્ષુજનો શ્રી લાડકચંદ માણેકચંદ વોરા ઉત્તર બુનિયાદી વિદ્યાલય ખાતે ગયેલ. આ વિદ્યાલય પ.પૂ.શ્રી બાપુજીની કૃપાથી સ્થપાયેલ છે. શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ, સાયલા તરફથી આ સંસ્થાને આર્થિક સહયોગ આપવામાં આવેલ છે. શ્રી ગ્રામ વિદ્યાલય લોકશાણ ધજાણ કારા એનું સંચાલન થાય છે. સરકારી ધારાધોરણ અનુસાર અહીં વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનો માટે છાત્રાલય બનાવવામાં આવેલ છે. બહેનો માટેના છાત્રાલયના મકાનનું નવીનીકરણ કરવામાં આવે છે. હાલ બનાવવામાં આવેલ આ મકાન મોટું સગવડભર્યું-સુંદર બનેલ છે. શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળે આ માટે આર્થિક સહયોગ પ્રદાન કરેલ છે. આ નવનિમિત્ત મકાનનું ઉદ્ઘાટન ચોગાનુયોગ પ.પૂ.બાપુજીના જન્મદિન પ્રસંગે જ પ.પૂ. ભાઈશ્રીના વરદહસ્તે બપોરના ત્રણ વાગ્યે યોજાયેલ હોવાથી તમામ મુમુક્ષુઓ આનંદ અનુભવતા હતા. કન્યા છાત્રાલયનું નામકરણ પણ શ્રી લાડકચંદ માણેકચંદ વોરા કન્યા છાત્રાલય રાખવામાં આવેલ છે. તેના ઉદ્ઘાટન સમારંભના અધ્યક્ષસ્થાને માજુ સાંસદ શ્રી સવશીભાઈ મકવાણા બિરાજેલ તેમજ અતિથિવિશેષ તરીકે શ્રી વિનોદભાઈ મકવાણા પદ્ધારેલ હતા. કન્યા છાત્રાલયના ઉદ્ઘાટન ઉપરાંત “ાંગણાના ઔષધ” પુસ્તિકાના વિમોચનનો કાર્યક્રમ પણ પ.પૂ. ભાઈશ્રીના શુભ હસ્તે સંપન થયેલ. પોતાના આશીર્વચન પ્રવચનમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ સંસ્થા વધુ ને વધુ પ્રગતિ સાથે એવા ભાવ પ્રદર્શિત કરેલ હતાં.

બીજા દિવસે તા. ૧૬/રના કલ્યાણ હોલમાં સવારે ૧૦-૩૦ થી ૧-૦૦ દરમ્યાન પ.પૂ.શ્રી બાપુજીના જન્મદિન અંગેની સભાનું આયોજન પ.પૂ.ભાઈશ્રીની શુભ નિશ્ચામાં ગોઠવાયેલ. સભામાં તમામ મુમુક્ષુગણ ઉપરાંત સાયલાના ઠાકોર સાહેબ, શ્રી સવશીભાઈ મકવાણા તેમજ સાયલા ગામના પ્રતિષ્ઠિત નાગારિકો હાજર રહેલ. શરૂઆતમાં બ્ર.નિ.શ્રી મિનણબહેને સ્વરચિત પદ ગાયા બાદ પ્રસંગને અનુરૂપ વક્તવ્ય બ્ર.નિ. સર્વ શ્રી રસિકભાઈ, સુધાબહેન, લલિતાબહેન, પ્રદીપભાઈ (લંડન) આત્માર્થી શ્રી ચંદ્રિકાબહેન પંચાલી તથા “પ્રેમની પરબ”ના ડાયરેક્ટર તેમજ સાયલામાં

આશ્રમ તરફથી ચલાવવામાં આવતી શ્રી લાડકંદ માણેકંદ વોરા ગલ્સ્ હાઈસ્કુલ અને કોલેજના પ્રિન્સિપાલ શ્રી ચંકાન્તભાઈ વાસ કારા આપવામાં આવેલ.

પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ સંતની સાચી વાત અંગે નાની કથા કરી જણાવેલ કે આત્મસિદ્ધિની ગાથા-૧૦માં દર્શાવવામાં આવેલ સદ્ગુરુનાં તમામ લક્ષણો પૂ.બાપુજી ધરાવતા હતા. તેઓએ આપણાં સહુ ઉપર મહાન ઉપકાર કરી સાચા મોક્ષમાર્ગ પર ચાલવા માટે માર્ગદર્શન આપવાની કરણ કરેલ છે. આત્માની અનંત શક્તિનો પરિચય કરાવેલ હતો. આ સભાનું સંચાલન બ્ર.નિ.શ્રી વિકમભાઈએ પોતાની આગવી શૈલીમાં કરેલ હતું.

ત્રીજો દિવસ એટલે ફાગાણ સુદ ત્રીજ આશ્રમની વર્ષગાંઠનો મહાન અને પવિત્ર દિવસ. વર્ષ ૧૯૮૭માં શિખરબદ્ધ દહેરાસરજીમાં મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠા થયેલ. ઉપરાંત કલ્યાણ હોલમાં ચિત્રપટોની ૧૯૮૮માં સ્થાના વિધિ થયેલ. આ જ દિવસે વર્ષ ૧૯૮૮માં નીચે આવેલ ધ્યાનખંડમાં પરમ કૃપાળુદેવની પ્રતિમાજીની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવેલ. પરિણામે આ દિવસ આશ્રમ માટે ઘણો જ મહત્વનો બની રહેલ છે. સવારથી જ આનંદ-ઉત્સાહ-ઉમંગ દષ્ટિગોચર થતાં હતાં. તેમાં પણ વધુ આનંદ એ વાતનો સર્વેએ અનુભવ્યો કે, સાચાલા ગામભાઈ પદ્ધારેલ આચાર્ય ભગવંત પૂજ્ય શ્રી જગવલ્લભસ્સૂરિ મહારાજ સાહેબે આમંત્રણનો સ્વીકાર કરી નૂતન ધજારોહણ પ્રસંગે વહેલી સવારે વાજતે-ગાજતે બેન્ડ સહ અન્ય સાધુ ભગવંતો-મહાસતીજીઓ-શ્રાવક ભાઈ-બહેનો સાચે આશ્રમમાં પદ્ધારી આપણને સહુને ઉપકૃત કરેલ. તેઓશ્રીની પવિત્ર નિશ્રામાં સવારે બરાબર ૮-૧૧ કલાકે નૂતન ધજારોહણ થયેલ. આ પ્રસંગને અનુરૂપ વ્યાખ્યાન પણ ફરમાવેલ. બધાંને લાડવાની પ્રભાવના કરવા ઉપરાંત નવકારશી વાપરવા વિનંતિ કરવામાં આવતાં ગામભાઈ આવેલ તમામ શ્રાવક ભાઈ-બહેનોએ લાભ પ્રાપ્ત કરેલ. આ વર્ષ નૂતન ધજારોહણનો લાભ શ્રી કમળાવતીબહેન નગીનદાસ શાહ પરિવારે લીધેલ હતો.

બપોરે ૧૦-૩૦ થી ૧૨-૩૦ દરમ્યાનમાં સ્વાધ્યાયમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ અત્યંત ભાવવાહી રીતે શત્રુંજ્ય પર્વત પર આવેલ પ્રખ્યાત મોતીશા શેઠની ટુંક સ્થાપનાર શેઠ શ્રી મોતીશા શેઠની ધર્મ પરની અતૂટ શ્રીજ્ઞા-મુંબઈ-પાલીતાણાં ખાતે અનેક મુશ્કેલીઓ વચ્ચે બંધાવેલ દહેરાસરની વાત વાંચી સંભાળવેલ. પરિણામે સહુ મુમુક્ષુજનોનાં રોમાંચ ખડાં થઈ ગયેલ અને ભાવવિભોર બની ગયેલ હતાં.

આશ્રમની વર્ષગાંઠ હોતાં કલ્યાણ હોલમાં સ્થાપિત પરમ કૃપાળુદેવ-પ્રભુશ્રીજી-પૂ.શ્રી સૌભાગ્યભાઈ તથા પૂ.શ્રી બાપુજીના ચિત્રપટોના હાર બદલી નૂતન હારારોહણ કરવામાં આવેલ. તથા આરતી-મંગળદીવો પણ થયેલ. ઉપરાંત વચ્ચનામૃતજી પુસ્તકને સ્થાને નવા શાણગારેલ પુસ્તકને બિરાજમાન કરવામાં આવેલ. નીચે ધ્યાનખંડમાં પ્રતિષ્ઠિત થયેલ પરમ કૃપાળુદેવની પ્રતિમાજી સમક્ષ પણ આરતી-મંગળદીવો-સ્તુતિ થયેલ. આ જ ધ્યાનખંડમાં પરમ કૃપાળુદેવની પ્રતિમાજીની બરાબર સામે આવેલ દિવાલ પર પ.પૂ.શ્રી બાપુજીના ચિત્રપટની સ્થાપના પ.પૂ.શ્રી ભાઈશ્રીના વરદ્દ હસ્તે કરવામાં આવેલ. આ તમામ વિધિ દરમ્યાન ભક્તિ-ધૂન સતત ચાલુ

રહેલ. રાસ-ગરબા પણ લેવામાં આવેલ હતા.

આમ, આ ત્રણે દિવસ અતિ આનંદ-ઉમંગભરી રીતે ઉજવવામાં આવેલ. ત્રણ દિવસ માટે દહેરાસરજીની બોલીમાં ૬૪૬૮ મણ ધી થયેલ એટલે કે રૂ. ૩૨,૩૪૦ થયેલ હતા. ત્રણે દિવસ સંઘપૂજન અલગ-અલગ વ્યક્તિઓ દ્વારા કરવામાં આવેલ તેનાં નામ : (૧) શ્રી જયંતિલાલ જે. શાહ (૨) શ્રી મંજુલાબહેન ડી. પંચાલી (૩) શ્રી બિપીનભાઈ કામદાર (૪) શ્રી ચંદ્રિકાબહેન એસ. દામાણી (૫) શ્રી કુન્દનબહેન સંઘવી (૬) શ્રી કલ્યાણબહેન અને (૭) શ્રી અરુણાબહેન હતાં. આ ઉપરાંત શ્રી પભાબહેન તરફથી પેંડાની પ્રભાવના થયેલ તો શ્રી મહેન્દ્રભાઈ નગીનદાસ શાહ તરફથી મળેલ આર્થિક સહયોગથી છપાવવામાં આવેલ “પ્રાર્થના પિયુષ” પુસ્તિકા પણ આપવામાં આવેલ. આ પુસ્તિકાની વિશિષ્ટતા એ છે કે એની સાઈઝ નાની રાખેલ છે કે જેથી એ ખિસ્સામાં રહી શકે. તેમાં પ.કૃ.દેવ, પ.પૂ.શ્રી બાપુજી, પૂ.શ્રી ગુરમા (ડૉ. સદ્ગુરુણાબહેન), પૂ.ભાઈશ્રી (નલિનભાઈ કોઠારી) તેમજ કલ્યાણ હોલનાં રંગીન ચિત્રપટો છપાયેલ છે.

આ શુભ પ્રસંગ નિમિત્તે મળેલ દાન આ પ્રમાણે છે : (૧) રૂ. ૨૫,૦૦૦ શ્રી લંડન મુમુક્ષુ મંડળ (૨) રૂ. ૧૧,૦૦૦ શ્રી જે.જે. શાહ, અમદાવાદ (૩) રૂ. ૫,૦૦૦ શ્રી કિશોરચંદ્ર શાહ, ભુજ-કરણ (૪) રૂ. ૫,૦૦૦ શ્રી તારાબહેન ચુડગર, નૈરોબી (૫) રૂ. ૫,૦૦૦ શ્રી ચંદ્રિકાબહેન પંચાલી, બોટાદ (૬) રૂ. ૫,૦૦૦ શ્રી જ્યોત્સનાબહેન મોદી, રાજકોટ અને (૭) રૂ. ૧૫૦૫ શ્રી પ્રવિશચંદ્ર કટીરા, રાજકોટ.

પ.પૂ.શ્રી બાપુજીના જન્મદિન દિવસે તા. ૧૬/રના શ્રી ચીમનલાલ કામદારના દેહવિલયદિન નિમિત્તે શ્રી રંજનબહેન, શ્રી ચારુબહેન તથા શ્રી દિપકભાઈ કામદાર તરફથી ભોજન આપવામાં આવેલ.

❖ ❖ ❖

બાપુજી તમે કોણ છો ? બાપુજી તમે આનંદ છો, પ્રેમ છો, દયા છો, સત્ય છો, સ્થિર છો, અચળ છો, શુદ્ધ છો, બુદ્ધ છો, નિત્ય છો, નિર્વિકાર છો, પવિત્ર છો, અક્ષય છો, અવિનાશી છો, શાંતિ ને સમાધિ છો પણ છેલ્લે એમ કહેવું પડશે કે તમે નિરજંન, નિરાકાર છો.

જેમને કોઈ સંજોગજન્ય બાહ્ય સુખ પામવાની આકંસા નથી. જેમને કોઈ દુઃખ દૂર કરવાની અભિલાષા પણ નથી, બહારના સુખ-દુઃખની કલ્યાણથી દૂર રહેનારા સાધુપુરુષો અંતરસુખનો, આત્માના અનુભવનો આનંદ પ્રાપ્ત કરે છે અને બાપુજી આવા સાધુપુરુષ હતા. આત્માના પ્રદેશોમાંથી જ્ઞાનનો પ્રકાશ-સતત જ્ઞાનનું અજવાણું પથરાયેલું હતું. મન, વાણી અને શરીર ઉદ્યને ભોગવતું લૌકિક પ્રવૃત્તિઓ પ્રત્યે પણ પ્રમાદ રહિત બાપુજી અંતરિક રીતે નિવૃત્ત હતા. સાક્ષીભાવે જીવન જીવતા.

ॐ

॥ શ્રી સદ્ગુરુદેવાય નમઃ ॥

ફાગણ સુદ બીજ,
તા. ૧૬-૨-૨૦૧૦

આત્મજ્ઞાની ગુરુવર આ અવની અવતર્ય
ફાગણ સુદની બીજે બાપુજી મારા જન્મયા.
આત્મજ્ઞાની.....

તમે પ્રેમની મૂરતી બની, અમ જીવન અજવાણ્યા
તવ ચરણ ગ્રહીને અમે, ભવના ફેરા ટાણ્યાં
આત્મજ્ઞાની.....

તુજ સત્કષાંગની ગંગા અમને પાવન કરતી
તારી અમીદછ્ય અજ્ઞાન તિમિર હરતી
આત્મજ્ઞાની.....

સમતાના સાગર તમે સૌથી અસંગ રહ્યા
શુદ્ધાત્મે નિત્ય રમી આનંદે તમે ઝૂલ્યા
આત્મજ્ઞાની.....

તુજ માતપિતા ચરણે પ્રેમે કરું વંદન
ધન્ય ચોરવીરા ગામ, ધન્ય સાયલાના સ્પંદન
આત્મજ્ઞાની.....

ભાઈશ્રી ગુરુમા ને પ્રભુ ત્રિવેણીનું સંગમ
જ્ઞાનની ત્રિપુટીને ચરણે ધરુ ભક્તિ સુમન
પ્રણમી પ્રભુજીને કરું આત્મભાવથી નમન
આત્મજ્ઞાની.....

સ્વરચિતપદ
- મિનાનાન

એકાંત મૌન આરાધના શિબિર વિષે ભિનનબહણેન કહે છે....

આ અધ્યાત્મ માર્ગમાં તેઓ જેટલું પામ્યા તેથી પણ વિશેષ સર્વ સાધકો પામે તેવી જેની હરહંમેશ લાગણી રહેલી છે તેવા બ્રહ્માનિષ ભિનનબહણેને એકાંતમૌન આરાધના શિબિર માટે કહ્યું કે,

પરમ પૂજ્ય ભાઈશ્રીની અસીમ કૃપાથી આપણને એકાંત મૌન આરાધના શિબિરનો અલાભ લાભ પ્રાપ્ત થયો છે. તો ચાલો સાચા અર્થમાં આ ચારે શબ્દોને સમજુએ અને પાળીએ. સૌથી પહેલાં એકાંતને માણસતા શીખતું પડશો. બાહ્ય તથા અભ્યંતર એકાંત અસંગતા કેળવવી જોઈએ. We have to Learn to Enjoy This Solitude and Silence પછી આવે છે મૌન. P.P. ભાઈશ્રીએ “સમાધિ તંત્ર” જેવા ગણશાસ્ત્રને સરળત્તુપે સમજાવી આપણા પર અત્યંત ઉપકાર કર્યા છે. તેઓએ કહ્યું કે “ાંતર જલ્દ” બંધ થઈ જવા જોઈએ એટલે બાહ્યથી વાણીનું સંપૂર્ણ સંયમન તથા આંતર વિચાર આંતર જલ્દ ક્ષય થઈ જવા જોઈએ. ત્રીજો શબ્દ આરાધના-સાચી સાધના ઉપાસના કરીએ તો એ શિબિર ભર્યાની સાચી સફળતા છે.

આપણને પરમ પૂજ્ય ભાઈશ્રીએ બધી અનુકૂળતા બક્ષી છે. જેમ કે ‘પ્રશાંત નિલય’ ધ્યાન હોલ વગેરે, તદ્વારાંત પૂજ્ય બ્રહ્માનિષો આપણી સેવામાં હાજર હોય છે. તો સાધકને વધુ શું જોઈએ ? બસ, આપણે સમ્યક્ રીતે આ બધુ અવધારી સાચો પુરુષાર્થ ઉપાડવો જોઈએ.

બીજી એક વાત P.P. ભાઈશ્રીએ ખૂબ ભારપૂર્વક કહી અને તે છે સમભાવ, રાગદ્વેષ રહિતની પરિણતી. આપણા જીવનમાં આ સમતા સહેલાઈથી વણાઈ જાય તે માટે વિચારીએ કે :-

સ : સંયમભાવ અથવા સંયમિત જીવન.

મ : મોહત્યાગ, મમત્વ રહિત જીવન.

તા : તામસી વૃત્તિ પરિહરવી. કષાય જનિત પરિણામનો ત્યાગ.

આમ આવા સત્યપુરુષાર્થીની સમતા શબ્દને આપણા જીવનમાં સાકારિત કરી શકીએ. ત્યાર બાદ આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી સમાધિ ભાવમાં આવી શકીએ. આમ કરવાથી જ સદ્ગુરુને સાચી વંદના, સાચી પૂજના કરી કહેવાય.

અંતમાં P.P. બાપુજીના દિવ્ય આત્માને ત્રિકરણ યોગે વંદન

P.P. ગુરુમાના મૌનને યાદ કરીને ત્રિકરણ યોગે વંદન.

P.P. ભાઈશ્રીનાં ચરણોમાં અત્યંત ભક્તિથી ત્રિકરણ યોગે વંદન.

એકાંત મૌન આરાધના તથા આરાધના શિબિર

“જ્ઞાની પુરુષની આજ્ઞા છે તે, ભવમાં જવાને આડા પ્રતિબંધ જેવી છે.”

પ.પૂ.ભાઈશ્રીની નિશામાં દર મહિને આરાધના શિબિર અને એકાંત મૌન આરાધના શિબિર યોજવામાં આવે છે. આ શિબિરોથી સાધકના જીવનમાં આમૂલ પરિવર્તન સર્જાતું હોય છે. અને સાથે સાથે સાધનામાં પણ ખૂબ જ પ્રગતિકારક પરિણામ જોવા મળે છે.

જાન્યુઆરી માસની શિબિર

જાન્યુઆરી માસમાં તા ૨૩-૦૧-૨૦૧૦ થી ૨૭-૦૧-૨૦૧૦ સુધી એકાંત મૌન આરાધના શિબિર નં.-૩૧ તથા આરાધના શિબિર યોજવામાં આવેલ. એકાંત મૌન આરાધના શિબિરમાં ૬૧ સાધકોએ લાભ લીધો. જેમાં ઉચ્ચ શ્રેણીનાં ૧૭ સાધકો, પૂર્ણપ્રાપ્તિના ૨૪ સાધકો અને અર્દ્ધપ્રાપ્તિના ૨૦ સાધકો હતા. તેમાં ૧૮ ભાઈઓ તથા ૪૩ બહેનો હતી.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિરમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીનો વિષય “આત્મસંવેદનાનાં સાધનો” પુસ્તકમાંથી શ્રી વિજયસિંહસુરી મહારાજ રચિત “સાચ્ય શતક” હતો. પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ પ્રશિક્ષણમાં આ વિષય ખૂબ જ સુંદર રીતે સૂક્ષ્મતાપૂર્વક, સાધક સહેલાઈથી આત્મજ્ઞાન કરવાને સક્ષમ થાય તે રીતે સમજાવેલ જેનાથી સર્વસાધકો ખૂબ જ પ્રભાવિત થયેલ.

આ વખતની આરાધના શિબિરમાં ૪૫ સાધકો હતા. જેમાં ઉચ્ચ શ્રેણીના ૮, પૂર્ણપ્રાપ્તિના ૧૮ અને અર્દ્ધપ્રાપ્તિના ૧૮ સાધકો હતા. જેમાંથી ૨૦ સાધકો રાજમાર્ગ યોગારોહણમાં જોડાયેલા હતા.

આરાધના શિબિરમાં પ્રશિક્ષણમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રવચનામૃત પત્ર નં.-૪૭ વિસ્તારપૂર્વક સમજાવેલ. આ પત્રના આધારે ભક્તિ, સદ્ગુરૂ, સત્સંગ, સત્ત્વશાસ્ત્ર અધ્યયન, સમ્યક્લદ્ધિપણું, સત્યોગ તથા સત્યધર્મ ખૂબ જ સરસ રીતે સમજાવેલ.

પૂ. બ્ર. શ્રી રસિકભાઈએ આરાધના શિબિરમાં આનંદધનજી મહારાજ સાહેબના પદ નં.-૩, ૪, ૫, ૬ અને ૧૦ ખૂબ જ ઊંડાણથી સમજાવેલ તથા આત્મસિદ્ધિની ગાથા નં.-૧૨૮ થી ૧૪૨ વિસ્તારપૂર્વક સમજાવેલ.

ઉપરોક્ત બંને શિબિરમાં લંડન, યુ.એસ.એ., નૈરોબી, કેન્યા, મુંબઈ, અમદાવાદ, રાજકોટ, જોરાવરનગર, સુરેન્દ્રનગર, બોટાદ, વડોદરા, મુલતાઈ, વલસાડ, કલકત્તા, પૂના, મોટાદહીસરા અને સાયલા એમ જુદા જુદા ક્ષેત્રથી આવેલા સાધકોએ ભાગ લીધેલ.

માર્ચ માસની શિબિર

માર્ચ માસમાં તા. ૧૭-૦૩-૨૦૧૦ થી ૨૧-૦૩-૨૦૧૦ સુધી એકાંત મૌન આરાધના શિબિર તથા આરાધના શિબિર યોજવામાં આવેલ. એકાંત મૌન આરાધના શિબિર ફક્ત પૂર્ણપ્રાભિવાળા સાધકો માટે હતી. તેમાં ૬૨ સાધકોએ લાભ લીધો. જેમાં ઉચ્ચ શ્રેણીના ૧૮ અને પૂર્ણપ્રાભિના ૪૪ સાધકો હતા.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિરમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીનો વિષય “સમાધિતંત્ર” શ્રીમદ્ દેવનન્દી (અપર નામ પૂર્ણપાદસ્વામી) વિરચિત પુસ્તકમાંથી સ્વાધ્યાય કરાવેલ. પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ ખૂબ જ સુંદર રીતે સૂક્ષ્મતાપૂર્વક, સાધક સહેલાઈથી ભેદજ્ઞાન કરવાને સક્ષમ થાય તે રીતે સમજાવેલ.

આરાધના શિબિરમાં ૩૮ સાધકો હતા. જેમાં ઉચ્ચ શ્રેણીના ૪, પૂર્ણપ્રાભિના ૬ અને અર્ધપ્રાભિના ૨૮ સાધકો હતા. જેમાં ૧૬ સાધકો ‘રાજમાર્ગ યોગારોહણ’માં જોડાયેલા હતા.

આરાધના શિબિરમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીનો વિષય “આત્મજ્ઞાનનાં સાધનો” હતો. પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ ખૂબ જ વિસ્તારપૂર્વક સુંદર રીતે સ્વાધ્યાયો કરાવેલ તેનાથી સાધકો પર ઊંડી અસર થઈ. બ્ર. રસિકભાઈનો વિષય મોક્ષમાળા પાઠ - ૨૪ થી પદ શ્રીમદ્ રાજચંક્રકૃત મોક્ષમાળા પુસ્તકમાંથી લીધેલ. સ્વાધ્યાયોથી સાધકો ઉપર ખૂબ જ પ્રભાવિત ઊંડી અસર થઈ.

ઉપરોક્ત બંને શિબિરમાં લંડન, યુ.એસ.એ., મુંબઈ, અમદાવાદ, રાજકોટ, જોરાવરનગર, સુરેન્દ્રનગર, બોટાણ, વડોદરા, પેટલાવદ, ઈંડોર, કોટા, કલક્તા, પુના અને સાયલા એમ જુદા જુદા ક્ષેત્રથી આવેલા સાધકોએ ભાગ લીધેલ.

❖ ❖ ❖

એકાંતમૌન આરાધના શિબિર-જાન્યુઆરી ૨૦૧૦ના સાધકોની ફળશ્રુતિ

- ધ્યાનમાં ચિંતન જાગૃતિ સાચે ઘાટું થતું જાય છે. ત્યારે મન આત્મા સાચે ભણી ગયું હોય તેવો અનુભવ થાય છે. કોઈવાર ધ્યાનમાં દેહ અને આત્મા જુદા છે, તેવો અનુભવ પણ થાય છે. ત્યારે ખૂબ જ આનંદ આવે છે. **- ઉચ્ચ શ્રેણી**
- હે વીતરાગ પ્રભુ ! મોક્ષના માર્ગ પ્રવર્તલા એવા મને આત્મપરિણામની સ્થિરતારૂપ સમાધિ અને આત્મદર્શન, જ્ઞાનરમણતારૂપ બોધી કે જેનો આપના માર્ગદર્શનથી પ્રાભિ થઈ તેના વડે આગળ વધી ભવભ્રમણને ટાળી દઈ શકીશ. **- ઉચ્ચ શ્રેણી**
- અધ્યાત્મધારામાં વૃદ્ધિ થઈ સામ્યશતકનું પ્રશિક્ષણ સૂક્ષ્મભાવોને અવલોકવામાં કાર્યકરી થયું. વાણીવિલાસ ન થતાં ચૈતન્યવિલાસ થાય તેવી દર્શિ પ્રાક થઈ. પ.પૂ.ભાઈશ્રીને શતશત આત્મઉલ્લાસ સહ વંદન. મારા ભાવમાં શિબિર અને સામ્યશતકથી આંતરજલ્યની સમજણ સૂક્ષ્મતાથી હૃદયગત થઈ. બાહ્યભાવો તેમજ રાગ-બેષ-કોઇધ-માન વગેરે કેવા કામ કરી જાય છે, તે સૂક્ષ્મતાથી સમજાયું. **- ઉચ્ચ શ્રેણી**
- આ શિબિરમાં આ પામર જીવને આપની કૃપાદર્શિ મળી તે આ જીવ ઝીલી શક્યો તે

કાશ અલોકિક આનંદની બની ગઈ. આત્માના પ્રદેશે પ્રદેશે આનંદ છવાઈ ગયો. જાણે શરીરભાવ રહ્યો જ નહીં. માત્ર આનંદ જ ઉછળતો હતો.

- પૂર્ણપ્રાણિ

□ નિર્મમત્વ ભાવ લાયા વગર છૂટકો નથી. પાંચે ઈન્જિયોને જીતાય નહીં ત્યાં સુધી કષાયો જીતાય નહીં.

- પૂર્ણપ્રાણિ

□ આ વખતની એકાંતમૌન શિબિરમાં મારી શક્તિ પ્રમાણે ઘણું સારું આરાધન થયું. ચડતાં પરિણામ દેખાય છે. અંતર્મુખ સ્થિરતા વધી છે. હવે તે પૂર્ણતા તરફ લઈ જશે એવી ખાતરી થઈ. હવે ગમે તે પરિસ્થિતિ આવે, ગમે તેવા કઠિન સંચોગો આવે પણ ઉત્સાહ કુમ ન થવા દેવો અને આત્મબળ વધુ ને વધુ મજબૂત કરવું એ લક્ષ્ય કર્યું છે.

- પૂર્ણપ્રાણિ

□ પૂજ્ય ગુરુદેવનો સરળ સુગમ બોધ વિષયવાર આટલો મુશ્કેલ હોવા છતાં હૃદયમાં એટલો સૂક્ષ્મતાથી સ્પર્શી ગયો-મારા જેવા મૂઢ પામર જીવ પર આટલી કરુણા કરીને એવા ઉચ્ચ કોટીનો સાભ્યભાવનો બોધ વર્ણવ્યો એના માટે હું એટલું જ વિચારી શકું છું કે આનો ઉપકાર વાળવા મારે આજ ભવમાં સ્વ-સ્વરૂપ પ્રગાટ કરીને એમનાં ચરણોમાં ધરું તો જ ગુરુદક્ષિણા આપી કહેવાશે.

- અર્ધપ્રાણિ

□ એકાંતમૌન આરાધના શિબિર એટલે સમ્યક્દર્શન પ્રાપ્ત કરવાની તાલીમ આપતી શાળા. મોક્ષમાર્ગનો ધોરી માર્ગ બતાવતી કેડી.

- અર્ધપ્રાણિ

❖ ❖ ❖

એકાંતમૌન આરાધના શિબિર-માર્ચ, ૨૦૧૦ના સાધકોની ફળશ્રુતિ

□ આ શિબિર દરમ્યાન મારી આત્મદશા ખૂબ જ વધી હોય તેવું અનુભવથી જણાઈ રહ્યું છે. ધ્યાન દરમ્યાન ઘણીવાર મન અને શરીર રહિતની અવસ્થા અનુભવાતી હતી. તેથી અદ્ભુત પ્રકારના આનંદનું વેદન થતું હતું. અન્ય કંઈ જ ન હોય છતાં આનંદમય દશાનો અનુભવ વેદાતો હતો. આમાં જ રહેવાની ઝંખના રહ્યા કરતી.

- ઉચ્ચ શ્રેણી

□ ધ્યાનમાં દેહ અને આત્મા સાવ જુદા છે તેવો અનુભવ થાય છે. ત્યારે ખૂબ જ આનંદનો અનુભવ થાય છે. ધ્યાન સિવાયના સમયમાં પણ અંતર્મુખ ઉપયોગ સાથે ચિંતન ચાલુ હોય છે. મન-વચન-કાચાના યોગોથી જે કિયાઓ થાય છે તેને ફક્ત હું જાણનાર જ્ઞાયક આત્મા છું તેવો અનુભવ સતત રહ્યા કરે છે.

- ઉચ્ચ શ્રેણી

□ સ્વક્ષેત્રે આપના પ્રતાપે જ્ઞાન-ક્રષ્ણ ભાવ કેળવી, જ દ્રવ્યોમાં કોઈ કોઈનું કાંઈ કરી શકતાં નથી. બધા પોતાના સ્વભાવે જ પરિણામે છે. એ સમજણ સાથે અંદરથી વૈરાગ્ય ઉપશમનું

બણ વધે છે. હું તો માત્ર જાણનાર, જોનાર છું. એ સ્વભાવ રહે છે. ઘણા કલેશો ઘટી જાય છે. અંદરથી પરમ શાંતિનો અનુભવ રહ્યા કરે છે.

- ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી

- આ વખતે મને ચોચા હિવસે ધ્યાનમાં સારી પકડ આવેલી જણાઈ. આનો જેવો આનંદ આવ્યો તેવો આનંદ પહેલી વાર આવ્યો છે. લગભગ સવારના ૮-૧૫ સુધી ધ્યાન ચાલુ રહ્યું. આકૃપતા-વ્યાકૃપતા વિના ચાલુ રહ્યું. હવે મને લાગે છે કે મારી ગાડી પાટા પર ચાલી જશે. અત્યારનો ઉત્સાહ જળવાઈ રહે એવી પ્રભુ પાસે પ્રાર્થના.

- પૂર્ણપ્રાપ્તિ

- સમાધિતંત્ર પૂર્ણ એકાગ્રતાથી, ચચાયોગ્ય સમજણથી શ્રવણ કરવાનું સદ્ગુરૂય મને પ્રાપ્ત થયું. એને કારણે સ્વને ઓળખવાની રૂચિ વધી છે. ભેદજ્ઞાનની સમજણ તમોએ એવી આપી કે એને લીધે મોહભાવ પાતળો પડ્યો હોય એવું લાગે છે. તેથી ધ્યાનમાં પણ પ્રગતિ જણાઈ છે. સ્વાધ્યાય પછીના ધ્યાન વધારે સારા થતા હતા.

- પૂર્ણપ્રાપ્તિ

- દરેક શિબિરમાંથી નવા નવા ગુણો શીખતા જેવા કે સમતા, સરળતા, ક્ષમા, ઝાતા-ક્રષ્ણપણું કેળવી જીવવાની ક્રષ્ણ, બહિર્ભાત્માપણામાંથી અંતરાત્મા તરફ જવાનો માર્ગ શીખવામાં આવ્યો. શાંતપણું-તૃથપણું જણાય છે. સંતોષ આવ્યો છે. હજુ ઘણો માર્ગ કાપવાનો બાકી છે અને તેનું માર્ગદર્શન પણ અહીંથી જ મળશે.

- પૂર્ણપ્રાપ્તિ

❖ ❖ ❖

ગયા અંકમાં E-Copy માટે જણાવેલ તેના અનુસંધાનમાં ઘણાં મુમુક્ષુઓએ તેના માટે વિનંતી કરતો E-mail મોકલેલ છે. તેઓ દરેકને E-mail થી સદ્ગુરૂ પ્રસાદનો અંક મોકલી આપેલ છે. તેમાનાં ઘણાં મુમુક્ષુઓએ આગળના અંક માટે પણ E-Copy ની વિનંતી કરેલ છે.

જો આપને પણ ઉપયોગી લાગતું હોય તો આપે પણ આપનું E-mail ID - saylasadguruprasad@yahoo.com ઉપર મોકલી આપવું. મુમુક્ષુઓના જણાવ્યા પ્રમાણે તેઓને આ ખૂબ જ ઉપયોગી લાગ્યું. જેઓ લેપટોપ વગેરેનો ઉપયોગ કરે છે તેઓ થોડો પણ સમય મળતાં E-Copy Open કરીને સદ્ગુરૂ પ્રસાદનું વાંચન કરી શકે છે.

ગુરુકૃપા બળથી પ્રતિકૂળતા મધ્યે અપ્રતિમ આત્મપુરુષાર્થ

જ્યારે શરીરના અવયવો કામ નથી કરી શકતા, જીવન સાવ પરતંત્ર બની જાય ત્યારે સાધારણ માનવીને એમ થાય કે દુઃખના બોજ બનવા કરતાં બસ મૂલ્યને શરણ થઈ જાઓ. અશાતા વેદનીય કર્મનો ઉદય લાંબો ચાલે ત્યારે જીવ થાકી જાય છે, હારી જાય છે. કોઈક વિરલા મનુષ્ય આવી ત્રાહિત પરિસ્થિતિ મધ્યે પણ સમભાવની સાધના વડે સ્વસ્થ, નિરાકૃપા, આનંદિત રહી શકે છે.

ઈ.સ. ૧૯૮૦માં નૈરોબીમાં જન્મેલા અને હાલ લંડન રહેતા બ્રહ્મનિષ શ્રી પ્રદિપભાઈ પાનાચંદ શાહ આવા એક અસાધારણ દિવ્ય પુરુષ છે. ૨૦મી ફેબ્રુઆરી ૧૯૮૫નો એ દિવસ હતો કે જ્યારે કામ કરતાં કરતાં એક અકસ્માત થયો ને ત્યાર પછી ધીરે ધીરે પ્રદિપભાઈના હાથ, પગ અને માથાના સાયુઓ કામ કરતાં બંધ થઈ ગયા. ઊઠવું, બેસવું, ચાલવું તો દૂરની વાત તેઓ શરીર દ્વારા કોઈ પણ જાતની હલનયલનની કિયા ન કરી શકે તેવી પરિસ્થિતિ સર્જાચ. ૪૫ વર્ષના પ્રદિપભાઈએ ઘણા નિષ્ણાંતોને બતાવી, ઉપચારો કરાવ્યા છતાં તે રોગનું જોર વધતું જ ગયું. દેહની અવસ્થા એટલી બધી પરાધીન થઈ ગઈ કે જો માયું નીચે ઢળી પડ્યું તો સ્વયં તેને ઊંચું પણ કરી ન શકે. આવી નાજુક અને કરુણ અવસ્થા મધ્યે તેમનાં ધર્મપત્ની શ્રીમતી રશ્મીબેને ખૂબ સાચ આપ્યો. પ્રદિપભાઈની ચીવટપૂર્વકની સેવા અને પ્રેમપૂર્ણ કાળજી લઈ રશ્મીબેને અજોડ રીતે પત્નીધર્મ નિભાવ્યો. તેમના દાખ્યત્વ જીવનના ૧૬મા વર્ષ પ્રદિપભાઈનો દેહ સાવ અસમર્થ બની ગયો અને ત્યાર પછી છેલ્લાં ૧૫ વર્ષથી રશ્મીબેન સતત એમની સારસંભાળ લઈ ધન્યતા અનુભવે છે. પરદેશમાં સુખ સગવડો પ્રાપ્ત છે, છતાંય એવા અનેક દુઃખ ભર્યા અનુભવોથી તેઓ બન્નેએ પસાર થાવું પડ્યું છે.

બાલ્યકાળમાં પ્રદિપભાઈને માતા-પિતા પાસેથી ધર્મસંસકાર પ્રાપ્ત થયા હતા. મોટા થયા બાદ ધર્મગ્રંથો વાંચી અધ્યાત્મભાવ કેળવી તેઓ સદાચારી જીવન જીવવા જાગૃત હતા. ધર્મસાહિત્યના મનન-ચિંતનથી તેમને સમજાઈ ગયું કે પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુની આશ્રય ભક્તિ વગર જન્મ-મરણના ફેરા નહીં ટણે.

અસાધ્ય રોગથી શરીર ઘેરાયેલું હતું. છતાં સ્વૃતિ સતેજ હતી. સુવિચારણાથી બંધાયેલું મન બરાબર વિવેક કરી શકતું. તેઓ ચોક્કસપણે માનતા કે ભલે શરીર નિષ્ક્રિય બન્યું છે પણ અંતરંગ ભાવ ચેતના વડે ધર્મ પાલન ચોક્કસ થઈ શકે છે. મનુષ્યભવની દુર્લભતાને બરાબર સમજતાં પ્રદિપભાઈએ ઉચ્ચ પ્રકારની સહિષ્ણુતા કેળવીને આવા દેહ પણ ગુરુની શોધ ચાલુ રાખી. ઈ.સ. ૨૦૦૪ની સાલમાં લંડનમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીને જોતાં જ તેઓ તેમને વરી ગયા, સમપર્િત થઈ ગયા. પૂર્વનું આરાધકપણું અને આ ભવનો સમ્યક્ પુરુષાર્થનો સમન્વય થતાં પ્રદિપભાઈ એવા પાત્ર જીવ બન્યા કે ઈ.સ. ૨૦૦૫માં ભાઈશ્રીએ ગુરુગમ જ્ઞાનની પ્રાસિ કરાવી. ફણકૃપ જમીનમાં બોધીબીજનું રોપણ થયું. શરીરનો જરાય સાચ ન હોવા છતાં એકાગ્ર ચિત્તે ગુરુઅજ્ઞા પાલન કરતા પ્રદિપભાઈએ ઉત્સાહપૂર્વક, સ્વસ્થ, શાંત અને પ્રસન્ન રહી અંતર્મુખ અવલોકન કરતી

દાખિને સાધ્ય કરી મનને સ્થિર કરવાનો પુરુષાર્થ ઉપાડ્યો.

જીવનમાં અંતરાયના, મુંજવણના, શારીરિક પીડા ને દુઃખના પ્રસંગોમાં પ્રદિપભાઈએ સમતુલ્યપણું જાળવી રહ્યું. પ્રતિકૂળતા દરમ્યાન આત્મવીર્યને ફોરવી આંતર-શત્રુઓ સાથેની લડત ચાલુ રાખી.

ચેતના ઔદ્યિકભાવે ન પરિણમે ને માત્ર સ્વસ્વરૂપ પ્રત્યે મીટ માંડી જ્ઞાતાભાવે પરિણમે એવો પ્રયત્ન અહોરાત્ર ચાલુ રહ્યો. પ્રદિપભાઈને બરાબર ખ્યાલ હતો કે જો સ્વસ્વરૂપનું વિસ્મરણ થશે તો ચેતના ઉદ્યમાં જોડાઈ જશે. તેથી ઉદ્યમાં ન જોડાઈ જવું એ જ પુરુષાર્થ કર્તવ્ય છે. આ પુરુષાર્થમાં જીવને જાગૃતિનું બણ જોઈએ છે ને કદાચ શારીરિક કિયાનું બણ ખૂટી જાય તો વાંધો નથી.

રોગગ્રસ્ત શરીરની વ્યાધિ તે પણ સાધનાનું એક અંગ બની શકે એમ છે. પ્રદિપભાઈએ ઉદ્ય પ્રાપ્ત કર્મને અવિષમભાવે ભોગવી નિર્જરાનો માર્ગ ગ્રહણ કર્યો. વ્યાધિના પ્રસંગમાં જ્ઞાનપ્રજ્ઞા વડે પ્રહાર કરી તેઓએ દેહાત્મબુદ્ધિનો, દર્શનમોહનો પરાજય કરી સમ્યક્દર્શન પ્રાપ્ત કર્યું.

તત્ત્વચિંતન અને પદાર્થની વિચારણા બાદ અનુભવ સાથેનો તાલમેલ કરી લક્ષ બેદાતાં પ્રદિપભાઈને આત્માનો નિશ્ચય દઢ થઈ ગયો. અનુભવનો અરુણોદય થતાં અજ્ઞાનની રાત્રી વિલય પામી. મોહનિક્રામમાં સૂતેલી ચેતના હવે જાગી ગઈ. અંદ સાધના અને દેવગુરુ ધર્મ પ્રત્યેની પરિપૂર્ણ શ્રદ્ધાનું આ ફળ હતું.

તા. ૧૪-૫-૨૦૦૮ના રોજ પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ પ્રદિપભાઈને બ્રહ્મનિષ તરીકે જાહેર કર્યા. સતપુરુષની હૃપા તથા તેઓનું માર્ગદર્શન જ્યારે સુપાત્ર શિષ્યના સતપુરુષાર્થને મળે છે ત્યારે સમ્યગ્ પરાકમ સર્જય છે.

પ્રદિપભાઈને જે સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થઈ તેથી આ માર્ગ સાચો છે એમ પ્રમાણિત થયું. પ.પૂ. ભાઈશ્રી પ્રત્યેનો આપણા સહુનો અહોભાવ તેમજ મૂળ સનાતન માર્ગ પ્રત્યેની સાચી શ્રદ્ધામાં અનેકગણો વધારો થયો છે. પ્રદિપભાઈને જોતાં આપણા હૃદયમાં ભાઈશ્રી પ્રત્યે ઉત્કૃષ્ટ પ્રકારની ભક્તિ જાગૃત થાય એમ છે.

લંડનમાં વસતા અને સ્થાવર જીવન જીવતા પ્રદિપભાઈને સાયલા સ્થિત આશ્રમતીર્થનાં દર્શન કરવાની મંગળ ભાવના હતી. ભલે તેમનો દેહ લંડનમાં હતો પણ આન્તિક અસ્તિત્વનાં મૂળિયાં આશ્રમની ભૂમિમાં રોપાયેલાં હતાં. અહીંની ભૂમિ સાથેનું એક એવું જોડાણ કે જ્યાંથી તેમને પારમાર્થિક પોષણ પ્રાપ્ત થઈ રહ્યું હતું. ભારતના પ્રવાસ દરમ્યાન ભલે અનેક મુશ્કેલીઓ તેમજ શારીરિક વેદનાનું દુઃખ સહન કરવું પડે તો પણ ભારત આવવું જ. ધર્મભૂમિએ જવાની અદમ્ય ઈચ્છાને, ગુરુભણ અને ગુરુઆશિષ પ્રાપ્ત થયાં અને તેઓ પોતાનાં ધર્મપત્ની રશ્મીબેન તેમજ આત્માર્થી મુમુક્ષુ અત્યાબેન અને જ્યોતિબેન તથા તેઓનું ધ્યાન રાખી શકે એવી નર્સ ક્રાંકાંની સાથે ભારત પદ્ધાર્યા. લંડનમાં રહેતાં રીનાબેન કે જેમણે પ્રદિપભાઈની સેવા કરવા માટે પોતાની નોકરી છોડી દીધી અને આજે તેઓ પ્રદિપભાઈનાં માનેલાં બહેન છે. તેઓ પણ પોતાનાં માતૃશ્રી મુક્તાબેન સાથે ભારત આવ્યાં હતાં.

અંધજન મંડળ, અમદાવાદના સર્વશ્રી ડૉ. પુનાની સાહેબ સંસ્થાની એમ્બ્યુલન્સ તેમજ પ્રદિપભાઈ માટે ખાસ તૈયાર કરેલી Wheel chair લઈ પ્રદિપભાઈને આવકારવા એરપોર્ટ આવ્યા હતા. બ્ર. લલિતાબેનની સાથે અમદાવાદ તેમજ સાચલાનાં મુમુક્ષુઓ પણ પ્રદિપભાઈના દર્શનાર્થે એરપોર્ટ પર હાજર હતાં. પ્રદિપભાઈ માટે આશ્રમમાં સર્વ તૈયારીઓ થઈ ગઈ હતી. આશ્રમમાં પ્રદિપભાઈ પદ્ધાર્ય ત્યારે ત્યાં ઉપસ્થિત સર્વ મુમુક્ષુભાઈ-બહેનોએ ખૂબ પ્રેમાદર ભાવે તેમનું સ્વાર્ગત કર્યું. બ્ર. રસિકભાઈ સતત તેઓની સાથે જ રહા અને બધી જ વ્યવસ્થાની દેખરેખ તથા વ્યક્તિગત સ્વાધ્યાયો કારા એમણે પરમાર્થ વાત્સલ્યથી એમના આ લઘુગુરુ ભાતાની સંભાળ લીધી હતી.

મુંબઈથી ભાઈશ્રી જ્યારે સાચલા પદ્ધાર્ય ત્યારે પોતાની કુટિર તરફ જવાને બદલે તેઓ સીધા ગુરુમાના બંગલે ગયા કે જ્યાં પ્રદિપભાઈનો ઉતારો હતો. આનંદ અને નિર્મોહી વ્હાલપ સાથે ભાઈશ્રી તેમને ભેટચા. પોતાના તારણાલાર ભાઈશ્રીને મળી પ્રદિપભાઈની આંખોમાંથી હર્ષનાં અશ્વ સરી પડ્યાં. જીવન ધન્ય થવાનો અનુભવ થયો. પ્રદિપભાઈનાં નેત્રોમાંથી પ્રગટ થતો અહોભાવ અને આટલી બધી પ્રતિકૂળતા વેઠીને ભારત પદ્ધાર્યના સાહસ પ્રત્યેનો ભાઈશ્રીનો આદરભાવ, આમ બંનેના પરસ્પરના ભાવોને નિહાળી ત્યાં ઉપસ્થિત સર્વ પવિત્ર થયા.

સફેદ વસ્ત્ર ધારણ કરેલા પ્રદિપભાઈને મળવાનો અપૂર્વ અવસર બધા જ મુમુક્ષુઓને પ્રાપ્ત થયો. આ પરાકમી પુરુષનાં દર્શન કરવા બિરેનભાઈ જસાણી જેવા મુમુક્ષુ ખાસ દુબઈથી આવ્યા હતા.

બાપુજીનો જન્મોત્સવ ઊજવવા મુમુક્ષુઓ જન્મસ્થળે ચોરવીરા ગયા ત્યારે પ્રદિપભાઈએ પોતાની પ્રતિકૂળતાનો વિચાર ન કરતાં ત્યાં આવવાનો આગ્રહ રાખ્યો. આમ તેઓ ભગતના ગામ સાચલા તો આવ્યા ને ચોરવીરાની પવિત્ર ભૂમિનો સ્પર્શ પણ થયો.

આંખની એકાગ્રતા અને તેજોમયતા, ચહેરા પર છલકાતો અંતરનો આનંદ, જ્ઞાનસભર સૌભ્ય વ્યક્તિત્વ એવા પ્રદિપભાઈને જોઈ આપણું અંતર ઠરે. સહનશીલતાની તેઓ મૂર્તિ સમા. તેમના વચનોમાં સતત ભાઈશ્રીની કૃપાનો ભાવ ઉભરાતો જ રહે.

જેમ આ જગતમાં પૌદ્રગલિક આશ્ર્યોને જોઈ આનંદ અનુભવાય છે તેનાથી અનેકગણો આલ્હાદક અને દિવ્ય આનંદ પ્રદિપભાઈને જોઈ મુમુક્ષુઓને અનુભવાયો. એક જીવંત ચેતન શક્તિ કે જે ઉપાધિ મધ્યે ઉત્તમ પ્રકારના સમાધિભાવમાં સ્થિર થઈ હતી તે જોઈ મુમુક્ષુઓ ધન્ય થયા હતા.

દર વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ બાપુજીનો જન્મોત્સવ, વાસુપૂજ્ય ભગવાનનો પ્રતિષ્ઠા દિન, કલ્યાણ હોલનાં ચિત્રપટો તેમજ પ.કુંદેવની પ્રતિમાજીનો સ્થાપના દિવસ આમ ધણા બધા ધાર્મિક ઉત્સવોની ઉજવણીમાં પ્રદિપભાઈની હાજરીએ તે ઉત્સવના આનંદ ઉલ્લાસને બમણો કર્યો. જન્મદિન નિમિત્તેની સત્તુસભામાં બ્ર. પ્રદિપભાઈએ પોતાના ભાવોને વ્યક્ત કર્યું હતા. જે સાંભળી સહુના હૃદયમાં ઉત્તમ ગુરુભક્તિ જાગી હતી. તેમના હૃદયસ્પર્શી વચનોને અહીં પ્રગટ કરીએ છીએ કે જેથી બધાં જ મુમુક્ષુઓ તેને માણાશી શકે.

- પ્રેષ્ટ : બ્રહ્મનિષ વિક્રમભાઈ

પ્રદિપભાઈનાં હૃદયસ્પર્શી ઉદ્ગારો

“આજે અમારા માટે તો સોનાનો સૂરજ ઉંઘ્યો છે કે, અમે અમારા પ્રાણસખા ગુરુદેવના પવિત્ર સ્થાનકમાં આવી અતે રહેવાનો શુભ પ્રસંગ પ્રાપ્ત કરેલ છે. અમારા આનંદની સીમા નથી અને કોઈપણ શબ્દમાં વ્યક્ત થઈ શકે એમ નથી. અહીંં આવવાનું વર્ષોનું સ્વભાવ આજે ફળીભૂત થયું છે. અહીંં આવીને તો એમ જ લાગે છે કે, હું મારા ધરે જ પાછો આવ્યો છું. આ ભવમાં તો હું સાયલા પહેલી વાર આવું છું પણ હૃદયમાં ભાવ એવા છે કે, હું પરમ પૂજ્ય ભાઈશ્રીની નિશ્રામાં આ પહેલાં પણ રહેલ છું એમ સતત ભાસ્યા કરે છે. મારા માતા-પિતાની અનંત કૃપાથી મારામાં ધાર્મિક સંસ્કાર તો નાની ઉમરથી સિંચવામાં આવ્યા હતાં. યુવાની આવી ત્યારે ખબર હતી કે, સત્પુરુષના શરણ વગર જીવન પરિપૂર્વ નહીં બને અને હું તેની શોધમાં જ હતો-પણ ક્યાંય મેળ ખાતો ન હતો. ત્યાં તબિયત બગડી અને શારીરિક લાચારી આવી ગઈ. સત્પુરુષની ઝુરણા વધતી ગઈ અને ક્યાંય મનને ગોઠતું ન હતું.

મારા અહોભાગ્યે અને મહત્વ પુણ્યના ઉદ્યો પરમ પૂજ્ય ભાઈશ્રીનો યોગ પ્રચમવાર વર્ષ ૨૦૦૪માં લંડન ખાતે થયો. મુલાકાતની પહેલી જ ક્ષણે અમારી આંખો મળી અને વીજળીના જબકારાની જેમ જે કહેવાનું હતું, પૂછવાનું હતું તે બધું કહેવાઈ ગયું અને પુછાઈ ગયું-બોલવાનું કંઈ જ રહ્યું નહીં. મને ત્યારે જ ખાતરી થઈ ગઈ કે મારા તરણ તારણ મારા દ્વારે આવી મને લેવા આવ્યા છે. મારું હૃદય અત્યંત ભક્તિભાવથી ભીજાઈ ગયું. મને તેમના ચરણસ્પર્શ કરવાની ઝંખના થઈ પણ તે શક્ય ન હતું. એટલે બહુ જ દુઃખ અનુભવ્યું. આંખમાં આંસુની ઘારા વહેવા લાગ્યો. પરમ પૂજ્ય ભાઈશ્રી મારું દુઃખ મારા બોલ્યા વગર જ સમજી ગયા અને એમના ચરણ મારા હાથ પાસે લાવ્યા. એ રીતે મને ચરણસ્પર્શ કરાવ્યો. મારા જીવનની જે આધ્યાત્મિક મુશ્કેલીઓ હતી, શરીરની લાચારીઓ હતી તેમજ હવે હું શું કરું ? તે બધું તેમની અનન્ય કૃપાથી દૂર થવા માંડયું. થોડા જ વખતમાં મને ધરે જ પરમ સત્સંગ પ્રાપ્ત થવા લાગ્યો. મુમુક્ષુઓનો સાચ અને ઓથ મળ્યાં કે જેથી મારું શારીરિક દુઃખ તો ભુલાઈ જ ગયું અને જે સત્સંગનો વિરહ હતો, હવે શું કરવું તેના પ્રશ્નો હતા, તે બધા સમાઈ ગયા. મારું જીવન આનંદથી ભરપૂર બની ગયું. મને દઢ વિશ્વાસ થઈ ગયો કે, હવે મારું જીવન સાર્થક થયું. મારી જે જે વિંબણાઓ હતી તે સધળી શાંત થતી ગઈ-જીવન ઉલ્લાસમય બનવા લાગ્યું.

છેલ્લે મારી ઈચ્છા હતી કે, હું સાયલા આવું તે પણ આપ સર્વ મુમુક્ષુઓના પ્રેમભાવથી પૂર્ણ થઈ. મને એમ જ હતું કે આ શારીરિક સ્થિતિમાં હું કોઈ દિવસ સાયલા નહીં પહોંચું પણ ગુરુદેવની કૃપાથી તે પણ શક્ય બન્યું. સત્પુરુષ પ્રત્યેની અતૂટ શ્રક્ષ કુદરતી રીતે આપણા જીવનમાં કામ કરે છે. પરમ પૂજ્ય ભાઈશ્રીની અસીમ કૃપા મારા ઉપર વરસી છે તેનું પરિણામ એમ જ જણાય છે કે, મારા મિથ્યાત્વનો નાશ થતાં મને નવું જીવન મળ્યું છે.

પરમ પૂજ્ય ભાઈશ્રી, જે અનન્ય કૃપાથી મને શરણ આપ્યું અને મારા જીવનને ઉત્કૃષ્ટ માર્ગ મળ્યો, તે માટે બીજું તો શું કહું, પણ...

“અહો ! અહો ! શ્રી સદ્ગુરુ, કરુણાસિન્ધુ અપાર,
આ પામર પર પ્રલુબ કર્યો, અહો ! અહો ! ઉપકાર.”

આ ફોટો જોતાં જિજાસુ મુમુક્ષુને અંતરમાં ભાવ થાય કે હું પણ આ ફોટામાં સમાવિષ્ટ થાઓ, ખરું ને ! પણ જે રીતે પ્ર.નિ. પ્રદિપભાઈ પ્રથમ 'સમજુને સમાચાર ગયા' અને તેથી સમાવિષ્ટ થયા, તેથી નક્કી થયું કે સમાવેશ પામવો હોય તો પ્રથમ 'સમજુને સમાવવું' પડે...
પ્ર. બાઈશ્રી અને પ્ર.નિ. તો કેમેરાનો સૌથી મોટો વાઈડલેન્સ પણ નાનો પડે તેટલાને સમાવેશ આપવા તત્પર જ છે.

બ્રહ્મનિષ પ્રદિપભાઈની સાયલા આશ્રમની મુલાકાત વેણાએ...

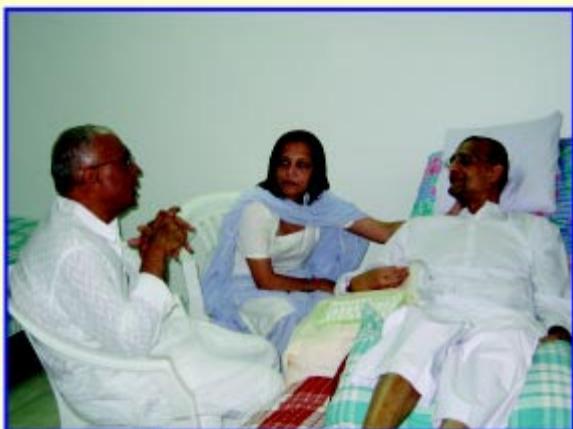
પૂ. ભાઈશ્રીનું વહાલપ પામતાં પ્રદિપભાઈ

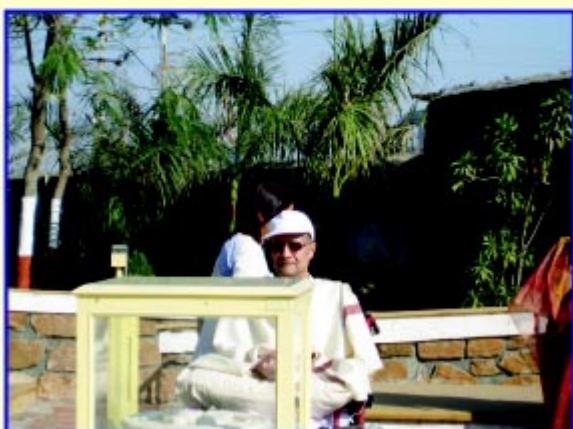
પૂ. ભાઈશ્રીનું બહુમાન કરતાં...

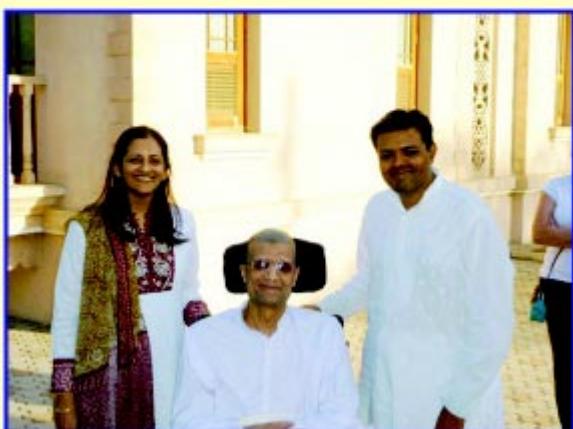
કલ્યાણહોલમાં પૂ. ભાઈશ્રીના આશીર્વાદ મેળવતાં...

ભાઈશ્રી સાથે જ્ઞાન-ગોછિ કરતાં...

પૂ. બાપુજીની સમાધિ સ્થળે...

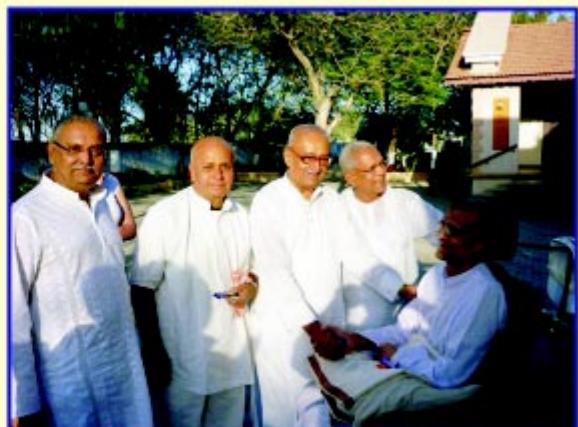

ખ.નિ. વિક્રમભાઈ અને મિનળાણેન સાથે...

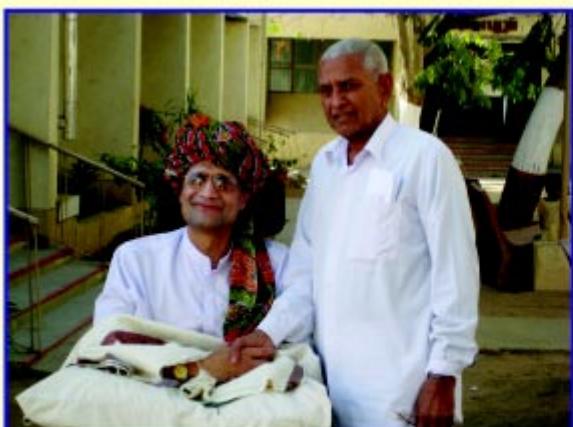
બ્રહ્મનિષ પ્રદિપભાઈની સાયલા આશ્રમની મુલાકાત વેળાએ...

પૂ. ભાઈશ્રી સાયે...

આશ્રમ પરિસરમાં બ્રહ્મનિષનોની સાથે ગોઢી કરતાં...

શ. નિ. રસિકભાઈ સાયે...

આશ્રમમાં તેમના ધર્મપત્ની રશ્મિબેન સાયે...

આશ્રમના દ્હેરાસરજીમાં આરતી સમયે...

આંગ માનવ મંડળ દ્વારા ખાસ તૈયાર કરેલ ગાડીમાં બેસી આશ્રમમાં આગમન...

પ્ર. રાકેશભાઈ તથા મુમુક્ષુઓની શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ, સાયલા
તીર્થસ્થળની મુલાકાતની બોલતી તર્ફીરો

પ. પૂ. બાપાજી શ્રી રાકેશભાઈ તથા ૭૫૦ મુમુક્ષુઓની ધર્મયાત્રા

આત્મા એ સૌથી મોટું તીર્થ છે અને તેમાં રમણ કરવું તે સાચી યાત્રા છે. પૂર્વચાર્યાની તપોભૂમિ પર તીર્થયાત્રાએ જઈએ ત્યારે તેમણે કરેલા પુરુષાર્થને જાણી એવી પ્રેરણા થાય કે આપણે પણ એવો જ પુરુષાર્થ આદરી તેઓની જેમ અંતર-આત્માની જ્ઞાન યાત્રા કરી અનંત સુખના ધારે મોક્ષ જઈએ.

પ.પૂ. બાપાજી શ્રી રાકેશભાઈની કલ્યાણકારી નિશ્ચામાં ૬ દિવસની તીર્થયાત્રા માટે ૭૫૦ જેટલા ઘરમપુર આશ્રમના મુમુક્ષુઓ જોડાયા હતા. ધર્મયાત્રાનું પહેલું તીર્થસ્થળ, ભગતનું ગામ સાચલાનું શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ હતું. તા. ૨૭-૨-૨૦૧૦ના શનિવારે જ્યારે પ.પૂ. બાપાજી પદ્ધાર્ય ત્યારે પ.પૂ. ભાઈશ્રીએ સ્વયં તેમને આવકારો આપી, તિલક કરી, સૂત્રમાળા પહેરાવી સ્વાગત કર્યું હતું.

સર્વ પ્રથમ બાપાજીએ કલ્યાણ હોલમાં પ.કૃ.દેવના ચિત્રપટ તથા તેમની પ્રતિમાજીનાં દર્શન કર્યાં. ભાઈશ્રી અને બાપાજીની દિવ્ય ઉપસ્થિતિને કારણે સર્વ મુમુક્ષુઓમાં ભાવ ઉલ્લાસ હતો. પરસ્પરના પ્રેમભાવથી વાતાવરણ મહેંકી ઊછ્યું હતું.

સંધ્યાકાળનું ભોજન તેઓએ સાથે લીધું. ટેબલ ઉપર જ્યારે તેઓ જ્ઞાન ગોષ્ઠિ કરતા હતા તે જોઈ મુમુક્ષુઓ પુલક્ષિત થતા હતા.

ભોજનબાદ આરતી તથા મંગળદીવા માટે બાપાજી જિનાલયમાં પદ્ધાર્ય હતા. મતિ, શ્રુત, અવધિ, મનપર્યવ તથા કેવળજ્ઞાનના પ્રતીક સમી તે આરતી પ્રજ્વલિત હતી. બાપાજી જ્યારે ભગવાન વાસુપૂજયની વીતરાગતાને અહોભાવથી નિહાણી આરતી કરી રહ્યા હતા ત્યારે ઉપસ્થિત ભક્તજનો મનોમન પોતાના માર્ગદર્શક અને ઈષ્ટદેવને કેમ જાણે પ્રાર્થના કરતા હોય એવું લાગતું.

“હે વીતરાગ દેવ તમારામાં આ પાંચેય જ્ઞાન પ્રગટ છે, તેમાંનાં મતિ અને શ્રુત તો અમને પણ પ્રાપ્ત છે. બસ હવે એવી કૃપા કરો કે તે મતિ અને શ્રુત જ્ઞાનથી આપની ભક્તિ, આપની પૂજા, ઉપાસના કરી આપે બતાવેલ મોક્ષમાર્ગ ચાલી બાકીના ત્રણ જ્ઞાનની પ્રાસિનો પુરુષાર્થ કરી આ ભવને સાર્થક કરીએ. આ દીવો જેમ પ્રગટ છે તેમ સદગુરુના સાંનિધ્યમાં અમારો આત્મા પ્રગટ થાય અને અનંતકાળના ભવ-ભમણથી છૂટી જઈએ.” સામૂહિક અને સંગઠિત ભાવથી ગવાયેલી આરતી તથા મંગળદીવો થકી દેરાસરજીનો રંગ મંડપ દિવ્ય ઊર્જ તથા પ્રભુ ગુણ કીર્તના ભાવોથી ભરાઈ ગયો હતો.

પૂ. બાપુજીમાં રહેલા વિશ્વવિશ્વાસના અને વિનમ્રતાના ગુણોને યાદ કરી બાપાજીએ પૂર્વની સ્પૃતિઓને તાજી કરી હતી.

રાત્રે ૮-૦૦ વાગે ઝગમગતા તારલા અને ચંક્રમાનાં શ્વેત કિરણોના ઓજસ તણે રાત્રીનો સત્તસંગ-ભક્તિનો કાર્યક્રમ સ્તુતિ દ્વારા આરંભાયો.

વિકમભાઈએ પોતાના સ્વાગત સંભોધનમાં કહ્યું કે વાસ્તવમાં આપણા સહુનું સ્વાગત કરવા અહીં આ ભૂમિ પર એક અલૌકિક અદ્દશ્ય પ્રેમશક્તિ રહી છે. તે પ્રેમશક્તિનો નિર્મણ પ્રેમધોદ્ધ

પ.કુ.દેવ તેમજ પૂ. સૌભાગ્યભાઈના એક થયેલા હૃદયમાંથી પ્રવહે છે. તે ધર્મ-વાત્સલ્યનો અનુભવ કરી આપણે સહુ ઘન્ય થઈશું. એ બંને દિવ્યાત્માઓની આધ્યાત્મિક ઓતપ્રોતતા સહુને આવકારી રહી છે.

વિકમભાઈએ મીઠો આવકારો આપ્યા બાદ ઘરમપુર આશ્રમના મૂળાધાર પ.પૂ.બાપાજીને મુમુક્ષુભાઈ પારસ તથા તેનાં ધર્મપત્ની વિધિએ તિલક કરી સન્માન કર્યું અને પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ શાલ ઓળાડી બહુમાન કર્યું. બાપાજીની નિશ્રામાં એક મોટો આધ્યાત્મિક સમુદાય ઉભો થયો છે, યોડાં વર્ષોમાં સ્વપર કલ્યાણના ભાવથી જે ઉત્તમ પ્રકારની ધર્મ-પ્રભાવના તેઓ કરી રહ્યા છે તે જોઈ આપણા હૃદયમાં ખૂબ આદરભાવ પ્રગટ થાય એવું છે. ખાસ કરી યુવાનોને ધર્મમાર્ગ વાપી આ દુશ્મકાળમાં એક નવી આશા બંધાઈ છે. દર વર્ષ તેઓ એક ધર્મગ્રંથ લઈ તેનું પરિશીલન કરી પોતાના સ્વાધ્યાયો દ્વારા તેનાં રહસ્યોને ઉત્તમ રીતે પ્રકાશી અનેક મુમુક્ષુઓને આત્મલક્ષી બનાવી રહ્યા છે. મેજિક ટચ દ્વારા બાલ્યકાળથી જ બાળકોમાં ધર્મસંસકારો સ્થપાય એવી જોગવાઈ તેમણે કરી છે. બાપાજી સાચલા પદ્ધાર્ય તેનો આનંદ સાચલાના મુમુક્ષુઓમાં ઉભરાઈ રહ્યો હતો. ત્યારબાદ વિકમભાઈ તેમજ મુમુક્ષુભાઈ નિમિતે ભક્તિપદ ગાપાનું શરૂ કર્યું. પ.કુ.દેવ પ્રત્યેની તનમયતા દર્શાવતું તે પદમાં જયારે બધા જ મુમુક્ષુઓ જોડાયા ત્યારે ભક્તિના સુરોથી આશ્રમ ગુંજું ઉઠ્યો હતો.

ત્યારબાદ આશ્રમના પવિત્ર પરિસરમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીના આત્મલક્ષી પ્રવચનની શરૂઆત થઈ. પ.પૂ. અંબાલાલભાઈ પર લખાયેલા પત્રાંક-૮૧૬ને ભાઈશ્રીએ પોતાની ધીર, સૌભ્ય અને મધુર શૈલી વડે સમજાવ્યો. કેવળ અંતર્મુખ થવાનો સત્ત્વપુરુષોનો માર્ગ સર્વ દુઃખ ક્ષયનો ઉપાય છે, પ.કુ.દેવના આ વચનનું ગાંભીર્ય જણાવતાં ભાઈશ્રીએ આત્મસિદ્ધ શાસ્ત્રની ગાથાઓ લીધી હતી. આજ પત્રમાં તે ઉપાયને સમજવા માટે અધિકારી થવાના ચાર મુદ્રાઓ પ.કુ.દેવે લખ્યા છે, તેનો વિસ્તાર કરી ભાઈશ્રીએ મુમુક્ષુઓને તેની સૂક્ષ્મ સમજણ આપી. તે મુદ્રાઓ આ પ્રમાણે છે : “મહત્ત્વ પુષ્યના યોગથી, વિશુદ્ધ મતિથી, તીવ્ર વૈરાગ્યથી અને સત્ત્વપુરુષના સમાગમથી તે ઉપાય સમજાવા યોગ્ય છે.” કુમબજ્ઞ ભાઈશ્રીએ આખો પત્ર સરળ અને રસપ્રદ રીતે સમજાવ્યો હતો.

ત્યારબાદ મિનણબહેને સંચાલન હાથમાં લઈ પોતાના હૃદયનો આનંદ એવી રીતે વ્યક્ત કર્યો કે તેના પ્રભાવથી સર્વ ઉપસ્થિત મુમુક્ષુઓમાં અનેરો ઉત્સાહ વ્યાપી ગયો. એક દિવસ રહીને ધૂળેટી હોવાથી મિનણબહેને હોલીનો અર્થ કરતાં કહ્યું કે હો અને લી આમ હોલીના શબ્દને હો...લી.... છૂટો પાડીએ તો તેનો અર્થ થાય છે કે જે વીતી ગયું તે ભૂતકાળ છે. ભૂતકાળની ભ્રમણાઓમાં ભટક્યા કરતાં વર્તમાનની ક્ષણનો આનંદ માણવો તેનું નામ હોલી. તેઓએ ભાઈશ્રી તેમજ બાપાજીને વિનંતી કરી કે આપ બંને સંતોનું હૃદય એક છે તો જો આપ એકબીજાને ગુલાલનો તિલક કરશો, હોળી રમણો તો આપ બંનેનો પરમાર્થ સેહ જોઈ આમે બધા જ ઘન્ય થઈશું. બંને સંતોએ તે વિનંતી સ્વીકારીને સર્વ પ્રથમ ભગવાન મહાવીર તથા કુ.દેવના ચિત્રપટ ઉપર તિલક કર્યું અને ત્યારબાદ પોતાના હૃદયનો આનંદ દર્શાવતા બાપાજી, ભાઈશ્રીને ભેટચા. બંનેએ અન્યોન્ય તિલક કરી બે આશ્રમના મૈત્રીભાવને વધુ અતૂટ બનાવ્યો. ત્યારબાદ સાચલા આશ્રમના પ્રતિનિધિ તરીકે વિકમભાઈએ બાપાજીના ચરણોની પૂજા કરી તિલક કર્યું હતું અને

ધરમપુર આશ્રમ તરફથી મહેશભાઈ ખોખાણીએ ભાઈશ્રીના ચરણોની પૂજા કરી તિલક કર્યું હતું. જવલ્યે જ જોવા મળે એવા આ ધર્મપ્રસંગને જોઈ અલૌકિક ભાવોથી મુમુક્ષુઓનાં હૃદય ઉભરાઈ રહાં હતાં. દિવ્ય સંગીતના સુરોએ હર્ષને વ્યક્ત કરતી હાથની તાલીઓ અને સંતોનો પરસ્પરનો પ્રેમાદર ભાવ, બધું જ ખૂબ દિવ્ય અને આહ્લાદક હતું.

આવા વાતાવરણ મધ્યે મિનિટબહેને સ્વરચિત હોળી વિષયક ગીત ગાયું. તેમજ વિકમભાઈએ ચઢતા સૂરજની કલ્પાલી ગાઈને સર્વની આત્મભાવના વધારી હતી.

ત્યારબાદ બાપાજીએ વચનામૃતના વ્યાખ્યાનસાર-રનો ૧૮મો મુદ્રા “સનાતન આત્મધર્મ તે શાંત થવું, વિરામ પામવું તે છે, આખી કાદશાંગીનો સાર પણ તે જ છે, તે ષડ્દર્શનમાં સમાય છે, અને તે ષડ્દર્શન જૈનમાં સમાય છે.” આ મુદ્રા ઉપર બાપાજીએ મનનીય સ્વાધ્યાય આપ્યો. ભાઈશ્રીએ સર્વ દુઃખ ક્ષયનો ઉપાય એવો અંતર્મુખ અવલોકન માર્ગની વાત કહી તો બાપાજીએ તેનો સુમેળ સાધી તે માર્ગના આચરણથી પ્રાપ્ત થતા લાભની-ફળની વાત કરી. બાપાજીએ કહું કે આપણે સંસારનાં કાર્યો કરતાં વિરક્તભાવ રાખવાનો છે. આંતર-જાગૃતિ સાચે સાક્ષીભાવે જીવન જીવવાનું છે. શાંત થઈ સમજીને શમાઈ જવાનું છે. ૬ દર્શનો કે જે જૈનના અનેકાંતવાદમાં સમાવિષ્ટ છે તે પણ એજ ઉપદેશે છે. રૂપકો, દ્યાંતો, નૂતન વિચારો કારા મુમુક્ષુઓને સાચે રાખી તેઓએ ઉત્તમ બોધ આપ્યો.

બાપાજીના સ્વાધ્યાય બાદ, સંસારથી થોડા દિવસો માટે વિરક્ત થયેલા મુમુક્ષુઓએ ભક્તિભાવથી ગરબા રાપી પોતાનો આનંદ વ્યક્ત કર્યો હતો.

બીજે દિવસે સવારે ૫-૦૦ વાગે સર્વ મુમુક્ષુઓ ઊઠી સાન કરી આક્ષા ભક્તિમાં હાજર રહી જિનાલયમાં પૂજા કરી હતી. શિસ્તબદ્ધ રીતે મૌન ધારણ કરી તેઓએ આપણા હૃદય પર પ્રેરણાદાયી છાપ છોડી હતી. નાસ્તો કર્ય પછી ૫.૫૦.બાપાજીની નિશ્ચામાં મોક્ષમાર્ગની યાત્રા કરનારા તે ધર્મનુરાગી મુમુક્ષુઓ ૧૮ બસોમાં બેસી આગળના પ્રવાસ માટે રવાના થઈ ગયા.

❖ ❖ ❖

જીવને સ્વસ્વરૂપ જાણ્યા સિવાય છૂટકો નથી; ત્યાં સુધી યથાયોગ્ય સમાધિ નથી; તે જાણવા માટે ઉત્પત્ત થવા યોગ્ય મુમુક્ષુતા અને જ્ઞાનીનું ઓળખાણ એ છે. જ્ઞાનીને જે યથાયોગ્યપણે ઓળખે છે તે જ્ઞાની થાય છે-કે કરી જ્ઞાની થાય છે.

જીવ જ્યાં સુધી યથાયોગ્યપણે જાણતો નથી, અનુભવતો નથી ત્યાં સુધી સમાધિ યથાયોગ્યપણે પ્રગટતી નથી. તે જાણવા માટે, ઉત્પત્ત થવા માટે મુમુક્ષુતા પ્રગટાવવી જરૂરી છે અને સાચે સાચે આંતરિક રીતે જ્ઞાનીની આંતરદશાની ઓળખાણ કરવી જરૂરી છે. આમ જ્ઞાનીની યથાયોગ્ય ઓળખાણ, આંતરિક આત્મ અનુભવરૂપ દશાની ઓળખાણ થાય તો સાધક પણ તેમના જેવો જ્ઞાની બની જાય છે.

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ પ્રેરિત “પ્રેમની પરબ”

બાળ આનંદ પર્વ-૨૦૧૦

અજવાણું જોવાનો અવસર

બાળ આનંદ પર્વ એટલે બાળકોની થનગનતી ચેતનાને નજરે નિહાળવાનો અવસર. પૂ.ભાઈશ્રીનું પુનિત સાનિધ્ય અને મુમુક્ષુઓનો ઉત્સાહસાખર સહયોગ.

આ વર્ષ “પ્રેમની પરબ”ના વાર્ષિક ઉત્સવનું નામ “બાળ આનંદ પર્વ” રાખવામાં આવ્યું. ચૈત્રના વાસંતી વાયરા અને સૂર્યનારાયણના તીખા તડકામાં પણ હેઠાને ઢારે એવો બાળ ઉલ્લાસ જોવા, માણવા સહદ્યતા હોવી જોઈએ.

“પ્રેમની પરબ”ની પપ (પંચાવન) પ્રા.શાળાઓનો વાર્ષિકોત્સવ દર વર્ષ ઉજવાતો. આ વર્ષે ૬૩ (ત્રેસથ) શાળાઓ નવી ઉમેરાતાં ૧૧૮ પ્રા.શાળાઓની સામેલગીરીનું મોટું કાર્ય સરળતાથી-સહજતાથી સંપન્ન થયું. તમામ શાળાઓમાં તા. ૨૫/૨૬/૨૭ માર્ચ-૨૦૧૦ના દિવસોએ ઉત્સવ ઉજવાયો. ૨૭,૦૦૦ હજાર બાળકોએ ચિત્રો દોર્યા, સુલેખન લઘ્યા, રમત-ગમતમાં ભાગ લીધો, સાહિત્યિક અને સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમો થયા. બધાં જ બાળકોને “પ્રેમની પરબ” તરફથી અભ્યાસાર આપવામાં આવ્યો. મુખ્ય મહોત્સવ દર વર્ષની જેમ આશ્રમના પવિત્ર પરિસરમાં તા. ૧/૨-માર્ચ-૨૦૧૦ના દિવસોએ ઉજવાયો. તા. ૧ના રોજ રંગારંગ કાર્યક્રમ અને તા. ૨ના રોજ ગૌરવ સમારોહ સંપન્ન થયો. મુખ્ય મહોત્સવમાં આ વર્ષ નવી ઉમેરાયેલ ૬૩ શાળાઓ ભાગ લેવાની હતી.

તા. ૧/૪ના રોજ સૂર્યની સવારી સાથે બાળ સૂર્યની સવારી આવી પહોંચી. સવારના ૮-૦૦ વાગ્યે બાળ મહેરામણના કિલકિલાટથી આશ્રમના શાંત વાતાવરણમાં મધુર કલરવ જાગ્યો. ૬૬ જેટલી પ્રા.શાળાનાં ૧૨૦૦ જેટલાં બાળકો અને ૩૦૦ જેટલા શિક્ષકો જુદાં જુદાં વાહનોમાં આવ્યા. બરાબર ૧૦ વાગ્યે G.C.E.R.T.ના સચિવ શ્રી આર.વી.રંગપરિયા સાહેબ આવ્યા. પૂ.ભાઈશ્રી, બ્ર.નિ. શ્રી વિક્રમભાઈ, શ્રી ચંકાંતભાઈ વ્યાસ, અગ્રણી મુમુક્ષુગણ, શિક્ષકો અને વિદ્યાર્થીઓએ પૂ.ભાપુજીની કુટિરમાં અભિવંદના સહ પ્રેમજ્યોત જલાવી. મશાલધારી ટુકડી અદ્ભુત ઉત્સાહથી દોડતી દોડતી વિશાળસભા મંડપમાં પ્રવેશી. સંગીતના સૂર, તાલીઓના ગડગડાટ સાથે સ્ટેજ ઉપરની ચેતના જ્યોત પ્રજ્જવલિત થઈ અને પર્વનું ઉદ્ઘાટન થયું. દિવ્યતા સભર માહોલમાં સૌ ભાવવિભોર થઈ ગયા. પ્રદર્શનનો દીપ પ્રગટાવી સૌ સ્થાનસ્થ થયા. પૂ.એલ.એમ.વોરા ગર્ભ હાઈસ્કૂલની બાળાઓએ જ્ય જગદીશ્વરી પરમેશ્વરી માં સરસ્વતીની નૃત્યવંદના કરી. બ્ર.નિ. વિક્રમભાઈએ મહેમાનશ્રીઓ, નિર્ણાયકગણ અને સૌનું ભાવભીનું સ્વાગત કર્યું. પૂ.ભાઈશ્રીનાં શીત મંગલ વચનોએ આશીર્વદી વરસાવી. શ્રી રંગપરિયા સાહેબે ખુશી વ્યક્ત કરી શુભેચ્છા આપી.

હવે બાળકોનાં વકતવ્યોથી અને અભિનયોથી સ્ટેજ ગાજવા લાગ્યું. બપોરના ભોજન બાદ નાટ્યોત્સવ અને ગીત ગુજરાતી થયું. બાળકોની કાલીધેલી ભાષામાં અભિનયનાં ઓજસ પથરાયાં.

ગીતોની શરણાઈ ગૂજુ ઉડી. કેટલીક શાળાનાં બાળકોએ એકપાત્રીય અભિનય રજૂ કર્ય તો કેટલીક શાળાઓનાં બાળકોએ કાચાની કરામત દેખાડી વિવિધ પિરામીડના દાવો રજૂ કર્ય.

હવે રતના રંગોત્સવની રાહ જોવાતી હતી. રાત્રે રાસ-ગરબા-લોકનૃત્યોથી સ્ટેજ થનગનતું રહ્યું. “તરણેતરિયા મેળા”ના રાસથી તો સૌએ મેળાનો પ્રત્યક્ષ આનંદ માણયો. પૂ.એલ.એમ.વોરા ગલ્સ હાઇસ્ક્યુલની બાળાઓએ લોકજીવનને તાદ્દ્ય કરતી નૃત્ય નાટિકા ભજવી. આખા દિવસના થાક અને આનંદના મિશ્રણ સાથે સૌ નિંદ્રાધીન થયાં.

તા. ૨/૪ની તાજગીભરી સવારે નાસ્તા-પાણી બાદ ૧૦ વાગ્યે સૌ સભામંડપમાં ગોઠવાયા. શિક્ષણવિદુ ડૉ. મોતીભાઈ પટેલ, સિસ્ટર નિવેદિતા ફાઉન્ડેશનના શ્રી ગુલાબભાઈ જાની તથા ઉધાબેન જાની ગૌરવ સમારોહના સાક્ષી થવા ઉપસ્થિત હતા. બાળાઓના સ્વાગત નૃત્ય બાદ બ્ર.નિ. મિનણબેન શાહે મધુરવાણીથી સૌને આવકાર્ય. પ્રોજેક્ટ ડાયરેક્ટર શ્રી ચંકાંતભાઈ વ્યાસે પ્રાસંગિક ઉદ્ઘોધન કર્યું. પૂ.ભાઈશ્રીએ અમીજરતા શબ્દોથી આનંદ વ્યક્ત કર્યો. ભાગ લેનાર અને વિશિષ્ટ સ્થાન પ્રાપ્ત કરનાર સૌને આશીર્વદ સહ અભિનંદન આપ્યા. શાળાના શ્રેષ્ઠ વિદ્યાર્થીઓને તેમના જ આચાર્યશ્રીઓએ મેડલ અર્પણ કરાયા. શાળાઓના શ્રેષ્ઠ શિક્ષકોને મહેમાનો દ્વારા મેડલ અર્પણ થયા. તેઓનું સાલ ઓઢાડી સન્માન કરી પ્રોત્સાહિત કરાયા. ૬૩ શાળાઓમાંથી નડાળા પ્રા.કન્યા શાળાને શ્રેષ્ઠ શાળાનો એવોર્ડ (રૂ. ૨૧૦૦૦/-, સૃતિચિહ્ન અને સન્માનપત્ર) એનાયત થયો. શ્રેષ્ઠ શિક્ષકનો એવોર્ડ વખતપર પ્રા.શાળાના આચાર્યશ્રી ભરતભાઈ જોષીને (રૂ. ૧૧૦૦૦/-, સૃતિચિહ્ન અને સન્માનપત્ર) અપાયો. શ્રેષ્ઠ વિદ્યાર્થીનો એવોર્ડ નવા સુદામડા પ્રા. શાળાના દેસાઈ જયમીન અને વિદ્યાર્થીનો એવોર્ડ ગોસણ ગામની પ્રા.શાળાની બાળ ગોસ્વામી ભૂમિને અર્પણ થયો. આ બંને બાળકોને પણ રૂ. ૫,૦૦૦/- – ૫,૦૦૦/- રોકડા ઉપરાંત સૃતિચિહ્ન અને સન્માનપત્રો અપાયા. વિવિધ સ્પર્ધામાં વિજેતા વિદ્યાર્થી શિક્ષકોને ૬૪ મેડલ્સ, ૩૫ શિલ્ડ અને ૧૪૮ રોકડ ઈનામો આપવામાં આવ્યાં. ઉપસ્થિત મહેમાનો ડૉ. મોતીભાઈ પટેલ અને ગુલાબભાઈ જાનીએ મનનીય પ્રવચનોથી સૌને પ્રભાવિત કર્યો.

આ સમગ્ર ઉત્સવમાં નિશાયકગણ-તજ્જઝ તરીકે ડૉ. આર.સી.મારુ સાહેબ, ડૉ. મનોજ જોષી, ડૉ. કૃપા ઠાકર, ડૉ. એસ.એસ.રાહી, વાર્તાકાર સુમંત રાવલ તથા રાધવજુ માઘડ, કવિશ્રી રમેશભાઈ આચાર્ય, શ્રી હિરછુભાઈ નાકરાણી, શ્રી લલીતાબેન નાકરાણી, ડૉ. નરેન્દ્ર રાવલ, શ્રી ભુપતભાઈ ઠાકર, રાષ્ટ્રીય પારિતોષિકથી સન્માનિત શ્રેષ્ઠ શિક્ષકશ્રી રમેશ પાઠક, શ્રી મધુકાંતભાઈ જોષી, શ્રી આર. એસ. દુધરેજિયા, શ્રી ધીરજ ગોસાઈ, શ્રી ગીતાબેન ગીડા, શ્રી ઉર્મિલાબહેન દેસાઈ, રાજ્યકષા બોર્ડના સચિવશ્રી બહાદુરસિંહ સોલંકી વગેરે ઉપસ્થિત રહ્યા.

કાર્યક્રમનું સંચાલન શ્રી હિતેષ ઠાકર, રામ ઠાકર તથા તૃષ્ણિબા જાલાએ કર્યું. સંગીત સંયોજન શ્રી વિશાલભાઈ-નાસીરખાનની ટીમે કર્યું. સુશોભન-સાઉન્ડ-પ્રકાશ વ્યવસ્થા નથનાબેન મહેતા અને જોનીની ટીમે સંભાળી.

સમગ્ર આયોજન પ્રોજેક્ટ ડાયરેક્ટરશ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ વ્યાસના માર્ગદર્શનથી “પ્રેમની પરબ” અને પૂ. એલ.એમ.વોરા ગલ્ફ હાઇસ્કુલના સ્ટાફ કારા થયું. આશ્રમના શ્રી હિતેષભાઈ શેઠ, ટ્રસ્ટીગણ અને મુમુક્ષુઓએ ઉત્સાહભેર કાર્યક્રમને સફળ બનાવ્યો. તા. ૨/૪ની સાંજે સ્મરણોની પોટલીમાં આનંદની મૂડી સાચવતાં સૌ સ્વસ્થાને જવા રવાના થયા ત્યારે સૌના ચેહરાની ચમક અનેરી જણાતી હતી.

- ચંદ્રકાંતભાઈ કે. વ્યાસ

પ્રોજેક્ટ ડાયરેક્ટર, “પ્રેમની પરબ”, સાયલા

અધ્યાત્મનો રંગ ચડાવે તે સાચી રંગપંચમી

હોળી એટલે રંગોત્સવનો પર્વ, મુમુક્ષુઓ માટે આ પર્વ એટલે સંસારનો રંગ ત્યજી સદ્ગુરુના ધર્મરંગે રંગાઈ જવું. જીવ જ્યારે અધ્યાત્મના રંગે રંગાય છે ત્યારે સંસારના રંગો આપોઆપ ફિક્કા પડી જાય છે.

ધારા દિવસોથી જેની રાહ જોવાતી હતી તે રંગપંચમીનો, ધૂળોટીનો દિવસ ઊગ્યો. હોળીની ઉજવણી માટે મુંબઈના મલાડ વિસ્તારની બાજુમાં આવેલા મઢ આઈલેન્ડમાં એક વાડી નક્કી કરવામાં આવી હતી. મુમુક્ષુઓ સવારે ૮ વાગ્યાના આસપાસ આવી પહોંચ્યા હતા.

પ.પૂ.ભાઈશ્રી તે જ દિવસે સવારે સાયલાથી આવ્યા અને કીર્તિભાઈ બોરડીયાના ઘરે જઈ ૮-૩૦ વાગે વાડીએ પદ્ધાર્ય હતા. વસ્ત કાર્યક્રમો અને મુસાફરી કરીને આવ્યા છતાં ભાઈશ્રી પ્રકૃલિત અને તાજગીભર્ય દેખાતા હતા. ડાબી અને જમણી બાજુએ શિસ્તબદ્ધ રીતે ઊભેલા મુમુક્ષુઓએ તેમનું હૃદયના ઉત્સાહથી સ્વાગત કર્યું હતું. ઉજવણીની શરૂઆત નાસ્તા કારા થઈ. નાસ્તો કર્ય બાદ સહુ સ્વાધ્યાય માટે ભાઈશ્રીની સન્મુખ એકત્રિત થયા.

સ્વાધ્યાય પહેલાં પ્રાસંગિક વાત કરતાં વિકમભાઈએ કહ્યું કે, ભારતનાં બધાં જ પર્વોની ઉજવણીની પાછળ આધ્યાત્મિક ઉપદેશ હોય છે. હોળીના ઉત્સવ વિષે કહેતા તેઓ બોલ્યા કે હોળી પછી ગ્રીઝ ઋતુની ખરી શરૂઆત થાય છે. ભારત એ કૃષિપ્રધાન દેશ છે. સૂર્ય દેવતાના પ્રકાશ વડે ખેતરમાં અનાજ પાકતું હોય છે, તેથી ખેડૂતો જે પાક લાણે છે તે સૂર્યના પ્રતીક એવા અજી દેવતાને પ્રથમ હોમી પછી જ તેના પ્રસાદ સ્વરૂપે તે અન્નને વાપરે છે. સાચોસાથ ત્રણ પ્રકારના મુમુક્ષુઓની વાત કરી. યોડા મુમુક્ષુઓ એવા હોય છે કે જેઓ સદ્ગુરુનો ઉપદેશ સાંભળે અને પછી ભૂલી જાય. બીજા પ્રકારના મુમુક્ષુઓ તે સાંભળી તેના ઉપર યોડો વિચાર કરે છે. જ્યારે ત્રીજા પ્રકારના મુમુક્ષુઓ તે ઉપદેશને ફરી ફરી વાગોળી તેનું તાત્પર્ય ગ્રહણ કરી પોતાના ચારિત્રને શુદ્ધ કરે છે.

વિકમભાઈની વાતનો સુમેળ કરતાં મિનાનબહેને હોળીનો એક નવો જ અર્થ કહી સંભળાવ્યો. તેમણે હોળી શર્દને વિભાજિત કરી પોતાની અનેરી શૈલીમાં બોલ્યા **હો...લી...એટલે** કે જે વિતી ગયું તે **હો-લી**. માટે ભૂતકાળમાં ન જીવવું તેમજ ભવિષ્યની ચિંતા પણ ન કરવી અને વર્તમાનની કાણને જાગૃતિપૂર્વક માણવી. આમ કહી તેઓએ મુમુક્ષુઓને ભાઈશ્રીનાં ઉપદેશ વચ્ચનો સાંભળવા માટે તે વચ્ચનો સાચે વર્તમાનમાં જોડાઈને રહેવાની ઉત્તમ શિક્ષા આપી.

ભાઈશ્રીએ શરૂઆતમાં કહ્યું કે, આપણે હોળીની ઉજવણી આધ્યાત્મિક રીતે કરવાની છે.

પ.કુ.દેવ તથા બાપુજી પાસેથી જેમને ઉત્તમ મોક્ષમાર્ગ પ્રાપ્ત થયો છે તેવા મુમુક્ષુઓનું જીવન અસાધારણ હોવું જોઈએ. વધુમાં તેઓએ કહું કે જેના હૃદયમાં સત્ત્રેવ, સત્ત્રગુરુ અને સત્ત્રધર્મ પ્રત્યે ભક્તિ જાગી છે અને સાચી રીતે સમર્પિત થયા છે તેવા મુમુક્ષુનો સ્વર્ણંદ અને દેહાભિમાન ચોક્કસપણે ગાળી જાય છે. ભક્તિમાં એ શક્તિ છે કે માનવીને વિનમ્ર બનાવે છે. આ વિનય અને વિનમ્રતાના ગુણ વડે તેનામાં વિવેકનો જન્મ થાય છે. ભેદજ્ઞાનનો વિવેક કરી તે જીવ મોક્ષમાર્ગ આગળ વધે છે. ભક્તિ જ્યારે ઉત્કૃષ્ટ સ્વરૂપે પરિણમે ત્યારે શિષ્યના શ્વાસોશ્વાસમાં ગુરુ વસેલા હોય છે. ઉત્તમ સમાધિ ભાવનો ધારક આવો શિષ્ય જ્યાં જ્યાં જાય, ત્યાં ત્યાં સર્વને શાંતિનું વેદન થાય છે. તે શિષ્ય ગુરુના હૃદયનો આનંદ બની, શ્રી ગુરુને પરમ સંતોષ આપે છે.

ભાઈશ્રીએ બાપુજીને યાદ કરતાં કહું કે બાપુજીનાં જ્ઞાનનેત્રો માત્ર એક નજરમાં મુમુક્ષુની દશાને, તેના મનમાં ચાલતા વિચારો જાણી લેતા. ભાઈશ્રીનો સ્વાધ્યાય સાંભળી સહુ મુમુક્ષુઓ પવિત્ર થયા.

ત્યારબાદ ભાઈશ્રી સાચે વ્યક્તિગત રીતે હોળી રમવાનો દિવ્ય અવસર મુમુક્ષુઓને પ્રાપ્ત થયો. એક પછી એક મુમુક્ષુઓ આવતા ગયા અને પોતાના તારણહાર સદ્ગુરુના ચરણક્રમમાં વંદન કરી, જમણા પગના અંગૂઠે પૂજન કરી ધન્ય થયા. પ્રેમ અને કરુણાસભર વાત્સલ્યથી અને અમી ભરેલી આંખો વડે ભાઈશ્રીએ આશીર્વાદ આપ્યા અને વ્યક્તિગત રીતે દરેક મુમુક્ષુઓના કપાળ ઉપર ચંદનનું તિલક કરી જાણે શૌર્ય પ્રદાન કરતા હોય ને કહેતા હોય કે જાઓ અંતરશત્રુઓ સાચે શૂરવીરપણે લડી વિજયી થાઓ. ભાઈશ્રી સાચે નજરો મેળવી ભક્તિ તથા દિવ્ય પ્રેમનું એકીકરણ થતાં સર્વ મુમુક્ષુઓને અવર્ણનીય આનંદ પ્રાપ્ત થયો.

હોળી રમ્યા બાદ આનંદિત મુમુક્ષુઓ ભક્તિ પદોની લય પર ગરબા રમ્યા હતા. ત્યારબાદ આધ્યાત્મિક હાઉઝી અને મ્યુઝિકલ ચેરની રમતો વડે માનસિક અને શારીરિક શ્રમ અને કસરત બાદ બપોરના ૨-૩૦ વાગે સહુને કડકડતી ભૂખ લાગી હતી.

આખાય કાર્યક્રમનું સંચાલન મિનાબહેને પોતાની નિર્દ્દીષ, નટખટ અને ઉત્સાહી શૈલીએ કર્યું હતું.

સાંજે ૫-૦૦ વાગે ભક્તિના કાર્યક્રમમાં બોરડીયા પરિવાર તેમજ વિક્રમભાઈ તેમજ મુમુક્ષુ પલકે સ્તવનો અને પદો ગાયાં હતાં. મિનાબહેને આકાશમાં ગુલાલ ઉડાડી હોળીના પ્રસંગને અનુસરતું સ્વરચિત પદ ગાયું હતું કે જેના શબ્દોએ સહુમાં આધ્યાત્મિક ભાવ જગાડ્યો હતો.

ભક્તિના કાર્યક્રમ બાદ અંતાક્ષરી અને પ્રશ્નોત્તરી (Q&A) આમ જ્ઞાન સાચે ગમતને માણી સહુએ સંધ્યાકાળનું ભોજન લીધું હતું.

પ.પૂ.ભાઈશ્રી સાચે વિતાવેલા આ પુણ્યાત્મક દિવસે મન શુદ્ધ થયું, હૃદય પવિત્ર બન્યું અને આત્માએ શાંતિ અનુભવી. ભાઈશ્રીના પ્રેમભર્યા સાનિધ્યમાં સહુએ મનોમન સંકલ્પ કર્યો કે એમણે બતાવેલા મોક્ષપણે સંવેગ પરિણામ ધારણ કરી દફતાપૂર્વક ચાલશું. છેલ્લે ૭-૩૦ વાગે દીર્ઘકાળ સુધી ન ઉત્તરે એવો અધ્યાત્મનો રંગ આત્મા ઉપર ચઢાવી સહુ છૂટા પડ્યા.

- પ્રેષક : પૂર્વી હિરેન બોરડીયા

ધર્મયાત્રા

જંગમ તીર્થ સમૂહ સદ્ગુરુદેવના ચરણો જે તીર્થમાં પડે તે તીર્થની રજકણ મસ્તક ચઢાવવાની વેળા મળે એટલે પ.પૂ.ભાઈશ્રી સાચેની તીર્થયાત્રા.

૬૨ વર્ષની જેમ આ વર્ષ પણ તા. ૧૩૩ જાન્યુઆરીથી તા. ૫ જાન્યુઆરી સુધી, કલિકુંડ-અણસ્તુ, સુમેરુ, ઉવસગાહરં તીર્થ, લખ્યિ-વિકમ વિગેરે તીર્થસ્થળોએ એક ધર્મયાત્રાનું આયોજન પ.પૂ.ભાઈશ્રીની નિશ્રામાં કરવામાં આવેલ. તા. ૧ ને શુક્રવારે ૨ X રની બે બસો કારા ૭૩ મુમુક્ષુઓ સાથે સાચલા આશ્રમથી સવારે ૮-૦૦ વાગે યાત્રાનું પ્રયાશ શરૂ થયું. આ યાત્રામાં મોટી સંખ્યામાં પરદશેનાં મુમુક્ષુઓ જોડાયાં હતાં. ૧૧-૦૦ વાગે કલિકુંડ પાર્શ્વનાથ તીર્થ (ધોળકા) પહોંચ્યા. કલિ પર્વત અને કુંડ નામના સરોવરની મધ્યમાં આ જિનપ્રાસાદ બનેલ હોવાથી તે કલિકુંડના નામે પ્રચલિત છે. અતિ પ્રાચીન અને અત્યંત ચમત્કારિક કલિકુંડ પાર્શ્વનાથની મૂર્તિ ત્રણે ટાઈમ જુદા જુદા સ્વરૂપે દર્શન આપે છે, ત્યાં મુખ્યપણે બે વાતની મહત્ત્વા છે : એક તો ત્યાં જિનાલયને ત્રણ પ્રદક્ષિણા અચૂક આપવી. અને ૧૦૮ ફૂલોથી મંત્ર ગણીને “ॐ ઈં શ્રી અઈમુકુંડ દંડાય નમः” બોલી પ્રભુને એક એક ફૂલ ચઢાવતાં જવું. (૧૦૮ ફૂલ ચઢાવવાં એટલે સંપૂર્ણ ખીલેલું ફૂલ જોતાં પ્રસન્નતાનો જે અહેસાસ થાય છે, તેમ સંપૂર્ણપણે આત્મકલ્યાણના ભાવપૂર્વક પ્રસન્ન કરેલા મનને સમર્પિત કરીને આ મંત્ર ૧૦૮ વખત ગણવો તેવા ભાવ અહીં દર્શાવવાનો પ્રયત્ન છે.) (મન:પુષ્પમૂ) આમ આ બે વાતોની ખૂબ પ્રધાનતા છે. અહીં દર્શન, ચૈત્યવંદન કરી ત્યાં જે શર્વુંજ્ય તીર્થ છે તેનાં દર્શન કર્યાં. અહીં પાંજરાપોળ, ગૌશાળા તથા જનરલ હોસ્પિટલ પણ છે. ત્યાંની શ્રી કુમારપાળ શાહ સંચાલિત દિવ્યદર્શન ટ્રસ્ટની મુલાકાત પણ લીધી. તથા સંસ્થાની પ્રવૃત્તિઓ જોઈ. બપોરે ૨-૦૦ કલાકે

ઉવસગાહરં પાર્શ્વનાથ તીર્થ (ગુતાલ ચોકડી) પહોંચ્યા. જ્યાં દર્શન કરી ભોજન લઈ સાંજે ૫-૦૦ કલાકે અણુસ્તુતીર્થ પહોંચ્યા. ચૌવિહાર કરી દર્શનભક્તિ કરી મૂળનાયક શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ ભગવાનની આરતી તથા મંગળદીવાનો લાભ મળ્યો. અહીં સુમતિનાથ તથા પ્રાચીન મનમોહન પાર્શ્વનાથ દાદા છે. અતિ પ્રાચીન શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથની જે પ્રતિમાજી છે તેના પર નાના ત્રણ ઝુમરો છે. જેને નીરખીએ તો તે હલતાં હોય એવું લાગે. અહીંથી રાત્રે સુમેરુ તીર્થદર્શન કરવા ગયા. અહીં મૂળનાયક વાસુપૂજ્ય સ્વામી તથા જમણે વાસુપૂજ્ય અને ડાબે પાર્શ્વનાથ પ્રભુ છે. અહીં ભાવના તથા આરતી અને મંગળદીવાનો લાભ મળ્યો. રાત્રિરોકાણ અણસ્તુ હતું. જેમાં રાત્રે ભક્તિ કરી એક નાનું પરંતુ ખૂબ જ પ્રેરણાદાયક નાટક ભજવાયું.

તા.૨ જી શનિવારે સવારે અણસ્તુ તીર્થમાં સેવા-પૂજા તથા પ્રક્ષાલનો લાભ લીધો. ત્યાંથી ફરી સુમેરુ તીર્થનાં દર્શન કરી દિવસના સમયે તેની રચના જોઈ. બપોરે જગડિયાજી તીર્થ જે ૧૪૫ વર્ષ જૂનું તીર્થ છે તેનાં દર્શન કર્યાં. સેવા તૃદા નામની વિવિધ જનહિતની પ્રવૃત્તિ કરતી સંસ્થાની મુલાકાત લીધી. જે સંસ્થા સામાજિક સેવા, વૈજ્ઞાનિક અભિગમ તથા આધ્યાત્મિક દાસ્તિકોણ-આ ત્રણેનો સમુચ્ચિત સમન્વય કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે. અહીં સંસ્થાની ડોક્યુમેન્ટરી ફિલ્મ જોઈ અલગ અલગ વિભાગોની મુલાકાત લીધી. અહીંથી બપોરે ૪-૩૦ કલાકે સૌ પાનોલી પહોંચ્યા. અહીં ઊંઝી હફ્ફહૈછ્જ નામની ફેકટરી પ્રદીપમાઈ તથા હેમંતમાઈ કોઠારીએ શરૂ કરેલ છે તેમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીના હસ્તે ભગવાન મહાવીર, પ.કૃ.દેવ તથા પ.પૂ.બાપુજીના ચિત્રપટોની સ્થાપના કરવામાં આવી. પણી ચૌવિહાર કરી રાત્રે સૌ બલેશ્વર ગામમાં આવેલ. લખ્યિ વિકમ રાજસૂરિશ્વર તીર્થ આવ્યા. અહીં મૂળનાયક શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ, આજુબાજુ શાંતિનાથ ભગવાન તથા આદિનાથ ભગવાન છે જેનાં દર્શન-ભક્તિ કરી. અહીં રાત્રિરોકાણ હતું.

તા.-૩ જી રવિવારે સવારે જિનાલયમાં સેવા-પૂજા સમૂહચૈત્યવંદન કરી અહીંથી ૧૫૫ કિ.મી. દૂર ૩૭૦૦ ફૂટની ઊંચાઈ પર આવેલ સાપુતારા હીલ સ્ટેશન પર આવ્યા. અહીં હોટલ પુરોહિતમાં સૌનો મુકામ હતો. સાંજે સાપુતારા રોપ-વે ગયા, ત્યાંથી સામે ટેબલલેન્ડ પરથી સૂર્યસ્તાનું કુદરતી સૌંદર્ય માણી સૌથે ત્યાં ભક્તિ કરી. ત્યાંથી સાપુતારા ગામમાં આવેલા ગજાભિષેક શે.મૂ.પૂ. જેન દહેરાસરમાં દર્શન-ભક્તિ તથા આરતી દીવાનો લાભ લીધો. રાત્રે પ.પૂ.ભાઈશ્રીનો સ્વાધ્યાય તથા ભક્તિનો કાર્યક્રમ રાખેલ. સ્વાધ્યામાં પૂ.ભાઈશ્રીએ કહું કે, યાત્રામાં જે અગવડ પડે તે અને પોતાને પડતો શ્રમ ન વિચારતાં, દર્શન અને યાત્રાનો જે આનંદ મળે તેનાથી જો પોતાની જાતને ફૃતાર્થ માને તો જ આપણે સાચી યાત્રા કરી કહેવાય. ગમે તે પરિસ્થિતિમાં આનંદમાં જ રહેવું જોઈએ. પણ આપણી નજર અન્ય વસ્તુ પર હોય તો યાત્રાનો આનંદ અને લાભ મળતો નથી. એક વિશિષ્ટ કાર્યક્રમમાં લંડનથી આવેલ પારુલ જે ખૂબ જ સુંદર ભાવસહિત દરેક પદો ગાય છે તેની ગાયકીમાં નિલ્યાએ કયક તથા ભરતનાટયમૂ. નૃત્યના સંચોજનથી, “પગ ધૂંધરું બાંધ મીરાં નાચી રે” એ પદ પર સુંદર નૃત્ય રજૂ કર્યું.

તા.-૪ થી સોમવારે ગજાભિષેક શે.મૂ.પૂ.જેન જિનાલય કે જ્યાં મૂળનાયક ભગવાનની પ્રતિમાજીની આજબાજુ માર્બલના હાથી છે અને એની સૂંઘમાં બે કણશ છે. તેઓ પ્રતિમાજી પર અભિષેક કરી રહ્યા છે એવી સુંદર નવરચના જોવા મળે છે. સવારે અહીં પ્રક્ષાલ, સેવાપૂજા, ચૈત્યવંદન તથા મંગળદીવો- આરતીનો લાભ મળ્યો. અહીંથી ૧૦ વાગે કેબલ કાર દ્વારા સામેના કુંગર પર બધાએ ભેગા થઈ કુદરતી સૌંદર્ય મનભરીને માણયું. અહીં રમતા ગુણાનું ચિંતન કરતાં, એ ગુણ મારા આત્માનો જ છે તેમ ચિંતવતાં તેથી આત્મા તરફ ઉપયોગ વળતો હતો. બપોરે ભક્તિ તથા સ્વાધ્યાય રાખેલ. પ.પૂ. ભાઈશ્રીએ સ્વાધ્યાયમાં

સંત રહીદાસની કથા લઈ અને કહું કે, જો ચિત્તની પરમશાંતિ જોઈએ તો અહીં ઓગળવો જ જોઈએ. જ્યાં જ્યાં જીવને “હું” લાગેલું છે એ જીવનું અભિમાન છે. તે ગળતાં જ સરળતા ગુણ પ્રગટશે. જે ને “હું” ગળો તેને સમ્યક્કદર્શનની પ્રાસિ જલ્દીથી થઈ શકે.” જીવે અનંતીવાર દેહ છોડતી વખતે બધું જ છોડવું છે પરંતુ તેનું જે અભિમાન છે તે સાથે લઈને દેહ છોડચો છે. માટે તેને પરિબ્રમણ ચાલુ રહ્યું છે. સાંજે સાપુતારાના તખાવમાં સૌથે ભક્તિ કરતાં કરતાં બોટિંગ કર્યું. જીવન નૈયાના સુકાની પ.પૂ.ભાઈશ્રી સાથે બોટિંગ કરતાં એમ લાગતું હતું કે, ગુરુદેવ સાથે ભક્તિરૂપી નૈયામાં વૈરાગ્ય અને ઉપશમતૃપી બે હલેસાં વડે મંજિલે પહોંચી આ ભવજલ તરી જઈશું. કિનારા પર આવીને પણ ભક્તિ કરી. હોટલ પર રાત્રિના એક વિશિષ્ટ કાર્યક્રમ રૂપે ડાંગના આદિવાસીઓનો અદ્ભુત નૃત્યનો પ્રોગ્રામ ગોઠવવામાં આવેલ. રાત્રે આભારવિધિ કરવામાં આવી. હોટલના માલિક નટુભાઈના હૃદયમાં ગુરુદેવ પ્રચેનો અહોભાવ વિશેષ હોવાથી એઓએ પ.પૂ.ભાઈશ્રીનું બહુમાન કર્યું.

તા.-૫મી મંગળવારે સવારે ૮ વાગે સાપુતારાથી રવાના થઈ મુંબદીયા મુમુક્ષુઓની બસ બિલિમોરા ગઈ. જ્યાંથી ટ્રેન દ્રારા સૌ મુંબદી ગયા. અને સાયલા જવાવાળા શ્રી પાર્શ્વપદ્માવતી ધર્મલાભ વરનામા આવ્યા. અહીં દર્શન કરી સૌ રાત્રે સાયલા પાછા ફર્યા. આમ ૪૬ બહેનો અને ૨૭ ભાઈઓ સાથેની આ યાત્રા ખૂબ જ સુંદર ભક્તિ, ઉલ્લાસ અને પ્રભુમય ભાવો સાથે આનંદપૂર્વક પૂર્ણ થઈ. બ.વિક્રમભાઈ, આ.હિરેન તથા પારુલની ખૂબ જ ભાવવાહી ભક્તિથી યાત્રામાં સૌના આધ્યાત્મિક ભાવો જળવાઈ રહ્યાં. યાત્રામાં બ્રહ્મનિષ્ઠ વિક્રમભાઈ, સુધાબેન, વિનુભાઈ, ભૂપતભાઈ, દીપકભાઈ તથા કરશનભાઈ જોડાયાં હતાં.

અલગ અલગ જગ્યાએ થયેલ સ્થાપના વિધિ

મુમુક્ષુ આ.કાંતિભાઈ કોઠારીએ ખાર-મુંબઈનું તેમનું ઘર રીનોવેટ કરી અને તેમાં એક સુંદર મંદિર બનાવ્યું હોવાથી તથા તેમને પૌત્ર ચિ. ધવલના શુભ લગ્ન હોવાથી તેમને ઘેર સ્થાપના વિધિ તથા આજીવાસન હોલમાં સ્વાધ્યાય ભક્તિનો પ્રોગ્રામ તા. ૧૩-૧-૨૦૧૦ રાખેલ. (૧) શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રતિમાજી (૨) શ્રી સિદ્ધચક્રનો ગંડો (૩) અષ્ટમંગલ (૪) પ.કૃ. શ્રીમદ્ રાજચંક્રજી તથા (૫) પૂ. બાપુજીના ચિત્રપટની સ્થાપના ખૂબ જ ભક્તિભાવ તથા ઉલ્લાસપૂર્વક કરવામાં આવી.

આ પછી આજીવાસના હોલમાં સાંજે ૭-૧૫થી પ્રોગ્રામ શરૂ થયો જેમાં તેમની પુત્રવધૂ ચિ.પૂજાએ ‘સ્વાગત નૃત્ય’ રજૂ કરેલ. □ દીપ પ્રાગટચ ડા. વિકમનું ભક્તિગીત ડા. “બળવાન સંકલ્પ” વિષય પર ઘણો પ્રેરણાદાયી પૂ.ભાઈશ્રીનો સ્વાધ્યાય થયો. આ પછી હીના મહેતા અને પાર્થનો ભક્તિનો પ્રોગ્રામ રાખવામાં આવેલ. સ્વાધ્યાય ભક્તિ પહેલાં સુંદર ભોજનની વ્યવસ્થા રાખવામાં આવેલ. સોનલબહેન તથા કુમારભાઈ કોઠારીએ ખૂબ જ સુંદર આયોજન કરેલ.

મુમુક્ષુ દુલારીબહેન તથા કીર્તિભાઈ બોરીડીયાના બોરીવલીના નિવાસરથાને મંદિરની સ્થાપનાને તા. ૧૭ જાન્યુઆરીએ પાંચ વર્ષ પૂરાં થતાં હોવાથી મૂળનાયક શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની મૂર્તિને પક્ષાલ તથા (૧) શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનની પ્રતિમાજી (૨) શ્રી સરસ્વતીમાતાની પ્રતિમાજી (૩) પૂ.ગુરુમાનું ચિત્રપટ (૪) પૂ.ભાઈશ્રીનું ચિત્રપટ (૫) ભગવાન મહાવીરનો ઝોટો તથા (૬) નવકાર મંત્રના ઝોટાની સ્થાપના વિધિ રાખવામાં આવેલ. પૂ.ભાઈશ્રીના શુભ હસ્તે સવારે ૮-૧૫ થી ૧૧-૪૫ સુધી આ પ્રોગ્રામ ઘણો જ ઉમંગ તથા ભક્તિભાવપૂર્વક સંપત્ર થયો.

આ પછી તેમના ઘરથી નજીક આવેલ ફેન્ડ્સ બેંકવેટ હોલમાં પૂ.ભાઈશ્રીનો સ્વાધ્યાય તથા ભક્તિનો પ્રોગ્રામ રાખવામાં આવેલ. પૂ.ભાઈશ્રીએ “શાંતિની

સૌરભ” વિષય પર સુંદર સ્વાધ્યાય કરાવ્યો હતો. ડ્ર.વિકમભાઈ, હિરેન, કીર્તિભાઈ તથા દુલારીબહેન બધાને ભક્તિરસમાં તરબોર બનાવી દીધાં હતાં. સ્વાધ્યાય પછી ઘણી સુંદર ભોજનની વ્યવસ્થા રાખેલ. બ્રહ્મનિષ્ઠો, મુમુક્ષુઓ તથા કુટુંબીજનો મળી કુલ ૩૦૦ જણાએ આનો લાભ લીધો હતો.

રાજકોટનાં મુમુક્ષુ દેવયાનીબહેન તથા જયેશભાઈ શાહને ઘેર ભગવાન મહાવીર સ્વામીની આરસની પ્રતિમાજી તથા પાર્શ્વનાથ ભગવાન, પ.કૃ.દેવ શ્રીમદ્ રાજચંક્રજી તથા પૂ.બાપુજીના ચિત્રપટની સ્થાપના તથા તેમની પુત્રી ચિ. નેહલ તથા કપીલ જસાણીને ઘેર શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનની પ્રતિમાજીની સ્થાપના વિધિ તારીખ ૧૮-૨-૧૦ના રોજ રાખવામાં આવેલ.

સવારે બજો જણાની પ્રતિમાજી તથા ચિત્રપટની બધી જ વિધિ શ્રી જયેશભાઈને ઘેર કરી અને પહેલાં જયેશભાઈને ઘેર સ્થાપના વિધિ કરવામાં આવી અને તે પછી નેહલને ઘેર સ્થાપના વિધિ કરવામાં આવી. બપોરના ભોજનની વ્યવસ્થા જયેશભાઈએ ગોઠવેલ હતી. બન્ને જગ્યાએ કુટુંબીજનોનો ઉત્સાહ ઘણો હતો.

લંડનાં મુમુક્ષુ મંગળાબહેન તથા અભયભાઈ મહેતાનો તેમના પિતાશ્રીના વખતથી ઘાટકોપર-મુંબઈમાં એક સુંદર ફ્લેટ છે. તેનું રીનોવેશન કરાવ્યા પછી તેમાં તા. ૮-૩-૨૦૧૦ના દિવસે (૧) ભગવાન મહાવીરની પ્રતિમાજી (૨) શ્રીમદ્ રાજચંક્રજી તથા (૩) પૂ.બાપુજીના ચિત્રપટની સ્થાપના તથા (૪) પૂ.બાપુજીના ઊભા ઝોટાની અનાવરણ વિધિ પૂ.ભાઈશ્રીના શુભ હસ્તે રાખવામાં આવેલ. પૂ.ભાઈશ્રી તથા સાત બ્રહ્મનિષ્ઠોની હાજરીમાં આ પ્રોગ્રામ ખૂબ જ આનંદ-ઉલ્લાસ તથા ભક્તિભાવપૂર્વક સંપન્ત થયો. મંગળાબહેન તથા અભયભાઈએ ખૂબ જ સુંદર આયોજન કરેલ. સ્થાપના વિધિ પછી બધા જ માટે ભોજનની સુંદર વ્યવસ્થા રાખવામાં આવેલ.

પરમ પૂજય બાપુજીના ૧૦૬મા જન્મદિને...

આપણા સૌ માટે આજનો દિવસ અતિ અતિ મંગલમય દિવસ છે. પ.પૂ.બાપુજી જન્મયા ને સાથો સાથ આપણા માટે અધ્યાત્મનો અરુણોદય થયો. દેહનો જન્મ થાય છે અને દેહનું મૃત્યુ પણ. પણ વિરલ આત્માઓ જન્મ અને મૃત્યુના વચ્ચેના ગાળાની વચ્ચે અમરત્વને પ્રાપ્ત કરી લે છે. જે દેહમાં બાપુજીએ દ્વારા વર્ષ સુધી વસવાટ કર્યો, તે દેહ તેમને છોડી દે તે પહેલાં બાપુજીએ પોતાની જાતને તે દેહથી છોડાવી લીધી. જીવનમુક્ત દશાને પ્રાપ્ત કરી વિદેહી બન્યા ને માટે તેઓ અધિકારપૂર્વક ગાઈ શકતા કે, “અબ હમ અમર ભયે ના મર્યાદે.” મનુષ્યની બુદ્ધિ સ્વસ્થ એટલે કે તટસ્થ સત્યને શોધવાના પ્રયત્નશીલ વાળી હોય અને સ્વચ્છ એટલે કે પવિત્ર હોય ત્યારે દેવ, ગુરુ અને ધર્મ પ્રત્યેની શ્રદ્ધા જાગે. કોમળ હૃદય, સમર્પણ અને શરણાગતિના ભાવ ભજતું થાય. બહુ પુષ્યના સંચય થકી નરદેહને પ્રાપ્ત કરી સંતને ઓળખી શકાય છે. આપણે સૌ ધન્ય થયા છીએ કે, આ દેહ બાપુજીને ઓળખી શક્યા. ઘણા લાંબા કાળ સુધી તેઓનું પ્રત્યક્ષ સાંનિધ્ય પ્રાપ્ત થયું. એમની જ્ઞાનવાણી સ્પર્શને આ ભવભ્રમણના દુઃખમાંથી છૂટવાની ઈચ્છા જાગી છે માટે આજના સુમંગલ દિવસે ચોક પુરાવો, માટીને રંગાવો, ઘરતી અને આકાશને સજાવો. આજે ચોમેર હર્ષ અને આનંદ વેદાય છે કરાણ બાપુજી અવતર્યા, એમની જીવન ઉપસ્થિતિ થકી આપણે પાવન થયા. માતુશ્રી હરિબા અને પિતાશ્રી માણેકભાઈ તથા તેમના સમસ્ત કુટુંબ પરિવાર, એમનું કુણ, આ સાયલા ગામની પવિત્ર ભૂમિ એ બધાને હૃદયથી વંદન કરીએ છીએ. અને એ જ સાયલામાં અત્યારે આ આશ્રમ છે એની ધન્યતા પણ અનુભવીએ છીએ.

દ્યાપુ હરિબાના માતૃવાત્સલ્યથી સંસ્કારિત થયેલા બાપુજીમાં બાલ્યકાળથી જ ધર્મભાવના જાગેલી હતી. નિત્ય દેરાસરજીમાં સેવાપૂજા તથા આરતી કરવા જતા અને રોજ રાત્રે વીતેલા દિવસને તપાસી જતા. જે ભૂલ થઈ હોય તેની ક્ષમા યાચી પ્રાયશ્ચિત ભાવે ફરી તે ન જ કરવું તેવો સંકલ્પ કરતા. જે કાર્ય કરવું તેમાં જ એકાગ્રતા કેળવવી. વર્તમાનમાં જ જીવવું એ બાપુજીને સહજ હતું. સ્તુતિ સારી, તેજસ્વી વિદ્યાર્થી અને માતાપિતાની આજ્ઞા વિરુદ્ધ કાંઈ ન કરવું. વડીલો, શિક્ષકો, ગુણીજીનો પ્રત્યે ખૂબ વિનયભર્યું વર્તન, નીતિમત્તા તેમજ પ્રામાણિકતાનું ઉચ્ચ ઘોરણ કે ઓફિસની એક નાની પેન્સિલ સુધ્યાં પણ પોતાના નિઝીકારણ માટે ન વાપરવી.

નિઃસ્પૃહતા, સહિષ્ણુતા, નીતિમત્તા, આકૃષ્ણતા કે વ્યાકૃતિકા સહેજે નહિ, સરળતાની મૂર્તિ, કોઈ પણ પરિસ્થિતિમાંથી સહજતાથી પસાર થઈ જવું. તેમની અસંગતા સૌને નિર્દેખ રહેવાની પ્રેરણા આપે છે. પ્રશ્ન થાય મનમાં કે આવા ચારિત્રણનું કેવી રીતે બંધારણ થયું હશે. એ સમયની અંદર ચોરવીરા ગામમાં શાળા જ ન હતી. તે માટે ઘોડી પર બેસી મોસાણે સરા ગામે તેઓ ભણવા માટે જતા અને પણી તો આલ્ફર્ડ હાઇસ્ક્યુલ, રાજકોટમાં તેઓએ ત્યાં એસ.એસ.સી. સુધી શિક્ષણ પૂર્ણ કર્યું અને બહુ જ મિલનસાર, માયાપુ અને બધાને ગમે તેવો સ્વભાવ. એ ગોહકૃષી ની અંદર જ્યારે તેઓ ૧૫-૧૬ વર્ષના થયા ત્યારે “મોક્ષમાળા” તેમજ “આત્માને ઓળખો” પુસ્તકો પર લેવાયેલી અભિલ ભારતીય પરીક્ષામાં તેઓએ પહેલો નંબર પ્રાપ્ત કર્યો. ત્યારથી જ જૈનધર્મ ગ્રંથો, આનંદધનજી મહારાજ ઉપાધ્યાય યશોવિજયજી જેવા જ્ઞાનીપુરુષોએ લખેલાં પદો અને સ્તવનો

પ્રત્યે ખૂબ રુચિ અને ભક્તિ જાગી. પ.કૃ.દેવના પત્ર સાહિત્ય તેમજ પદોને તુલનાત્મક રીતે વાંચ્યા બાદ બાપુજીને ખાતરી થઈ ગઈ કે પ.કૃ.દેવના ધર્મસાહિત્યમાં આગમનો સાર પ્રાક્ત થાય છે. અને આમ બાબ્ય અવસ્થાથી જ ધર્મસંસ્કારથી સીંચાયેલા બાપુજીનું ચરિત્ર ઘડાવવા લાગ્યું.

બાપુજીએ પ.કૃ.દેવના પત્ર સાહિત્યમાં આગમસાર પ્રાક્ત કર્યો અને ત્યારબાદ સાયલામાં જ છોટાભાઈ દેસાઈ જેવા ગુરુ તેમને મળી ગયા. કાળિદાસભાઈ, વજાભાઈ જેવા જ્ઞાનીપુરુષો મળતાં જીવનનો લક્ષ બદલાઈ ગયો. માત્ર મોક્ષાભિલાષી બાપુજીને આત્મસાક્ષાત્કારની એવી જુરણા જાગી કે અહોરાત માત્ર એક જ વિચાર સંસાર પ્રત્યેનો વિરકત ભાવ પરાકાણાએ પહોંચ્યો. સંસારના કોઈપણ કાર્યોમાં તેમની રુચિ રહી નહિ અને શરીર સુકાવા લાગ્યું. દસ વર્ષ સુધી ગુરુઆજ્ઞાનું પાલન કરી પાત્રતા તેમણે તૈયાર કરી અને ત્યારે જ્ઞાની ગુરુએ ગુરુગમ જ્ઞાન આપ્યું. અંતમુખ અવલોકન કરવાની દસ્તિ સાધ્ય થઈ. જ્ઞાનગર્ભિત, વૈરાગ્યને જોડમજિત અધ્યાત્મ રંગે રંગાયેલા બાપુજી માટે બહીરાત્મભાવથી પાછા વળવું એ કાંઈ પણી મુશ્કેલ ન હતું. કેળવાયેલું મન અને પણી સ્થિર થતા વાર ન લાગી. જ્ઞાનપ્રાણિ થયા બાદ એક કે બે દિવસમાં જ દેહ અને આત્માનો ભેદ થઈ ગયો. આઠમે દિવસે ગુરુવર્યાએ પણ સ્વીકૃતિ આપી અને બાપુજી અંતર્ભાવે જાગૃતિપૂર્વકનું જીવન જીવવા લાગ્યા.

હું-પણાનો ભાવ, કરવાપણાનો ભાવ રહિત પણ બાપુજી એ બધાં કાર્યો કરતા અને છતાં એ સ્વજન આદિનું મમત્વ છૂટી ગયું હતું. કેવું નિર્મોહી સ્વરૂપ કે રહાં છતાં પણ નિર્લેપ રહે છે. શરીર- સંપત્તિની ચિંતા નથી રહી. પ્રવૃત્તિની પીડાને પણ જાકારો આપી ઉદાસીનભાવે બાપુજી જ્ઞાન ગુફામાં ધ્યાનસ્થ યોગી બની ઉપશમ ભાવમાં સ્થિર બની સુધામૃતનું પાન કરતાં.

પ.પૂ. બાપુજી ૩૪ વર્ષથી લઈને ૭૩ વર્ષના દેહ આયુષ્યએ આપણને મળ્યા. આટલાં વર્ષો સુધી બાપુજી કહે કે હું મારા ગુરુના પડછાયો બનીને રહ્યો છું. તત્ત્વથી સભર એમની વાણી છતાં એમણે મૌન સેવન કર્યું.

બાપુજી ઈછાથી નહીં પણ ઉદ્યથી તેમણે બહાર આવવું પડ્યું. અને એમની કલ્યાણકારી નિશ્રામાં યોગાશ્રમની સ્થાપના થઈ. સવારથી રાત્રિ સુધીનો ધર્મ પુરુષાર્થ કમ બાપુજીએ જ ગોઠવી આપ્યો હતો ને છેલ્લાં ૩૪ વર્ષથી પ્રથમ પૂ. બાપુજી અને ત્યારબાદ પૂ. ગુરુમા અને પૂ.ભાઈશ્રીની આત્મ ઉદ્ઘારક છત્રછાયામાં અનેક મુમુક્ષુ આત્માઓ આત્માલક્ષે ધર્મમાર્ગ આગળ ચાલી રહ્યા છે, વિશુદ્ધ થઈ રહ્યા છે અને વિકાસ કરી રહ્યા છે. આજે બાપુજી ચાદ આવે છે. સ્મૃતિમાં આવતાં નેત્રોમાંથી ભક્તિનાં અશ્રુ પણ છલકાય છે. પણ છતાંય એમની ગેરહાજરી નથી લાગતી કારણ ગુણ સ્વરૂપે તેઓ પૂર્ણપણે ભાઈશ્રીમાં હાજર જ છે. બાપુજીને સૌથી વધારે કોઈએ જાણ્યા હોય તો તે પ.પૂ.ભાઈશ્રી છે અને તેથી જ ભાઈશ્રી બાપુજીનું અંતઃચારિત્ર આપણી સમક્ષ વિદિત કરી શકે છે.

“સત્પુરુષોનું યોગબળ જગતનું કલ્યાણ કરો.”

પૂ. આચાર્યશ્રી જગવલ્લભસૂરીશ્રી મહારાજ સાહેબના ૪૮મા દીક્ષા પર્યાય નિભિતે સાયલા ગામમાં ભવ્ય મહોત્સવ

પૂ. જગવલ્લભસૂરી મહારાજ સાહેબ સાયલા ગામના જ વતની છે. તેઓ પૂ. બાપુજીના સંપર્કમાં રહેલ અને તેમની સાથે નિયમિત પ્રતિકમણ કરતા. તેમની દીક્ષા ૪૮ વર્ષ પહેલાં સાયલા ગામમાં જ થયેલ. તેની ઉજવણી નિભિતે ભવ્ય મહોત્સવ રાખવામાં આવેલ.

તેમના ગામ પ્રવેશ વખતે તેઓ પ્રથમ આશ્રમમાં પદ્ધારેલ અને જિનાલયમાં દર્શન કર્યા પછી ગામના લોકોએ તેમનું ભવ્ય સામૈયું કરેલ.

તેમની ચિરસ્મૃતિરૂપે મૂળી દરવાજે વિશાળ ભવ્ય પ્રવેશકારનું નિર્મણ કરવામાં આવેલ છે.

તા. ૨૪-૨-૧૦ના વિશાળ શોભાયાત્રાનું આયોજન કરવામાં આવેલ તે પછી જાહેરસભા રાખવામાં આવેલ. હજારોની સંખ્યામાં તેમના ભક્તો દેશ-પરદેશથી પદ્ધારેલ હતા.

આ સભામાં પૂ. ભાઈશ્રી તથા લાલજી મહારાજની જગ્યાના મહંતશ્રી મુખ્ય મહેમાન તરીકે બીરાજેલ તથા ડૉ. કુમારપાણ દેસાઈનું વક્તવ્ય રાખવામાં આવેલ. ભાવનગરના શ્રી સંજયભાઈએ ગુરુકીર્તન કરેલ.

સાયલા મહારાજ પાંજરાપોળની વીડમાં પૂ. મહારાજ સાહેબની નિશ્ચામાં એક ભવ્ય પ્રોગ્રામનું આયોજન પણ તા. ૨૬-૨-૧૦ના રોજ રાખવામાં આવેલ.

આ વખતે ઘાસ રાખવાના નૂતનશેડનું ઉદ્ઘાટન તથા સેંકડો પક્ષીઓ ચણી શકે તે માટે વિશાળ મોટા ચબૂતરાનું ઉદ્ઘાટન રાખવામાં આવેલ. પૂ. ભાઈશ્રી આ સભાના અતિથિવિશેષ હતા. પાંજરાપોળ માટે આ સમયે ઘણું મોટું ફંડ એકદું કરવામાં આવેલ.

પૂ. ભાઈશ્રીએ સમયને અનુરૂપ મૈત્રી-પ્રમોદ-

કરુણા-માદ્યસ્થાભાવના પર તેમનું વક્તવ્ય આપેલ.

સમસ્ત મહાજનના શ્રી ગિરીશભાઈ આ પ્રસંગે ખાસ હાજર રહેલા અને તેમણે સમગ્ર કાર્યક્રમનું સંચાલન કરેલ. આ પ્રસંગે ૭૮ ગામના સરપંચશ્રીઓ, તલાટીશ્રી તથા મોટી સંખ્યામાં ગ્રામજનો ઉપસ્થિત રહેલ.

પૂ. મહારાજ સાહેબે સાયલાથી સુરત તરફ વિહાર કર્યો ત્યારે પ્રથમ ગામના ઉપાશ્રેષ્ઠી આશ્રમમાં પદ્ધાર્ય અને ગોચરી પાણીનો લાભ આપેલ.

❖ ❖ ❖

સાંતાકુઝ-વિલેપાર્વ-અંધેરી સત્સંગ મંડળનો રપમાં વર્ષમાં મંગલ પ્રવેશ

શ્રીમદ્ રાજચંક સત્સંગ મંડળ, સાંતાકુઝ-વિલેપાર્વ-અંધેરીએ તેમના મંડળની સ્થાપનાનાં ૨૪ વર્ષ પૂરાં કરી રપમા વર્ષમાં પ્રવેશ કર્યો. આ નિભિતે મહાવીર જયંતીના શુભ દિવસે તારીખ ૨૮-૩-૨૦૧૦ના એક ભવ્ય સત્સંગના પ્રોગ્રામનું આયોજન આજીવાસન હોલ, સાંતાકુઝ, મુંબઈ કરવામાં આવેલ.

આ પ્રસંગે પૂ. ભાઈશ્રી નલીનભાઈ કોઠારી, પૂ. આત્માનંદજી સાહેબ, પૂ. ગોકુળભાઈ શાહ, પૂ. ભાનુવિજય મહારાજ સાહેબ, પૂ. રાકેશભાઈ જવેરી, પૂ. ગાંગજીભાઈ મહેતાના સ્વાધ્યાયો તથા આશીર્વચનનો પ્રોગ્રામ રાખવામાં આવેલ. સત્સંગ મંડળને ૨૪ વર્ષ થયાં તે પ્રસંગને અનુરૂપ પૂ. ભાઈશ્રીએ સત્સંગની મહત્ત્વા દર્શાવતો પત્ર નં.-૬૦૮ ‘શ્રીમદ્ રાજચંક’ વચ્ચનામૃતમાંથી લીધેલ અને મંડળના સર્વ કાર્યકરોને અભિનંદન આપેલ.

૨૪ વર્ષ સુધી સ્વાધ્યાય ભક્તિના પ્રોગ્રામ સતત ચાલુ રહ્યા છે. આથી સર્વ સ્વાધ્યાયકારો તથા ભક્તિકારોને આમંત્રિત કરેલ. સંસ્થાના

સર્વે કાર્યકરો તથા મોટી સંખ્યામાં મુમુક્ષુઓએ સ્વાધ્યાયનો અપૂર્વ લાભ લીધો હતો.

સાંજે ભોજનની વ્યવસ્થા પણ રાખવામાં આવેલ. ખૂબ જ ભવ્ય રીતે, સુંદર આયોજન અને ઉત્તમ વ્યવસ્થાપૂર્વક આ પ્રોગ્રામ સંપન્ન થયો.

❖ ❖ ❖

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ

પ્રેરિત

આશીર્વાદ વિકલાંગ કેન્દ્ર, સાયલા

જાન્યુઆરીથી માર્ચ ૨૦૧૦

કાર્ય અહેવાલ

આ ત્રણ માસમાં વિકલાંગોના પુનઃસ્થાપન માટે જુદી જુદી પ્રવૃત્તિઓ કરવામાં આવી.

જાન્યુઆરી માસની ૬ તારીખે ડીસા મુકામે વિકલાંગોને સાધન સહાય સેવા યજ્ઞ શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ દ્વારા યોજાયો. જે પ.પુ.ભાઈશ્રીના વરદ હસ્તે દીપ પ્રાગટ્ય કરીને ખુલ્લો મૂક્યો. આ સેવા યજ્ઞમાં લગભગ ૪૨૫ જેટલા વિકલાંગોને પ.પુ.ભાઈશ્રી તથા શ્રી વિનુભાઈ શાહ, શ્રી જયંતિભાઈ શાહ, શ્રી અરૂપભાઈ દોશી, શ્રી જયસુખભાઈ, શ્રી નેમયંદભાઈ તથા અંધજન મંડળના મહેમાનો અને પારકર ભૂવનના ટ્રસ્ટીશ્રીઓના હસ્તે ટ્રાયસિકલ, કેલીપર્સ, ફુટ્રિમ હાથ, પગ તેમજ હિયરિંગ એઝીડ જેવાં સાધનો વિતરણ કરવામાં આવ્યાં.

જાન્યુઆરીથી માર્ચમાં આશીર્વાદ વિકલાંગ કેન્દ્ર, ક્ષમતા કેન્દ્ર લીંબડી, ઉપાસના સેન્ટર જોરાવરનગર (સુરેન્દ્રનગર)માં વિકલાંગ બાળકોની નિયમિત પ્રવૃત્તિની સાથે સાથે આશીર્વાદ વિકલાંગ કેન્દ્રમાં વિકલાંગો માટે ત્રણ માસનો નિવાસી વ્યવસાયલક્ષી તાલીમ યેલા, મેકઅપ કીટ, જાકીટ અને પ્રમાણપત્રો આપી પૂર્ણ કરી તેમજ લીંબડીમાં

ત્રણ માસના નિવાસી શ્રીજ કોર્ષ તાલીમ પૂર્ણ થતાં બાળકોને સંસ્થા દ્વારા પ્રમાણપત્ર, લંચ બોક્સ તેમજ L.I.C. લીંબડીના સ્ટાફ દ્વારા સ્કૂલબેગ આપવામાં આવી.

ચુંદા તાલુકાનાં ગામડાંઓમાં વિકલાંગોનું સર્વેક્ષણ ચાલુ છે. સાયલા તાલુકાના ૩૦ ગામમાં જઈને ગ્રામીણ સહભાગી અધ્યયન (PRA) કર્યું.

૧ માર્ચથી વોકેશનલ રિહેબિલિટેશન સેન્ટર બરોડા અને C.B.M. ઓસેડ પ્રોજેક્ટ અંધજન મંડળ દ્વારા સિલાઈ તથા બ્યુટીપાર્લરનો ત્રણ માસના કોર્સનો પ્રારંભ કરવામાં આવ્યો તેમાં ૨૦ બહેનો ભાગ લઈ રહી છે. C.B.M. ઓસેડ પ્રોજેક્ટ અંતર્ગત સાયલા તાલુકાના વિકલાંગ વ્યક્તિઓના ગ્રુપ લીડરોની તાલીમમાં લીડરોને વિકલાંગ વ્યક્તિઓને મળતા હક અને અધિકાર વિશે માહિતી આપી.

આશીર્વાદ કેન્દ્ર, ક્ષમતા કેન્દ્ર, ઉપાસના સેન્ટરમાં વાલી મીટિંગ કરવામાં આવી. જેમાં બાળકોના વાલી સાથે તેમના મૂંઝવતા પ્રશ્નો વિષે સ્ટાફ મેભરો સાથે ચર્ચા કરી અને શ્રી આર.એસ. જાદ્વે જરૂરી માર્ગદર્શન આપ્યું.

માર્ચ માસમાં વહીવટી સમિતિની બેઠક યોજાઈ.

સ્પદિ

મંદબુદ્ધિનાં બાળકો માટે રાજ્યકક્ષાની સ્પે. ઓલિમ્પિક સ્પદિ ગાંધનીગરમાં યોજાઈ તેમાં ૨ બાળકોએ ભાગ લીધો અને ગોળાફેંકમાં બ્રોન્ઝ મેડલ મેળવ્યો. અંધજન મંડળમાં “ચિત્રા મિત્રા” ચિત્ર સ્પદિમાં ડેફલાઈન્ડ બાળક મેરાજ પઠાણે ભાગ લીધો.

ઉત્સવોની ઉજવણી

□ ત્રણથી સેન્ટરમાં ઉત્તરાયણ પર્વની ઉજવણી કરવામાં આવી. આશીર્વાદ કેન્દ્રમાં શ્રી નેમયંદભાઈ તથા શ્રી અરૂપભાઈ દોશીએ

બાળકોને પતંગ દોરા આપી પતંગ ચગાવી બાળકો સાથે ભોજન કરી ઉજવણી કરી.

- આશીર્વાદ કેન્દ્ર, ક્ષમતા કેન્દ્ર, ઉપાસના સેન્ટરમાં હોખી-ધૂપોટી પર્વની ઉજવણી અરસપરસ તિલક કરીને કરી, અને શ્રી વિનાયકભાઈ શાહે ત્રણે સેન્ટરનાં બાળકોને ખજૂર, દાળિયા આપ્યાં.

સંસ્થાના કર્મચારીએ મેળવેલ

તાલીમ/મીટિંગ

- ડેફલાઈન્ડ માટે ૧ દિવસીય તાલીમ યોજાઈ જેમાં ત્રણ કર્મચારીઓએ ભાગ લીધો.
- અંધજન મંડળ અમદાવાદમાં સ્ટાફ તાલીમમાં ત્રણ કર્મચારીએ ભાગ લીધો.
- મેન્ટલ હેલ્થ પ્રોગ્રામ અંતર્ગત અંધજન મંડળમાં ત્રણ માસમાં બે દિવસ ત્રણ શિબિર યોજાઈ તેમાં આર.એસ.જાદવ તથા બે સ્ટાફ મેલ્બરોએ ભાગ લીધો.
- **હુમનરાઇટ ઉપર એક દિવસ તાલીમ અંધજન મંડળમાં યોજાઈ તેમાં શ્રી આર. એસ. જાદવ તથા શ્રી સુરસંગ રાઠોડ અને શ્રી રાજેન્દ્ર જાદવે ભાગ લીધો.**
- આગામી વર્ષની કાન્ફૂની શિબિરની આયોજન મીટિંગમાં શ્રી આર.એસ.જાદવે સુરેન્દ્રનગર હાજરી આપી.
- નેશનલ સી.બી.આર. નેટવર્ક મીટિંગ યોજાઈ તેમાં રાજસ્થાન, મહારાષ્ટ્ર, એમ. પી. અને ગુજરાતની સંસ્થાના પ્રતિનિધિઓ મળ્યા. જેમાં ગુજરાતનું સી.બી.આર. નેટવર્ક રજિસ્ટ્રેશન કરાવવું અને તેના સભ્ય તરીકે આર.એસ. જાદવ તથા ગુજરાતના અન્ય ૧૦ સભ્યોની પસંદગી થઈ.
- C.B.M. ઓસેડ પ્રોજેક્ટ અંતર્ગત બારેજા કાર્યસમીક્ષા મીટિંગમાં શ્રી આર.એસ.જાદવ

તથા ચાર સ્ટાફ મેલ્બરોએ ભાગ લીધો.

- શ્રી મહિંદ્ર અષ્ટાવક યોજના સાચલા તાલુકા સમીક્ષા મીટિંગમાં શ્રી આર.એસ.જાદવ તથા શ્રી સુરસંગ રાઠોડ ગાંધીનગર હાજરી આપી.
- અંધજન મંડળ વસ્ત્રાપુર, અમદાવાદ અંતર્ગત સંમિલિત શિક્ષણ પર આંતરરાષ્ટ્રીય તજ્જ્ઞ દ્વારા પરિસંવાદમાં સુરસંગ રાઠોડ ભાગ લીધો.

સંસ્થાના કર્મચારી દ્વારા તાલીમ

સંસ્થાના કર્મચારી શ્રી દિપકભાઈ ચૌહાણ રાજસ્થાનમાં ભરતપુર, જોધપુર, જયપુર અને કોટા મુકામે શિક્ષકોને તાલીમ આપવા ગયા. સુરેન્દ્રનગર જિલ્લામાં તાલુકા કક્ષાએ દરેક પ્રાથમિક શાળાના ૧ શિક્ષકને ત્રણ દિવસીય વિકલાંગતા ઉપર તાલીમ શિબિર યોજાઈ. જેમાં શ્રી આર.એસ.જાદવ, લીંબડી અને ચુડા તથા શ્રી અંજના આચાર્ય, સુરસંગ રાઠોડ, રાજેન્દ્ર જાદવે મુખીના શિક્ષકોને વિકલાંગ બાળકોના શિક્ષણ અને તેમાં શિક્ષકોની ભૂમિકા વિશે તાલીમ આપી. સાચલા તાલુકાના પ્રાથમિક શાળાના શિક્ષકોને ઓસેડ પ્રોજેક્ટ અંતર્ગત ૧ દિવસીય તાલીમ આપી. જેમાં વિકલાંગતાના પ્રકાર, કારણો અને ઉપાયો તેમજ વર્ગાંડમાં વિકલાંગ બાળકો સાથે કેવી રીતે કામ કરવું તે માટેની તાલીમ આપી. Helan Kelar Institute Mumbai થી ૨૫ તાલીમાર્થીઓને વિકલાંગતા વિશે તાલીમ આપી. જેમાં બાળકોની ફિલ વિઝિટ દ્વારા માહિતી આપી.

વિઝિટર

- સેન્સ ઈન્ટરનેશનલ યુ.કે.થી Mr. Jess & Mr. Richard અને સેન્સ ઈન્ટરનેશનલ ઈન્જિયાથી સ્ટ. મીદે સીરીએ ડેફલાઈન્ડ બાળકો ગમારા મીના(કારોલ), શેઠ રાજેશ, ક્ષમતા કેન્દ્ર લીંબડી અને પઠાણ મેરાજ, મોરી એન, આશીર્વાદ સેન્ટરની મુલાકાત લીધી.
- ઘરમપુર પી.ટી.સી. કોલેજના ૫૧ વિદ્યાર્થીઓએ

સંસ્થાની શુભેચ્છા મુલાકાત લીધી.

- માંગરોળ સ્કૂલના ૭૦ વિદ્યાર્થીઓ તથા શિક્ષક-મિત્રોએ સંસ્થાની શુભેચ્છા મુલાકાત લીધી.
- ડોઝિયા ગામથી શાળાના શિક્ષકો તેમજ ૧૫ જાગૃત મહિલાઓએ સંસ્થાની શુભેચ્છા મુલાકાત લીધી.
- નવી મોરવાડ પે. સેન્ટર, નાના મધાદ, ઓવનગઢ અને છડીયાળી શાળાના ૨૮૫ બાળકો તથા ૧૫ શિક્ષકોએ સંસ્થાની શુભેચ્છા મુલાકાત લીધી.
- શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ, સાયલા શ્રી વિનોદભાઈ, શ્રી કેતનભાઈ, શ્રી મીનાબેન અજમેરા, શ્રી ચંદુલાલ જી. શાહ, શ્રી કિશોરભાઈ શેઠ, શ્રી લલિતભાઈ વિરાણી, શ્રી કલાબેન શાહ, શ્રી પ્રવિષાબેન શાહ, શ્રી હંસાબેન શાહ, શ્રી વિનય જસાણી (રાજકોટ), શ્રી વિકમભાઈ, અનિલભાઈ (મુંબઈ), શ્રી કોકિલાબેન મહેતા, શ્રી જૈનમ, શ્રી હષ્ટભેન, શ્રી વિનુબેન, શ્રી જયંત શ્રોષ, શ્રી ગુલાબભાઈ જાની, શ્રી રાધીવ વારેયા, આશીર્વાદ પ્રમુખ શ્રી જયંતિભાઈ શાહ, શ્રી અલ્પાબેન, વિજયભાઈ પરમાર, શ્રી જસાણી સાહેબના ફેમિલી મેમ્બરો, શ્રી દિનેશભાઈ, શ્રી રમાબેન (ન્યૂયોર્ક), શ્રી મુલચંદભાઈ સંઘવી, શ્રી હરિશભાઈ સંઘવી, શ્રી અનિતાબેન સંઘવી, શ્રી જયશ્રીબેન શાહ, શ્રી ડિરિટભાઈ મહેતા તથા શ્રી દિલીપભાઈ પતીરાએ સંસ્થાની શુભેચ્છા મુલાકાત લીધી.

❖ ❖ ❖

શ્રી રાજસોભાગ સત્સંગ મંડળ, સાયલા

પ્રેરિત

“પ્રેમની પરબ”-પ્રવૃત્તિ અહેવાલ

માહે જાન્યુઆરીથી માર્ચ-૨૦૧૦

પ્રાથમિક શાળાઓમાં સરકારી સૂચના મુજબ સ્વર્ણિમ ગુજરાતના કાર્યક્રમો વચ્ચે “પ્રેમની પરબ”ના વાર્ષિક ઉત્સવની ઉજવણી કરવાના દિવસો નક્કી કરવાની અવધિ વચ્ચે છે લ્લા ગ્રાન્ડ મહિનામાં એ.એલ.એસ. કેન્દ્રોની અસરકારકતા વધારવી, તેમાં અભ્યાસ કરતા બાળકોની વ્યક્તિગત સ્કુલન્ટ્સ પ્રોફેઝિલ તૈયાર કરાવવી, જી.વિ.કેન્દ્ર અંતર્ગત ગણિત-વિજાનને લગતો સેમિનાર, સાયન્સ ક્વીઝ, શાળાઓને શૈક્ષણિક પ્રવાસ માટે નાસ્તા સહાય કરવી અને બાળ આનંદ પર્વ-૧૦ની તૈયારીઓ વચ્ચે અનેક શૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિઓ યોજાઈ.

- તા. ૧૩-૧-૧૦ના રોજ શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ ખાતે સ્વર્ણિમ ગુજરાત પર્વની ઉજવણી વચ્ચે “પ્રેમની પરબ”નો વાર્ષિક ઉત્સવ “બાળ આનંદ પર્વ-૧૦” ક્યારે ઉજવવો તેમજ તેના આચ્યોજન સંદર્ભે પ્રા. શાળાના આચાર્યો, તાલુકા-પંચાયત કચેરીના શિક્ષણ વિભાગનો સ્ટાફ, તાલુકા વિકાસ અધિકારીશ્રી અને બી. આર. સી.ની બેઠક થઈ. બેઠકનું સંચાલન શ્રી સી.કે.વ્યાસે કર્યું. બેઠકના અંતે મુખ્ય મહોત્સવ એપ્રિલ-૧૦માં ગોઠવવો તેવું નક્કી થયું.
- “બાળ આનંદ પર્વ-૧૦” અંતર્ગત પ્રોજેક્ટમાં સમાવેલ નવી ટ્રેન્સથ (૬૩) શાળાઓમાંથી શ્રેષ્ઠ વિદ્યાર્થી પસંદ કરવા માટે તા. ૮/૯-૨-૧૦ના રોજ “મારે આમે આંબણું છે” શિબિર યોજાઈ, જેમાં એકાવન (૫૧) વિદ્યાર્થીઓ હાજર રહાના. બે દિવસના અંતે બાળકોને લગતી અનેક શૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિઓ થઈ. રાત્રે સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ થયો જેમાં વિદ્યાર્થીઓએ સુંદર ફૂટિઓ રજૂ કરી.

- તે જ રીતે તા. ૧૦/૧૧-૨-૧૦ દરમ્યાન વર્ષ-૨૦૦૮ માટે શ્રેષ્ઠ શિક્ષણ પસંદગી અર્થે “શિક્ષણ ગુણ વિકાસ શિબિર” યોજાઈ. જેમાં કુલ-૪૩ શિક્ષકોએ ભાગ લીધો. આ બને દિવસો દરમ્યાન શિક્ષકોની વ્યક્તિગત કાબેલિયત ચકાસવા અને કવિધ પ્રવૃત્તિઓ સંપન્ન થઈ. મૂલ્યાંકન માટે પાંચ નિર્ણયકશીએ સેવા આપી. કાર્યક્રમનું સંચાલન પ્રોજેક્ટ ડાયરેક્ટર શ્રી સી. કે. વ્યાસે કર્યું.
- શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ દ્વારા ઓગસ્ટ-૦૮માં શરૂ કરેલ “જીવન વિજ્ઞાન કેન્દ્ર” અંતર્ગત ગણિત-વિજ્ઞાન શિક્ષણને મજબૂતી આપવા માટે તા. ૨૫/૨૬-૨-૧૦ દરમ્યાન શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ ખાતે ગણિત-વિજ્ઞાન શિબિર સંપન્ન થઈ. જેનું દીપ પ્રાગટચ પ.પુ. ભાઈશ્રીએ કર્યું અને આ કાર્યક્રમને અનુલક્ષી આશીર્વયન આપ્યાં. આ તબક્કે અનેક મુખુષુઓ પણ હાજર રહ્યાં હતાં. તજ્જ્ઞ તરીકે મુંબઈની “ટાટા ઇન્સ્ટટ્યુટ ઓફ ફન્ડામેન્ટલ રિસર્ચ” તથા “હોમી ભાભા સેન્ટર ફોર સાયન્સ એજ્યુકેશન”માંથી શ્રી ડૉ. પરેશ જોષી, પ્રો. વિ.જી. ગંભીર, શ્રી એ. ગઈમાસ અને પ્રકાશ નવાલેએ સેવા આપી. જેમણે પ્રાયોગિક જ્ઞાન દ્વારા વિજ્ઞાન અને પ્રકૃતિના સંબંધો અને તથ્યોની સમજ આપી. આ તબક્કે પ્રાદેશિક લોકવિજ્ઞાન કેન્દ્ર-રાજકોટના શ્રી નિમેષભાઈ મેધાણી અને અનિલભાઈ કામદાર-મુંબઈ ઉપરિયિત રહ્યાં હતાં.
- માહે જાન્યુ.-૧૦ થી માર્ચ-૧૦ દરમ્યાન સર્વ શિક્ષા અભિયાન ગુજરાત સરકાર અંતર્ગત “પ્રેમની પરબ” દ્વારા શાળા બહારનાં બાળકો માટે ચાલતાં વૈકલ્પિક શિક્ષણ કેન્દ્રો (એ.એલ.એસ.)માં કામ કરતા બાળમિત્રોની જે તે માસના પ્રથમ સખાહમાં મળી કુલ-૩ રીવ્યુ બેઠકો સંપન્ન થઈ. જેમાં તેમની સ્થળ પરની
- કામગીરીની સમીક્ષા, બાળકોને વર્ગમાં નિયમિત કરવા, સતત વાલી સંપર્ક કરવો, તમામ બાળકોની વિદ્યાર્થી પ્રોફેશનિયલ કરવી વગેરે વિષયો ઉપર ધ્યાન આપવામાં આવ્યું.
- સર્વ શિક્ષા અભિયાન અંતર્ગત “પ્રેમની પરબ” દ્વારા ચાલતાં વૈકલ્પિક શિક્ષણ કેન્દ્રોને સરકાર તરફથી વર્ષ-૨૦૧૦/૧૧ માટે મંજૂરી મળી અને તે માટે શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ તરફથી જિલ્લા કો-ઓર્ડિન્ટર સર્વ શિક્ષા અભિયાન-સુરેન્દ્રનગર સાથે એમ.એ.યુ. કરવામાં આવ્યું.
- માહે જાન્યુ.-૧૦ માર્ચ-૧૦ દરમ્યાન પ્રોજેક્ટ નીચેની જૂની તથા નવી પ્રા.શાળાઓએ વિદ્યાર્થીઓ માટે શૈક્ષણિક પ્રવાસ ગોઠવ્યા. જેમણે વિદ્યાર્થી દીઠ પ્રતિહિનના તૃ. ૧૦ મુજબ આશ્રિક સહાય કરવામાં આવી. તે જ રીતે પાણીની સુવિધા, વાલી સંમેલન, મહિલા ઉત્કર્ષ કાર્યક્રમો વિગેરે માટે નાસ્તા સહાય રોકડ રૂપે ચૂકવી.
- શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ દ્વારા સ્થાપિત અને “પ્રેમની પરબ” નીચે કામ કરતા જીવન વિજ્ઞાન કેન્દ્ર-સાયલા અંતર્ગત આ કેન્દ્રમાં સમાવિષ્ટ દશ(૧૦) શાળાના કુલ-૪૫૦ વિદ્યાર્થીઓની ગણિત-વિજ્ઞાન અને સામાન્ય જ્ઞાનની કસોટી લેવામાં આવી. કસોટીનું મૂલ્ય અને ગુપ્તતા જગવાય તે માટે જે તે સ્થળે એક જ દિવસે અને એકી સાથે પ્રોજેક્ટ સ્ટાફ હાજરી આપી રૂબરૂ કસોટી લીધી.
- તા. ૧૬-૩-૧૦ના રોજ “માતૃભાષા શિક્ષણ પરિસંવાદ” તથા વાર્ષિક ઉત્સવ ઉજવણીના આયોજન અંગેની બેઠક પ.પુ.ભાઈશ્રીના હસ્તે દીપ પ્રાગટચ અને તેમના આશીર્વયનથી શરૂ થઈ. તજ્જ્ઞ તરીકે આંતરરાષ્ટ્રીય ખ્યાતિ-પ્રાપ્ત ડૉ. રવીન્દ્રભાઈ દવે તથા ડૉ. પી.જી. પટેલ મનનીય પ્રવચન કર્યાં. બપોર બાદ “પ્રેમની પરબ”ના વાર્ષિક ઉત્સવ “બાળ આનંદ પર્વ-૨૦૧૦”ના આયોજન અંગે બેઠક થઈ. જેમાં શ્રી

- સી.કે.વ્યાસે શાળા કક્ષા ઉત્સવ, ઈનામ વિતરણ, મુખ્ય મહોત્સવમાં સ્ટેજ એન્ટ્રીની ફાળવણી અને કેટલીક વહીવઠી બાબતો અંગે માર્ગદર્શન આપ્યું.
- માહે જાન્યુ.-૧૦ થી માર્ચ-૧૦ દરમ્યાન શાળા કક્ષાના કાર્યક્રમો જેવા કે મહિલા સંચાલિતકરણ કાર્યક્રમ સાચલા શાળા નં.-૫, જીવન વિજ્ઞાન કેન્દ્ર અંતર્ગત વિજ્ઞાન ક્વીઝ કાર્યક્રમ સાચલા-૪, સી.આર.સી. બેઠક સાચલા-૨, વાલી સંમેલન કેસર પર પ્રા.શાળા, વાચન અભિયાન કાર્યક્રમ અંતર્ગત સાચલા-૨ તથા રાજ્યકક્ષાના કાર્યક્રમોમાં ગુજરાત સાહિત્ય પરિષદ-અમદાવાદ, બાળ સાહિત્ય અકાદમી અધિવેશન-અમદાવાદ ખાતે શ્રી ચંકડાંતભાઈ વ્યાસે હાજરી આપી.
 - તા. ૧૮-૩-૧૦ના દિવસે વાર્ષિકોત્સવ-૧૦ અંતર્ગત શ્રેષ્ઠ શાળા પસંદગી કાર્યક્રમ સંપન્ન થયો. આ સ્પદ્ધામાં સામેલ શાળાઓ પૈકી પસંદગીની શાળાઓ ખીંટલા કન્યા પ્રા.શાળા, નડાણા કન્યા પ્રા.શાળા, ગોસણ પ્રા.શાળા અને નવા સુદામદા પ્રા.શાળાઓની પસંદગી ટીમે મુલાકાત લીધી. તજ્જ્વાન તરીકે ડૉ. ઈંધ્રરભાઈ પરમાર-દ્વારા અને શ્રી હીરજીભાઈ નાકરાણીએ સેવા આપી.
 - તા. ૨૩ માર્ચ થી તા. ૨૬ માર્ચ-૧૦ દરમ્યાન “બાળ આનંદ પર્વ-૧૦” અંતર્ગત શાળા મહોત્સવ માટે કુલ-૧૨૭ પ્રા.શાળાઓમાં વિદ્યાર્થી નાસ્તો બુંદી-ગાંધીયા પહોંચતો કરવામાં આવ્યો. તા. ૨૫ થી ૨૭ માર્ચ-૧૦ દરમ્યાન પ્રા.શાળાઓમાં શાળા ઉત્સવ ઉજવાયો. શાળાઓમાં સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમો, વિવિધ સ્પદ્ધાઓ, ઈનામ વિતરણ વગેરે થયું. આ તબક્કે ગ્રામજનો, વાલીઓ અને સદ્ગુરુના સમિતિના સભ્યોએ કાર્યક્રમ નિહાય્યો. આનંદ વ્યક્ત કર્યો.
 - તા. ૧૨-૧-૧૦ના દિવસે ઘરમ્પુર જિલ્લો વલસાડના આદિવાસી વિસ્તારમાં “નચિકેતા ટ્રસ્ટ સંચાલિત” પ્રેમની પરબ-સાચલા જેવું જ
- શૈક્ષણિક કામ કરતી સંસ્થાના ૫૦ શિક્ષકો અને શિક્ષણ સંયોજકોએ શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ ખાતે રાત્રિ મુકામ કરી આશ્રમ દ્વારા ચાલતી વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ અને “પ્રેમની પરબ”ની કામગીરીનો પરિચય મેળવ્યો.
- તા. ૨૬-૧-૧૦ના રોજ પ્રોજેક્ટ નીચેની તમામ પ્રા.શાળાઓએ પ્રજાસત્તાક દિનની શાનદાર ઉજવણી કરી. “સ્વર્ણિમ ગુજરાત પર્વ”ને ધ્યાને લઈ શાળાઓએ વિશેષ કાર્યક્રમોનું આયોજન કરેલ. વિશાળ સંખ્યામાં ગ્રામજનોએ હાજરી આપી. શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ સંચાલિત પ.પૂ.લા.મા.વોરા ગલ્સ હાઇસ્ક્યુલ ખાતે પ.પૂ.ભાઈશ્રીના હસ્તે ધ્વજવંદન કર્યું. આશ્રમના ટ્રસ્ટીઓ અને મુમુક્ષુગણ પણ હાજર હતા. ગલ્સ હાઇસ્ક્યુલની બાણાઓએ આ તબક્કે સુંદર સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ રજૂ કર્યો.
- તા. ૨૮-૨-૧૦ના દિવસે અમેરિકા સ્થિત “Share and Care” સંસ્થા કે જે “પ્રેમની પરબ” જેવા પ્રોજેક્ટોને આર્થિક મદદ કરે છે. તેના મુખ્ય વ્યવસ્થાપક શ્રી જયંત શ્રોઙે, મુમુક્ષુશ્રી જયસુખભાઈ મહેતા-લંડનના આગ્રહથી શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ અને “પ્રેમની પરબ”ની મુલાકાત લીધી. “પ્રેમની પરબ” માટે આર્થિક સહયોગ અર્થે બહાનિષ્ઠશ્રી વિકમભાઈ અને પ્રોજેક્ટ ડાયરેક્ટરશ્રી ચંકડાંતભાઈ કે. વ્યાસે પ્રેઝન્ટેશન કર્યું. “પ્રેમની પરબ”ના અહેવાલ, સિદ્ધિ પત્રકો, ફોટોગ્રાફી, સી.ડી. દ્વારા રજૂઆત અને મૌખિક ચર્ચા દ્વારા રજૂઆત થઈ.

- ચંકડાંત વ્યાસ

(પ્રોજેક્ટ ડાયરેક્ટર-પ્રેમની પરબ)

શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ - સાયલા
'એકાંત મૌન આરાધના'

અરજી પત્રક

(શ્રી રાજમાર્ગનું યોગારોહણ પ્રકલ્પમાં જોડાયેલ મુમુક્ષુ માટે જ)

નામ :	ઉંમર :	તારીખ/વર્ષ
સરનામું :		અર્પણતા
		અધ્યપ્રાસિ
ફોન નં. :		પૂર્ણપ્રાસિ
		ઉચ્ચ શ્રેણી

સંસાર-તાપથી દુખાયેલા ત્રાહિત દુઃખી આત્માઓનું દુઃખ જોઈ પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ બહુ અનુકૂંપા કરી ‘એકાંત મૌન આરાધના’ શિબિરનું આયોજન કર્યું છે. શ્રી રાજમાર્ગનું યોગારોહણમાં જોડાયા બાદ મારો અધ્યાત્મ પુરુષાર્થ હજી વધુ પ્રબળ, વધુ જોમવંત, ઘોયલક્ષી બને તે માટે આ ‘એકાંત મૌન આરાધના’ શિબિરમાં મારા આત્માના શૈચાર્ય મને તક આપવા નમ્ર વિનંતી છે.

આ શિબિર માટેના બધા જ નિયમો મેં વાંચ્યા છે અને તેનું ચુસ્તપણે પાલન કરવાની હું બાંયધરી આપું છું.

૧. ‘એકાંત મૌન આરાધના’ ની કેટલી શિબિરો ભરી છે ?
૨. હું ‘એકાંત મૌન આરાધના’ ની શિબિર નંબર તારીખ થી
..... તારીખ માટે અરજી કરું છું.

શ્રુત લીડરનું નામ :-

શ્રુત લીડરનો અભિપ્રાય :-

શ્રુત લીડરની સહી :-

સાધકની સહી :-

- નોંધ :** (અ) શિબિર શરૂ થવાના એક મહિના પહેલાં અરજી પત્રક ભરીને આશ્રમમાં પહોંચાડવાનું રહેશે.
 (બ) શ્રુત લીડરના અભિપ્રાય વગરનું અરજી પત્રક અમાન્ય ગણવામાં આવશે.
 (ક) શિબિરમાં પસંદગી પામેલ મુમુક્ષુઓને વહેલી તક જાણ કરવામાં આવશે.

- ખાસ નોંધ :-** (ખ) પરદેશના તથા લાંબા ક્ષેત્રે રહેતા મુમુક્ષુઓ “શ્રી રાજમાર્ગનું યોગારોહણ” પ્રકલ્પમાં ન જોડાયેલ હોય તો પણ ‘એકાંત મૌન આરાધના’ શિબિર માટે અરજી કરી શકશે.

(પાછળ)

‘એકાંત મૌન આરાધના’

શિબિરના નિયમો

૧. એકાંત મૌન આરાધના શિબિર શરૂ થવાની હોય તે તારીખથી એક મહિના પહેલાં દેશ કે પરદેશના મુમુક્ષુઓ અરજી પહોંચાડવાની રહેશે.
૨. શિબિરને આગામે દિવસે મુમુક્ષુઓએ આશ્રમમાં હાજર થઈ જવાનું રહેશે. અને શિબિર પૂર્ણ થાય પછી જ આશ્રમ છોડીને જઈ શકશે.
૩. રૂમમાં નાસ્તો કરવો નહીં.
૪. આખો દિવસ આત્માનું અનુસંધાન રહે તે રીતે દરેક કમ ઉપરાંત સતત ચિંતન-મનન અને સુવિચારણા કરવી.
૫. મૌનપણે એકાંતમાં રહેતા સાધકને વૈરાગ્ય-ઉપશમભાવ વધે તે પ્રમાણેની ચર્ચા ખૂબ જ ઉપયોગી થશે.
૬. શિબિર સંચાલક તરફથી જે કાંઈ સૂચના આપવામાં આવે તેનું ચુસ્તપણે પાલન કરવું.
૭. સ્વાધ્યાય, ભક્તિ, ધ્યાન અને સત્સંગના સમયે પાંચ મિનિટ પહેલાં સ્થાન ગ્રહણ કરી લેવું.
૮. મોબાઇલ ફોન, છાપું કે પત્રવ્યવહાર શિબિર દરમયાન સંપૂર્ણ બંધ રાખવા.
૯. આશ્રમની બદાર જઈ શકશે નહીં.
૧૦. ઉપરોક્ત નિયમોનો ભંગ કરનાર સાધકને શિબિર સંચાલક શિક્ષા રૂપે જે કાંઈ પ્રાયશ્ચિત આપે તેનું ચુસ્તપણે પાલન કરવાનું રહેશે.

એપ્રિલ-૨૦૧૦ થી ડિસેમ્બર-૨૦૧૦ સુધી રાખવામાં આવેલ શિબિર

મહિનો	એકાંત મૌન આરાધના શિબિર	આરાધના શિબિર
એપ્રિલ-૧૦	તેન્નીસમી શિબિર તા. ૨૧ બુધવારથી તા. ૨૫ રવિવાર સુધી	તા.૨૧ બુધવારથી તા.૨૫ રવિવાર સુધી
મે-૧૦	ચોન્નીસમી શિબિર તા. ૨૨ શનિવારથી તા. ૨૬ બુધવાર સુધી	તા.૨૨ શનિવારથી તા.૨૬ બુધવાર સુધી
જૂન-૧૦	પાન્નીસમી શિબિર તા. ૨૬ શનિવારથી તા. ૩૦ બુધવાર સુધી	આરાધના શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.
જુલાઈ-૧૦	છન્નીસમી શિબિર તા. ૨૮ બુધવારથી તા. ૧ ઓગ. રવિવાર સુધી	તા. ૨૮ બુધવારથી તા. ૧ ઓગ. રવિવાર સુધી
ઓગસ્ટ-૧૦	સાડન્નીસમી શિબિર તા. ૨૧ શનિવારથી તા. ૨૫ બુધવાર સુધી	તા. ૨૧ શનિવારથી તા. ૨૫ બુધવાર સુધી
સપ્ટેમ્બર-૧૦	શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.	શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.
ઓક્ટો.-૧૦	અઠન્નીસમી શિબિર તા. ૨ શનિવારથી તા. ૬ બુધવાર સુધી	તા. ૨ શનિવારથી તા. ૬ બુધવાર સુધી
નવેમ્બર-૧૦	શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.	શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.
ડિસેમ્બર-૧૦	એકાંત મૌન આરાધના શિબિર નથી.	તા. ૨૫ શનિવારથી તા. ૩૧ શુક્રવાર તથા સાથે યુવા શિબિર રાખવામાં આવેલ છે.

આસક્તિ જ સર્વ દુઃખોનું મૂળ

આ અવસર્પિણીકાળના ૧૮મા તીર્થકર ‘મલિલનાથ’ ભગવાન. જે સંસાર જીવનમાં મલિલકુમારી હતાં. ત્યારે છ દેશના છ રાજાઓએ તેમનાં રૂપ-યૌવનની પ્રશંસા સાંભળીને તેની સાચે લગ્ન કરવા કહેણ મોકલ્યાં. તેમના પિતારાજા મૂંજવણમાં મુકાયા. મલિલકુમારીએ પિતાજીને કહ્યું : આપ ચિંતા ન કરો. હું તેનો ઉપાય શોધી લઈશ. મલિલકુમારીએ એક એવી વ્યવસ્થા કરી કે એક રૂમમાં છ દરવાજા કરાવ્યા. છ બાજુથી છ રાજકુમારો આવે છતાં કોઈ કોઈને જોઈ ન શકે. વચ્ચે એક સુંદર પોતાના જ આકારવાળું સુવર્ણમય પૂતળું બનાવીને ગોઠવ્યું. જે પૂતળાના ઉપરના ભાગમાં મસ્તકનું ઢાંકણ રાખ્યું. જેની કોઈને ખબર પણ ન પડે. મલિલકુમારી જે મિષ્ટ ભોજનાદિ પોતે ખાતી તેમાંથી ચોડો ભાગ તેમાં નાંખતી..એક દિવસ બધા રાજકુમારોને આમંત્રણ આપી બોલાવ્યા. બધા પૂતળાને જોઈ માને છે કે આ જ મલિલકુમારી છે. પછી ત્યાં સ્વયં મલિલકુમારી જઈને ઢાંકણ ખોલે છે. અને ચોમેર દુર્ગધ વ્યાપી જાય છે. બધા મુખ-નાક આંદું કપડું રાખી બહાર નીકળવા જાય છે. ત્યારે તેને મલિલકુમારી પ્રતિબોધ આપે છે. અહો ! રાજકુમારો ! શા માટે ભાગો છો ! જરા સાંભળો. જેના ઉપર તમને મોહ છે તે જ હું છું. હું જે દૂધપાક વગેરે ખાતી હતી તે જ આમાં નાંખ્યું છે. પણ જુઓ આ શરીરના પુદ્ગળનો સ્વત્થાવ ! આ કાયા અશુચિમય જ છે. આ શરીર પર જરાય રાગ કરવા જેવો નથી. આ રીતે કુમારોને ઉપદેશ આપીને વૈરાગ્ય પમાડ્યો અને બધા રાજાઓએ સાચે દીક્ષા લીધી અને સાધના કરી કેવળજ્ઞાન પામી મોક્ષે સિધાવ્યા. તાત્પર્યર્થ કેવું અશુચિમય છે આ શરીર ? ‘જહા અંતો તહા બાહિં’ -નવનવ દ્વારોથી એ અશુચિ બહાર નીકળ્યા કરે છે. રોજ કાયાની સફાઈ કરવાની હોય છે. અંદર માંસ, મજજા, લોહી, મળ, મૂત્ર અને હાડકો સિવાય બીજું છે શું ? આવા માનવ દેહના રૂપ રંગ ઉપર મોહ શું કરવાનો ? શાંતચિંતા વિચાર કરો. આંખો બંધ કરીને જુઓ અને પરિશામની કલ્પના કરો. એક દિવસ સ્મરણની ચિતામાં, ભડભડતી આગમાં બણતી દેખાશે અને રાખમાં રૂપાંતરિત બની જતી દેખાશે.

જ્યારે આત્માનું કેવું અનંત સૌંદર્ય ! અને કાયાની કેવી કદરૂપતા....અશુચિમતતા ! આત્મા એના સ્વરૂપે કેવો પરમશુદ્ધ અને શરીર કેવું અશુદ્ધ....! હા છતાં આ જ ઔદારિક શરીર એ મુક્તિનું પરમ સાધન છે. આ શરીરમાં રહીને આ શરીર દ્વારા જ સાધના કરી અનેક મહાત્માઓ અશરીરી બનીને સિદ્ધપણાને પામી ગયા. માટે જ કહેવામાં આવ્યું કે ‘શરીરમાદ્ય ખલુ ધર્મ સાધનમ્’ પરંતુ શરીર એ સાધન છે સાધ્ય નહિં.

આ સાધનના સહયોગથી સાધનાની સફરમાં આગળ વધવાનું છે. શરીરની માવજત કરવાની છે, પણ મરામત ટાપટીપ નહીં. શરીરને સાચવાની જરૂર છે પણ શશગારવાનું તો નહીં જ. આવો આપણે દેહાત્મભાવને ટાળીને ક્રષાભાવને પામીએ...

હવે પછીના સંસ્થાના કાર્યક્રમોની સૂચિ

૧. પૂ. સોભાગભાઈ દેહવિલય દિન - તા. ૭ જુલાઈ, ૨૦૧૦. બુધવાર. જેદ વદ-૧૦
૨. ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવ - તા. ૨૫ થી ૨૭ જુલાઈ ૨૦૧૦. રવિવારથી મંગળવાર સુધી અષાઢ સુદ-૧૪ થી અષાઢ વદ-૧
૩. પર્યુષણ પર્વ - તા. ૪ થી ૧૧ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૦. શનિવારથી શનિવાર સુધી શ્રાવણ વદ-૧૧ થી ભાદ્રવા સુદ-૪ (ભા.સુદ-૩ નો કથ છે.)
૪. આસોમાસની આચંપિલની ઓળી - તા. ૧૫ થી ૨૩ ઓક્ટોબર, ૨૦૧૦ શુક્રવારથી શનિવાર સુધી આસો સુદ-૮ થી ૧૫. (તેરસ બે છે.)
૫. આત્મસિક્ષિ અવતરણદિન તથા પ્રલૃષ્ટીનો જન્મદિન - તા. ૨૪ ઓક્ટોબર, ૨૦૧૦. રવિવાર આસો વદ-૧
૬. દિવાળી મહોત્સવ તથા નૂતનવર્ષ - તા. ૪ થી ૭ નવેમ્બર, ૨૦૧૦. ગુરુવારથી રવિવાર સુધી આસો વદ-૧૩ થી કારતક સુદ-૧
૭. પરમ કૃપાળુદેવનો જન્મદિન - તા. ૨૧ નવેમ્બર, ૨૦૧૦. રવિવાર. કારતક સુદ-૧૫
૮. પૂ. ભાઈશ્રી તથા પૂ. ગુરુમાનનો જન્મદિન - તા. ૨૪ તથા ૨૫ નવેમ્બર, ૨૦૧૦ બુધવાર તથા ગુરુવાર
૯. પૂ. બાપુજીની પુષ્યતિથિ - તા. ૧૬ ડિસેમ્બર, ૨૦૧૦. ગુરુવાર. માગશર સુદ-૧૦

BOOK-POST
PRINTED MATTER

To:

From :
SHREE RAJ-SOBHAG SATSANG MANDAL
SHREE RAJ-SOBHAG ASHRAM
On National Highway no. 8-A,
Sobhagpara, SAYLA-363430
Gujarat, INDIA
Tel : 02755-280533
Telefax : 02755-280791

Printed by : Nareshadhi Printers, Naranpura, A'bad. Ph. : 27491627

“સત્પુરુષોનું યોગબળ જગતનું કલ્યાણ કરો.”